

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2020

**T. CXXVII
N. 7-8-9-10-11-12**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXVII - N. 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12

Juliol - Agost - Setembre - Octubre - Novembre - Desembre 2020

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Introducció	223
-------------------	-----

Actuacions Episcopals:

Nomenaments	225
--------------------------	-----

Decrets

Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'abusos a menors i adults vulnerables	227
Dispensa del precepte dominical	229
Pla Diocesà de Pastoral 2020-24	229
Administrador de la parròquia	231
Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments	232

Convenis i acords

Entre el Bisbat i l'Ajuntament de Castelló de Farfanya per l'arrendament d'un immoble	234
Cooperació educativa entre el Bisbat i la Universitat de Lleida	242

Autoritzacions	247
-----------------------------	-----

Comunicacions del Sr. Bisbe

Als mossens i religiosos de la nostra diòcesi	249
Programa de formació del clergat	250
Jornades de formació del clergat de Lleida	251
A tots els sacerdots i responsables del catecumenat	252
A tots els rectors i les comunitats del nostre bisbat	253

Organismes col·legiats:

Consell Presbiteral

Sessió del dia 27 d'agost de 2020	255
Sessió del dia 23 de novembre de 2020	260

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 3 de desembre de 2020	266
--	-----

Vicaria General:

Carta Vicaria General	270
Carta als preveres.....	271
Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024	273

Vicaria Judicial:

Informe de l'any 2020	317
------------------------------------	------------

Vida Diocesana

Celebracions Diocesanes Extraordinàries

Jornada de l'Enviament	319
Missa-funeral en sufragi de les víctimes de la COVID-19 a la Diòcesi	321

Necrològiques

Mn. Vicenç Ros Guillén	323
Mn. Ramon Abella Qui	324
Mons. Francesc Xavier Ciuraneta Aymí	324
Mn. Jesús Tarragona Muray	326
Mn. Joan Torrelles Rotellà.....	327

Recull de notícies de la Diòcesi

2n semestre 2020	329
------------------------	-----

Gloses dominicals del Sr. Bisbe

2n semestre 2020	356
------------------------	-----

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicats de la CET:

Comunicat de la reunió núm. 238.....	387
Comunicat de la reunió núm. 239.....	389

Conferència Episcopal Espanyola

Presentación de la Instrucción pastoral

“Un Dios de vivos”	391
---------------------------------	------------

Asamblea Plenària:

Reunió del 16 al 20 de novembre de 2020.....	393
La vida es un don; la eutanasia un fracaso	397
Sobre la nueva ley de educación	399

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

VI Jornada Mundial Pregària per la cura de la Creació 403

Cartes

El Papa convoca l'any especial dedicat a la família..... 408

Altres documents del Sant Pare 411

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Teniu a les vostres mans el Butlletí Oficial del Bisbat de Lleida que pretén, humilment, resumir l'activitat del segon semestre de l'any 2020 de la nostra diòcesi. Aquest any, que recordarem per sempre més, malgrat la pandèmia i les pèrdues, la vida no s'ha aturat.

L'Església ha estat al costat dels que més han patit, materialment i emocionalment.

Per això us demanem que us atanseu a aquestes planes que teniu a continuació per conèixer la realitat de la nostra diòcesi.

També teniu a la vostra disposició els darrers documents de la Conferència Episcopal Tarraconense, de la Conferència Episcopal Espanyola, així com els missatges més rellevants de la Santa Seu.

Esperem que us sigui útil.

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Octubre

Dia 7

Amadeu Bonet Boldú, nomenat Secretari de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL).

Dia 14

Mn. Xavier Navarro Llesta, nomenat rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar i Sant Sadurní, bisbe, d'Alguaire, i moderador de l'equip de rectors de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelló de Farfanya, Purificació de la Mare de Déu d'Algerri, Sant Pere, apòstol, d'Alfarràs, Sant Nicolau, bisbe, d'Andaní i l'Assumpció de la Mare de Déu d'Ivars de Noguera.

Dia 23

Montserrat Sánchez García, nomenada membre de l'equip pastoral de les parròquies que regenta Mn. Xavier Navarro.

Montserrat Grau del Cerro, nomenada membre de l'equip pastoral de les parròquies que regenta Mn. Xavier Navarro.

Juan Molero Lacarte, nomenat membre de l'equip pastoral de les parròquies que regenta Mn. Xavier Navarro.

Novembre

Dia 17

Antònia Maria Filella Pujol, nomenada Presidenta de Vida Creixent de la Diòcesi de Lleida.

Dia 20

Maria José Rosell Farré, nomenada Secretària General de Càritas de Lleida.

Desembre

Dia 1

Amadeu Bonet Boldú, nomenat Consiliari de la Fundació Verge Blanca.

Mn. Juan Carlos Mandje Bote, nomenat Rector de les parròquies de Sant Joan Baptista de Benavent de Segrià i Sant Sebastià, màrtir, de Vilanova de Segrià.

Mn. Santiago Mataix Gabaldón, nomenat Rector de les parròquies de Sant Martí, bisbe, dels Alamús i Sant Miquel, arcàngel, de Bell-lloc d'Urgell.

Mn. Casildo Rodríguez Bravo, nomenat Vicari de les parròquies de l'Assumpció de Nostra Senyora del Pont de Suert i Sant Climent, papa, de Vilaller.

Mn. Jaume Pons Bosch, nomenat Confessor del Monestir del Sagrat Cor de les Carmelites Descalces de Lleida.

M. Paula Martínez Gomáriz, M. Elena Obando Bigeriego i M. Letícia Jiménez Van-Kuijk, nomenades Ministres extraordinàries de l'Eucaristia.

Mn. Juan Carlos Mandje Bote, nomenat Confessor de la Comunitat de la Casa de Lleida de la Companyia del Salvador.

Mn. Juan Carlos Mandje Bote, nomenat Capellà de la Comunitat de la Casa de Lleida i del Col·legi Mater Salvatoris.

Decrets

Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'abusos a menors i adults vulnerables

Decret

Considerant que entre les responsabilitats més importants del Bisbe Diocesà està la de protegir i assegurar el bé comú dels fidels, especialment dels més pobres i necessitats, els menors i els adults més vulnerables; també la de prestar l'atenció per a què els sacerdots, els diaques, els consagrats i els que tenen alguna responsabilitat eclesial visquin amb integritat el seu ministeri essent fidels a les paraules de Jesucrist quan proposava la netedat de cor en el tracte amb els altres (cfr.: Mt 5, 8) o manava evitar l'escàndol i el provocar el pecat en els petits (cfr.: Mc 9, 42) o que se'ls impedís atansar-se a Ell (cfr.: Mc 10, 14).

Considerant així mateix que, al llarg dels segles, l'Església ha reiterat sempre la preocupació dels pastors pel ramat del Senyor, senyalant amb força i valentia el camí per evitar el mal, essent la última la dura advertència pronunciada l'any passat pel Sant Pare Francesc en un discurs sobre la protecció dels menors a l'Església, dient que *es tracta de crims abominables que s'han d'extirpar de la faç de la terra* (24 de febrer de 2019).

D'acord amb les funcions del pastor diocesà i complint amb la seva responsabilitat episcopal, a tenor del que diu el Papa Francesc en l'article 2n del *Motu Propi* "Vos estis lux mundi": *Les Diòcesis o les Eparquies, individualment o conjuntament, han d'establir, dins d'un any a partir de l'entrada en vigor de les presents normes, un o més sistemes estables i fàcilment accessibles al públic per presentar els informes, incloent eventualment a través de la creació d'un ofici eclesiàstic específic, dispo* el present

Decreto

- Art 1. Que es constitueixi el **Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables** per al territori de la Diòcesi de Lleida, per tal d'atendre les presumptes víctimes que hagin sofert abusos sexuals o de qualsevol altre tipus per part de membres de l'Església Catòlica, les manifestacions o denúncies de les quals s'hi hauran de presentar en l'esmentat Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes.
- Art. 2. Aquest Servei Diocesà estarà integrat per experts en diferents àrees de les Ciències Humanes compromeses en aquest tipus de

situacions (psicologia, pedagogia, medicina, dret...), els membres del qual seran nomenats pel Bisbe de la Diòcesi i tindran la missió d'escoltar i acompanyar les persones que s'hi atansin declarant-se víctimes i explicant la seva dolorosa vivència (art. 2.1 i art 5 del *Motu Propi*).

- Art. 3. Una vegada que les presumptes víctimes hagin exposat el seu cas als responsables d'aquest Servei Diocesà, aquests elevaran un informe al Bisbe sobre la versemblança del mateix, formulant la proposta de l'acció o accions que és oportú fer-ne:
- a. iniciar els tràmits judicials en l'àmbit canònic;
 - b. convidar a la persona afectada a presentar la denúncia a les autoritats civils;
 - c. posar la informació rebuda en mans de les autoritats judicials civils
 - d. sobreseïment i arxiu del cas.
- Art. 4. Els membres d'aquest Servei Diocesà actuaran amb la prudència i la discreció necessàries per preservar la confidencialitat, la dignitat de les persones i el respecte a la seva fama i honorabilitat, així com la presumpció d'innocència, tot complint el que disposa la Llei Orgànica 3/2018 de Protecció de Dades Personals, i observant el que prescriu la legislació civil.
- Art. 5. Aquest Servei Diocesà disposarà del telèfon **609 103 915** i de l'adreça de correu electrònic: **atencionvictimasabusos@bisbatlleida.org** per tal de facilitar que les persones que es considerin víctimes puguin accedir de manera directa i reservada, i de facilitar en qualsevol moment l'acollida de qui es posa en contacte (per trucada o escrivint) i poder-li suggerir els passos que ha de seguir, segons les orientacions de la Santa Seu i d'aquest Bisbat.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el trenta d'abril de dos mil vint.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Dispensa del precepte dominical

Decret

Considerant la situació actual provocada per la malaltia de la COVID-19 i la incidència que està tenint en la gent donat l'alt grau de contagi, respectant les disposicions de les autoritats sanitàries respecte al confinament de la població per tal d'aturar aquest, i tenint en compte les competències a les que em faculta el Dret Canònic,

Decreto

la dispensa del precepte dominical a tots els fidels de la diòcesi, mentre les disposicions oficials de les autoritats civils no confirmen el final de la situació, sense perjudici de la celebració eucarística particular de cada mossèn.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el catorze de març de dos mil vint.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Pla Diocesà de Pastoral 2020-24

Decret

Mirant de procurar que totes les comunitats de la nostra diòcesi tinguin els mitjans necessaris per aprofundir en la conversió personal i comunitària (*Evangelii Gaudium* 25) fent que els seus membres s'endinsin en l'amor al proïsme i en l'actitud de cercar el bé dels altres, atenent a què la nostra Església esdevingui la casa i l'escola de la comunió per tal de ser fidels als designis de Déu i respondre a les esperances del món (*Novo Millennio Ineunte*, 43), amb la finalitat, fonamentalment, d'anunciar l'Evangelí amb els fets i la paraula als qui viuen al nostre voltant, tot complint les paraules del

Crist: *Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món* (Mt 28, 19-20), i de cercar la manera d'evangelitzar i convertir-se, dotant-la d'eines pastorals que enforteixin la comunitat en l'amor al Crist i els germans, tot seguint l'exemple del Mestre que va voler que fem el que Ell havia fet (Jn 13,15),

Decreto

l'entrada en vigor del present **Pla Diocesà de Pastoral 2020-24**, a partir de la data de la signatura, per al bé dels fidels i de l'Església que peregrina per les terres de Lleida, observant el que està indicat al Codi de Dret Canònic, el Magisteri de l'Església i les normes i els legítims costums vigents en aquesta Diòcesi, conscients, però, que tot el procés és de l'Esperit Sant, principi d'amor i de comunió, ànima de l'Església que la vitalitza, renova i sosté en la seva missió evangelitzadora.

Lleida, vint-i-tres de setembre dos mil vint.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Administrador de la parròquia

Decret

Donada la circumstància en la que en alguna parròquia, en un moment determinat, el seu rector no pugui atendre la gestió administrativa necessària per assumir les necessitats del seu patrimoni tal com indica el c. 532, i considerant que una de les funcions de l'Ecònom de la Diòcesi és la d'administrar els bens de la diòcesi sota l'autoritat del Bisbe (c. 494.3),

Decreto

que en aquestes dites circumstàncies l'Ecònom de la Diòcesi assumeixi l'exercici d'Administrador parroquial de la parròquia a la que es refereixi la necessitat, segons les disposicions del c. 540, per tal d'atendre la gestió dels procediments relatius a la cura i defensa del patrimoni de la parròquia afectada en cada moment.

Per a la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el vint de novembre de dos mil vint.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments

Decret

Benvolguts mossens,

Per indicació del nostre bisbe Salvador, els adjuntem el Decret de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments de data 16 de desembre de 2020 i la seva versió en català.

El Sr. Bisbe ha disposat l'aplicació d'aquest Decret a tots el preveres de la Diòcesi sense haver d'obtenir cap altre permís posterior.

Atentament, rebeu la nostra salutació més cordial.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

A todos los Cardenales, Arzobispos, Obispos y Administradores, miembros de la Conferencia Episcopal Española Eminencia / Excelencia / Ilmo. Sr.:

En la mañana de hoy, miércoles 16 de diciembre, la Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, comunicó a todos los Presidentes de las Conferencias Episcopales un Decreto acerca del número de celebraciones Eucarísticas que los sacerdotes pueden celebrar en algunas Solemnidades de la Navidad, atendiendo a las condiciones de la pandemia sanitaria.

Envío copia del citado Decreto para su conocimiento.

Al tiempo que le comunico este acuerdo, aprovecho la ocasión para saludarle afectuosamente.

† Luis J. Argüello García
Obispo Auxiliar de Valladolid
Secretario General de la Conferencia Episcopal Española

DECRETUM

Attentis condicionibus pandemia per orbem effusa inductis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice FRANCISCO tributarum, perlibenter concedimus ut Ordinarii locorum, perdurantibus causis quæ ad universale contagium v.d. *COVID-19* spectant, tempore Nativitatis Domini anni volventis tantum, celebrationem quattuor Missarum in die Nativitatis Domini, in die Sanctæ Dei Genetricis Mariæ necnon in Epiphania Domini permitttere valeant presbyteris in suis dioecesibus commorantibus, quoties id pro bono fidelium necessarium videbitur, atque servatis semper de iure servandis, præsertim quoad præscripta in can. 951.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 16 mensis decembris 2020.

Robertus Card. SARAH
Præfectus

† Arturus ROCHE
Archiepiscopus a Secretis

Traducció al català de l'original en llatí

Congregació del Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments
Prot. N. 597/20

Decret

Tenint en compte les condicions causades per la pandèmia difosa per tot el món, en virtut de les facultats concedides pel Summe Pontífex **Francesc** a aquesta Congregació, amb molt de gust concedim que els Ordinaris dels llocs, mentre durin les causes que es refereixen al contagi universal anomenat popularment COVID-19, en el temps de Nadal només de l'any en curs, puguin permetre als preveres que fan estada a les seves diòcesis la celebració de quatre Misses el dia del Nadal del Senyor, el dia de Santa Maria Mare de Déu i també en l'Epifania del Senyor, totes les vegades que això sembli necessari pel bé dels fidels, i observant sempre el que s'ha d'observar per dret, sobretot pel que està prescrit en el cànon 951.

Sense que res s'hi oposi

A la seu de la Congregació del Culte Diví i la Disciplina dels sagraments, el dia 16 del mes de desembre de 2020.

Robert Card. SARAH
Prefecte

† Artur ROCHE
Arquebisbe Secretari

Convenis i Acords

Entre el Bisbat i l'Ajuntament de Castelló de Farfanya per l'arrendament d'un immoble

A Castelló de Farfanya, a 29 d'octubre de 2020

REUNITS

D'una banda, JOSE VICENTE FORNER CALPE, major d'edat, veí d'Alfarràs, carrer Alexandre Santallúcia 7,1,2 proveït de DNI núm. _____ actuant en nom i representació de la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelló de Farfanya, amb C.I.F núm. _____ i domicili a carrer Plaça Major, 3, d'ara en endavant "L'ARRENDADOR"

I de l'altra part, OMAR NOUMRI COCA, major d'edat, proveït de DNI núm. _____, alcalde, actuant en representació de l'Ajuntament de Castelló de Farfanya, amb domicili a Plaça Major, 1 amb NIF núm _____, d'ara en endavant "L'ARRENDATARI"

Les parts, es reconeixen mútuament i així ho manifesten suficient capacitat d'obrar per obligar-se en dret, i de comú acord, lliure i espontàniament,

MANIFESTEN

I.- Que la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelló de Farfanya - resulta ser propietari de l'**habitatge situat a** Plaça Major, 3 amb referència cadastral 1325312CG1312N0001JF que es troba dotada dels corresponents serveis i subministraments d'aigua, llum i gasoil.

II.- Que L'AJUNTAMENT DE CASTELLÓ DE FARFANYA es troba interessat en l'arrendament del citat immoble i el seu contingut, que ha estat examinat a la seva satisfacció, coneixent les característiques i estat de conservació de la mateixa, que accepta expressament, i a l'efecte formalitza el present contracte d'acord amb les següents:

CLÀUSULES

PRIMERA: OBJECTE DEL CONTRACTE: La Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelló de Farfanya d'ara endavant nomenat com a part ARRENDADORA, cedeix en arrendament a AJUNTAMENT DE CASTELLÓ DE FARFANYA, d'ara endavant part ARRENDATÀRIA, l'immoble descrit en l'antecedent I d'aquest contracte, amb el seu contingut.

SEGONA: DURADA: EI TERMINI DE DURADA del present contracte és d'UN ANY, quedant extingit el dia 30/10/21, sense la possibilitat de pròrroga excepte acord exprés entre les parts o allò expressament previst a la Llei amb caràcter imperatiu. La tàcita reconducció s'entendrà feta pel termini pactat entre les dues parts.

En el cas que l'arrendatari deixés l'habitatge abans de l'acabament del contracte, haurà d'efectuar-ho amb un preavis de dos mesos i indemnitzar a l'ARRENDATÀRIA amb una quantitat equivalent a una mensualitat. En el cas que el termini de preavis fos inferior, la indemnització es correspondrà amb dues mensualitats.

TERCERA: RENDA: Durant l'any de vigència d'aquest contracte la renda es pacta en cent vint euros (120,00 €) mensuals, és a dir, MIL QUATRE CENTS QUARANTA EUROS (1.440,00 €) any, més qualsevol altre tribut que pogués gravar la prestació, si correspon, quantitat inicial que l'ARRENDATÀRIA s'obliga a pagar per

l'immoble que se li arrenda.

La renda es meritara per mensualitats anticipades i es fara efectiva dins dels 5 primers dies de cada mes i es pagadora **mitjançant un rebut del banc girat pel número de compte següent:**

Durant l'any de durada del contracte, la renda sera actualitzada al termini de cada periode anual, prenent-se com a mes de referencia el del corrent més de l'any corresponent, aplicant a la renda corresponent a l'annualitat anterior la variació percentual experimentat per l'Índex General Nacional del Sistema d'Índexs de Preus al Consum, en un periode de 12 mesos immediatament anteriors a la data de cada actualització, més un punt (I.P.C. + 1), acumulant-se a la total suma que resulti de cada any, calculant per això el percentatge sobre el total acumulat.

QUARTA: EXAMEN DE L'HABITATGE: La PROPIETAT podra per si o mitjançant mandatari visitar la finca amb un preavis de 48 hores, tant per veure el seu estat com per comprovar l'adequat compliment d'aquest contracte, permetent així mateix l'entrada a la parcel·la dels operaris que haguessin d'efectuar reparacions o obres anàlogues a la finca o en els elements comuns.

CINQUENA: DESTÍ I ASSEGURANÇA: L'ARRENDATARI destinara l'habitatge objecte del contracte únicament i exclusivament a habitatge, no podent dedicar-ho a activitat diferent de la pactada sense autorització expressa i escrita de la propietat.

En cap cas s'autoritzara la realització d'activitats insalubres, perilloses o que suposin molèsties per als altres usuaris de l'immoble o confrontants, o aquelles que puguin afectar la seguretat del local o immoble, respectant les normes estatutàries o reglamentàries de la Comunitat de Propietaris així com tampoc es duran a terme activitats contràries a la moral catòlica.

La part ARRENDATÀRIA haurà de tenir una Assegurança de Responsabilitat Civil i una Assegurança de Danys Propis; tot això a fi d'atendre els danys i perjudicis que es puguin causar a tercers, alliberant a la propietat de les conseqüències que es derivin de l'ús o activitat a què l'habitatge es destina, i pel que fa a l'assegurança de Danys Propis (en particular incloent la modalitat d'incendi) amb cobertura equivalent al valor de la finca i per tal d'atendre els danys i perjudicis que es puguin irrogar l'immoble.

SISENA: DESPESES: L'ARRENDATÀRIA s'obliga a satisfer els consums de l'immoble (llum, aigua, escombraries, gas i calefacció).

En el cas que hagués d'efectuar alguna modificació en les instal·lacions generals de la finca o en les particulars de l'immoble per tal de servir a la destinació establerta, aquestes seran a càrrec de la part ARRENDATÀRIA, havent de concertar amb les corresponents entitats subministradores o instal·ladores la instal·lació concreta, sent del seu càrrec l'import que correspongui satisfer i havent de sol·licitar els corresponents permisos o llicències, a més de comptar amb l'oportuna direcció tècnica. Prèviament haurà de comptar amb el consentiment de la propietat o, en el cas de les que vinguin imposades per l'autoritat competent, efectuar la comunicació de la seva necessitat i condicions tècniques.

SETENA: OBRES I REPARACIONS: L'ARRENDATARI, amb renúncia expressa del que disposa l'art. 21 de la LAU, assumeix al seu càrrec i estarà obligat a realitzar totes les obres necessàries per a conservar l'immoble en les condicions per servir a l'ús convingut, sense dret a suspendre el contracte, desistir del mateix, ni a cap indemnització, així com tampoc a disminuir o paralitzar el pagament de la renda.

De la mateixa manera, seran a càrrec de la part ARRENDATÀRIA les reparacions imputables a la mateixa i les que exigeixi el desgast per ús ordinari de

l'habitatge (panyes, vidres, estris i instal·lacions d'aigua, gas, ...); al temps de la devolució de la finca a la propietat es farà deixant-la en perfecte estat de conservació, excepte el deteriorament causat per l'ús normal de l'activitat a què es destina.

En el cas que la propietat desitgi efectuar obres de millora a l'edifici, els contractants amb renúncia expressa al que es disposa en els arts. 22 i 26 de la LAU, haurà de notificar-ho per escrit, amb tres mesos d'antelació com a mínim, a l'arrendatari sense que aquest pugui oposar-se a les mateixes, renunciant a tota reducció de renda per raó del la part de local de la qual sigui privat i/o a percebre indemnització per les despeses que les obres li obliguin a efectuar.

Sens perjudici de l'estipulat anteriorment, en cas de que la vivenda no sigui habitable durant la realització de les obres, es suspèn el pagament de la renda mensual durant el temps que duri aquesta situació.

VUITENA: CESSIÓ A TERCERS: La part ARRENDATÀRIA podrà sub-arrendar l'habitatge per destinar-lo exclusivament a habitatge social.

No es podrà realitzar en l'habitatge cap tipus d'activitat comercial, industrial, artística o professional, ni tan sols de manera que afecti parcialment a l'ús de l'habitatge sense previ avis i vistiplau de la propietat i de mutu acord entre ambdues parts.

NOVENA: OBRES: La part ARRENDATÀRIA no podrà realitzar obres en l'immoble excepte expressa autorització de la propietat.

Les obres o millores efectuades en l'immoble autoritzades per la propietat (o aquelles que s'haguessin realitzat ignorant aquesta propietat) quedaran en benefici de la finca, sense que vinguin obligada l'ARRENDADORA a abonar cap quantitat a l'ARRENDATÀRIA en concepte d'indemnització.

DESENA: DECLARACIÓ DE RUÏNA: La declaració ferma de ruïna del conjunt de l'immoble o edifici en el qual s'ubica el local objecte de l'arrendament donarà lloc a l'extinció de l'arrendament sense cap dret a favor de l'ARRENDATÀRIA.

De la mateixa manera, l'habitatge quedarà afectat per les disposicions legals o resolucions municipals, i si aquestes comportessin la modificació o extinció d'aquest contracte, aquesta modificació o extinció no atorgarà cap dret a acció o indemnització a favor de l'ARRENDATARI amb càrrec a la propietat.

Davant l'eventual declaració de ruïna de l'edifici, la responsabilitat directa recaurà a la propietat com queda estipulat legalment.

ONZENA: DE L'INCOMPLIMENT: En cas d'incompliment per alguna de les parts de qualsevol obligació de les expressades en aquest contracte o en la llei que sigui aplicable, l'altra part pot demanar la resolució del contracte i la indemnització de danys i perjudicis, o només això últim, deixant el contracte subsistent.

DOTZENA: DOMICILI DE L'ARRENDATARI: L'ARRENDATÀRIA assenyala com a domicili propi, a l'efecte de qualsevol notificació, Plaça Major, 1 de Castelló de Farfanya.

TRETZENA: ELEVACIÓ A PÚBLIC DEL CONTRACTE: Tant l'ARRENDADORA com l'ARRENDATÀRIA podran inscriure el present contracte d'arrendament en el Registre de la Propietat, sense expressa autorització de l'altra part, corrent les despeses de la inscripció per compte de qui el promou.

CATORZENA: FUR: Les parts, amb renúncia al seu fur propi si el tinguessin, es sotmeten expressament als Jutjats i Tribunals de Lleida.

Llegit el mateix i trobat conforme, en el seu literal contingut s'afirmen, ho ratifiquen i signen les parts intervinents, en el lloc i dates a el principi designats.

L'ARRENDADOR

MN. JOSE VICENTE FORNER CALPE

L'ARRENDATARI

ILLM SR. OMAR NOUMRI COCA

ANNEX DEL CONTRACTE

INVENTARI DE MOBILIARI DE L'EDIFICI RECTORIA

Entrada:

- 2 penjadors metàl·lics de paret

Rebedor pis:

- Plafó làmpara
- Moble taquillón 4 baldes

Despatx vestidor:

- Armari rober 3 portes
- Armari baix 2 portes
- Penjarobes de paret
- Cadira de fusta
- Repisa 4 baldes
- Prestatgeria 3 baldes

Menjador:

- Làmpara de vidre de 6 brassos metàl·lics
- Repisa raconera 3 baldes
- 2 cortines finestra menjador

Cuina:

- Taula de cuina
- Repisa 2 baldes
- Armari 1 porta
- 1 pica de ceràmica sobre el moble
- 2 repises de marbre sobre el moble
- Moble de cuina fixe de 4 mòduls (3 portes , 2 calaixos i 1 porta inferior)
- 1 extractor
- Fluorescent 2 barres 50 cm

- 2 cortines finestra cuina

Habitació:

- 1 taula de fusta antiga
- 1 somier de 90 cm
- 1 matalàs de 90 cm
- 1 cadira butaca (reparar inclinació) amb un taburet pels peus.
- 1 cadira negra
- 2 cortines
- Repisa de 2 baldes
- Làmpara globo sostre

Bany:

- 1 lavabo pica rentamans
- 1 tovalloier de ceràmica
- 2 penjarobes de ceràmica
- 1 Portarollos ceràmica
- 1 Vàter
- 1 Cisterna de paret
- 1 Banyera amb flexo dutxa
- 1 prestatgeria de ceràmica per sabó
- 1 mirall
- 1 taula trapezoidal 80x 30 aprox.
- 1 armariet amb 8 calaixos
- 1 repisa de vidre
- 1 repisa de fusta
- 1 Barra i cortina de dutxa.
- 1 cortina finestra
- 1 plafó làmpara de vidre

Rebost:

- 2 prestatgeries de pladur
- 1 prestatgeria d'una balda de fusta
- 1 barra metàl·lica per cortina
- 1 prestatgeria de fusta d'aprox 70 cm

Handwritten signature

Handwritten signature

Cooperació educativa entre el Bisbat i la Universitat de Lleida

CONVENI DE COOPERACIÓ EDUCATIVA ENTRE EL BISBAT DE LLEIDA I LA UNIVERSITAT DE LLEIDA PER A LA REALITZACIÓ DE PRÀCTIQUES ACADÈMIQUES EXTERNES

REUNITS

D'una part, JUAN LUIS SALINAS SÁNCHEZ, amb DNI núm. 40.852.625-W, SECRETARI GENERAL-CANCELLER de BISBAT DE LLEIDA, amb NIF R-2500042-C, amb seu a Carrer DEL BISBE 1; 25002 LLEIDA, que actua en nom i representació d'aquesta entitat (d'ara endavant, l'entitat).

I de l'altra, Francisca Santiveri Morata, vicerectora d'Ordenació Acadèmica i Qualitat de la Universitat de Lleida, per delegació del rector d'aquesta universitat, que actua en nom i representació d'aquesta institució, d'acord amb el Decret 113/2019, de 21 de maig, de nomenament del rector de la Universitat de Lleida (DOGC núm. 7880, de 22 de maig de 2019), i de conformitat amb el Decret 201/2003, de 26 d'agost, pel qual s'aproven els Estatuts de la Universitat de Lleida (DOGC núm. 3963, de 8 de setembre de 2003); amb seu a Lleida, plaça de Víctor Siurana, 1, CP 25003 i NIF Q7550001G (d'ara endavant, UdL).

Les parts es reconeixen recíprocament capacitat legal suficient per a aquest acte, i

MANIFESTEN

I. Que en la nova ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, introduïda (per exigències del procés de construcció de l'espai europeu d'educació superior) amb la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i desplegada pel Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials; s'ha posat un especial èmfasi que els estudiants universitaris facin pràctiques acadèmiques externes i s'ha previst que els plans d'estudis de grau continguin «tota la formació teòrica i pràctica que l'estudiant hagi d'adquirir», entre la qual s'esmenten «les pràctiques externes», i que «si es programen pràctiques externes, aquestes han de tenir una extensió màxima del 25 per cent del total dels crèdits del títol i s'han d'oferir preferentment en la segona meitat del pla d'estudis» (articles 12.2 i 12.6 del Reial decret 1393/2007).

II. Que les pràctiques acadèmiques externes són una activitat de naturalesa formativa realitzada per l'estudiantat i supervisada per la UdL, l'objectiu de la qual és permetre a l'estudiant aplicar i complementar els coneixements adquirits en la seua formació acadèmica, i afavorir l'adquisició de competències que el preparin per a l'exercici d'activitats professionals i facilitin la seua ocupabilitat.

III. Que la UdL ha establert dues modalitats de pràctiques acadèmiques externes: curriculars i extracurriculars. Les pràctiques curriculars són activitats acadèmiques reglades i tutelades que formen part del pla d'estudis. Les pràctiques extracurriculars són les que l'estudiant duu a terme amb caràcter voluntari durant el seu període de formació i que, tot i tenir els mateixos fins de les curriculars, no estan incloses en els plans d'estudis, sense perjudici de la seua menció posterior en el suplement europeu al títol.

IV. Que la realització de les pràctiques acadèmiques externes per l'estudiantat de la UdL exigeix la formalització prèvia d'un conveni de cooperació educativa entre la Universitat i l'entitat col·laboradora, en el marc de l'article 24 del Reial decret 1791/2010, de 30 de desembre, pel qual s'aprova l'Estatut de l'estudiant universitari; el Reial decret 592/2014, d'11 de juliol, pel qual es regulen les pràctiques acadèmiques externes dels estudiants universitaris, i la normativa aprovada per la UdL.

V. Que ambdues parts, amb la voluntat d'intensificar les relacions entre el món universitari i la realitat professional, volen col·laborar en el camp de la formació teòrica i pràctica de l'estudiantat de la UdL, i per aquest motiu, acorden que la millor manera de materialitzar la cooperació mútua és formalitzar un conveni de cooperació educativa amb l'objectiu que l'estudiantat desenvolupi de forma pràctica els coneixements que adquireix a la Universitat.

I, en aquest sentit, les parts interessades es reconeixen mútuament la capacitat suficient per vincular-se, i acorden l'atorgament d'aquest conveni de cooperació educativa de conformitat amb els següents

ACORDS

Primer. Objecte

El present conveni té per objecte establir un marc de col·laboració entre les parts signants, a fi de dur a terme conjuntament la formació pràctica externa de l'estudiantat en el camp de qualsevol ensenyament impartit per la UdL.

Aquesta col·laboració s'ha de materialitzar mitjançant la signatura dels corresponents projectes formatius acordats entre la UdL i l'entitat, els quals han de ser signats pel tutor acadèmic o tutora acadèmica que designi la UdL, pel tutor o tutora que designi l'entitat i per l'estudiant en pràctiques.

Segon. Naturalesa jurídica de les pràctiques

Atès el caràcter formatiu de les pràctiques acadèmiques externes, de la seua realització no deriven, en cap cas, obligacions pròpies d'una relació laboral, ni el seu contingut pot donar lloc a la substitució de la prestació laboral pròpia de llocs de treball.

En cas que l'estudiant s'incorpori a la plantilla de l'entitat, el període de les pràctiques no és computable a l'efecte d'antiguitat ni eximeix del període de prova, llevat que en el corresponent conveni col·lectiu aplicable s'estipuli expressament una cosa diferent.

Tercer. Obligacions de l'entitat

L'entitat es compromet a facilitar la realització de les pràctiques en la seua corporació i a respectar la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació per raons d'origen, ètnia, sexe, orientació sexual, identitat o expressió de gènere, religió, diversitat funcional o qualsevol altra condició o circumstància personal o social en el desenvolupament de les pràctiques.

Ahora, el personal de l'entitat ha de vetllar per garantir una actitud formativa envers l'estudiant que estigui en període de pràctiques.

L'entitat ha de nomenar un tutor o tutora per a l'execució de cada projecte formatiu, que, a més a més de les funcions pròpies de tutoria, en especial, ha d'emetre, un informe final de valoració de l'estada en pràctiques de l'estudiant. En qualsevol cas, ha de ser una persona vinculada a l'entitat, amb experiència professional i amb els coneixements necessaris per fer una tutela efectiva. Aquest nomenament no pot recaure en qui desenvolupi les funcions de tutor acadèmic o tutora acadèmica. Un cop finalitzada la pràctica, si ho sol·licita l'estudiant, l'entitat li lliurarà un informe que reculli l'activitat realitzada, la durada i, si escau, el seu rendiment.

L'entitat té la possibilitat de realitzar una aportació econòmica o en espècie a l'estudiant en concepte d'ajut o borsa d'estudis. En cas que així s'acordi, s'ha d'especificar la quantitat en el projecte formatiu individual de l'estudiant, annex a aquest conveni. L'entitat, en cas de

contraprestació, assumirà els drets i obligacions en matèria de Seguretat Social d'acord amb l'establert en el Reial Decret 1493/2011, pel qual es regulen els termes i les condicions d'inclusió en el Règim General de la Seguretat Social de les persones que participen en programes de formació.

En el cas de pràctiques acadèmiques extracurriculars, quan la iniciativa parteixi de la pròpia entitat, per a cada projecte formatiu l'entitat ha d'abonar a la UdL en concepte de despeses de gestió la quantitat prevista en el pressupost d'aquesta per a cada exercici econòmic. Aquesta quantitat s'especificarà en el projecte formatiu individual corresponent.

Quart. Obligacions de la UdL

La UdL, per mitjà del professor o professora responsable de les pràctiques acadèmiques externes de la titulació corresponent, ha de nomenar un tutor acadèmic o tutora acadèmica per a cada projecte formatiu, que es responsabilitzarà del seguiment i l'avaluació, de conformitat amb les funcions previstes a la normativa interna de la UdL. El professor o professora responsable de les pràctiques acadèmiques externes de la titulació és el representant de la UdL en les relacions amb l'entitat.

Un cop finalitzada la pràctica prevista en el projecte formatiu, la UdL, a sol·licitud del tutor o tutora de l'entitat, emetrà un certificat acreditatiu de la tasca realitzada.

La UdL ha de fomentar que les entitats col·laboradores siguin accessibles per a la realització de pràctiques d'estudiants amb discapacitat procurant la disposició dels recursos de suport necessaris per assegurar que els i les estudiants amb discapacitat realitzin les seves pràctiques en condicions d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal.

D'acord amb l'article 13.5 de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de Protecció Jurídica del Menor i d'acord amb l'article 9.2 del Reial decret 1110/2015, d'11 de desembre, que regula el Registre Central de Delinqüents Sexuals, els procediments per accedir a les pràctiques acadèmiques externes s'inicien davant de la UdL, mitjançant la sol·licitud de l'estudiant formalitzada cada curs acadèmic en la matrícula. Per tant, la UdL és l'única obligada de comprovar la certificació negativa del Registre Central de Delinqüents Sexuals; l'única responsable de les conseqüències que es puguin derivar de l'incompliment d'aquest deure, i garanteix que tot l'estudiantat en pràctiques en el marc d'aquest conveni compleix amb els requisits previstos en l'esmentada legislació.

Cinquè. Règim de permisos de l'estudiant en pràctiques

L'estudiant en pràctiques té dret sempre a tots els permisos necessaris per complir la seua activitat acadèmica, formativa i de representació i participació en la UdL. L'estudiant amb discapacitat té dret sempre, a més, a tots els permisos necessaris per conciliar l'execució del projecte formatiu amb les activitats i situacions personals derivades o connectades amb la situació de discapacitat.

L'estudiant en pràctiques té dret als permisos necessaris per a la conciliació del projecte formatiu amb la vida laboral i familiar, així com l'exercici dels seus drets en cas de trobar-se en una situació de violència de gènere, prèvia comunicació amb antelació suficient a l'entitat. En aquests casos, correspon al tutor o tutora de l'entitat l'atorgament d'aquest tipus de permisos a l'estudiant, en el marc de les normes d'organització i funcionament de l'entitat, amb la ponderació prèvia, suficientment raonada, entre el perjudici que causaria a l'òptima execució del projecte formatiu l'absència de l'estudiant, i l'ocasionat a l'estudiant com a conseqüència de la denegació del permís.

Per al gaudiment de qualsevol altre permís, l'estudiant en pràctiques ha d'avisar amb antelació el tutor o tutora de l'entitat, si escau, que ha de decidir d'acord amb les seues normes d'organització i funcionament.

Sisè. Obligacions de l'estudiant

En l'execució del projecte formatiu, l'estudiant ha d'atendre el compliment dels deures indicats a la normativa de la UdL. Entre altres, cal destacar els següents:

- Conèixer el projecte formatiu de les pràctiques i complir-lo seguint les indicacions del tutor o tutora de l'entitat, sota la supervisió del tutor o tutora de la UdL.
- Incorporar-se a l'entitat en la data acordada, complir l'horari previst en el projecte formatiu i respectar les normes de funcionament, seguretat i prevenció de riscos laborals.
- Guardar confidencialitat en relació amb la informació interna de l'entitat, i guardar secret professional sobre les seues activitats durant l'estada i un cop finalitzada aquesta.
- Mostrar en tot moment una actitud respectuosa amb la política de l'entitat, i salvaguardar el bon nom de la UdL.

Setè. Assegurança i responsabilitat civil de l'estudiant

L'estudiant en pràctiques està cobert per l'assegurança escolar o d'accidents per a universitaris que la UdL té subscripta i a la qual s'adhereix de manera automàtica en matricular-s'hi.

Ahora, la UdL disposa d'una pòlissa d'accidents i de responsabilitat civil per tal de cobrir les contingències que s'esdevinguin com a conseqüència de la realització de les pràctiques.

Vuitè. Protecció de les dades de l'estudiant i propietat intel·lectual i industrial

La signatura d'aquest conveni de cooperació educativa comporta l'acceptació i el compromís de compliment de les clàusules del contracte d'encarregat del tractament en relació amb les dades personals de l'estudiant en pràctiques, de conformitat amb el Reglament general de protecció de dades (UE) 2016/679- RGPD i Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, recollides en la seu electrònica en l'enllaç següent: (https://seuelectronica.udl.cat/pdf/contracte_encarregat_tractament_dades_CCE_cat.pdf).

L'estudiant té dret a la propietat intel·lectual i industrial de les tasques, investigacions dutes a terme, o dels resultats obtinguts en els termes establerts a la legislació reguladora de la matèria.

Novè. Resolució de conflictes

Ambdues parts es comprometen a resoldre els conflictes que puguin sorgir en la interpretació i aplicació d'aquest conveni mitjançant la constitució d'una comissió mixta i paritària, la composició de la qual s'ha de fixar de comú acord entre les parts signatàries. Si no hi ha d'acord en aquesta comissió, les parts es comprometen a resoldre aquests conflictes mitjançant la institució de l'arbitratge, sense perjudici de la competència de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Els possibles conflictes sorgits entre l'estudiant i l'entitat, arran de l'execució dels diferents projectes formatius, s'han de resoldre de mutu acord entre les parts, previ informe del o la responsable de les pràctiques acadèmiques externes de la titulació i del tutor o la tutora de l'entitat.

Desè. Durada del conveni

La vigència d'aquest conveni és de quatre anys. Si cap de les parts no manifesta per escrit la seva intenció de resoldre'l mitjançant comunicació tramesa, com a mínim, tres mesos abans d'expirar, les parts podran acordar la seva pròrroga per quatre anys més.

En qualsevol cas, l'extinció del conveni no ha d'afectar l'execució dels projectes formatius signats.

Onzè. Rescissió del conveni i dels projectes formatius

Són causes de rescissió del conveni:

- L'acord mutu de les parts, manifestat per escrit.
- La impossibilitat sobrevinguda legal o material de donar compliment a l'objecte d'aquest conveni.
- L'incompliment greu per qualsevol de les parts de les obligacions previstes en el conveni.

En qualsevol cas, l'entitat i la UdL es comprometen a garantir que l'estudiant que estigui desenvolupant el projecte formatiu en el moment de la rescissió pugui finalitzar les pràctiques.

És causa de rescissió anticipada de l'execució del projecte formatiu, a més de les anteriors, la renúncia de l'estudiant. En aquest cas, la UdL pot oferir la plaça a un altre estudiant. Si no ho fa, ha de retornar a l'entitat els diners abonats en concepte de gestió, si s'escau.

I perquè així consti, en prova de conformitat, ambdues parts signen aquest conveni amb efectes a partir del 10 de novembre de 2020.

El/la Secretari General-Canceller de del Bisbat de Lleida

40852625W Signat digitalment
per 40852625W
JUAN LUIS SALINAS
SALINAS (R: R2500042C)
R2500042C) Data: 2020.11.11
14:50:05 +01'00'

El rector de la Universitat de Lleida,
Per delegació,

La vicerectora d'Ordenació Acadèmica i
Qualitat de la Universitat de Lleida
(Resolució de 28-10-2020, DOGC núm.
8263, de 4-11-2020)

Autoritzacions

Monsenyor Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, durant el segon semestre de l'any 2020 ha autoritzat la realització de les següents gestions en la data que s'indica.

- 08/10/20. Autorització al rector de la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelló de Farfanya per a signar un conveni amb l'Ajuntament de Castelló de Farfanya per tal de cedir-li la casa parroquial durant un any, que es podrà prorrogar, havent d'arranjar-la l'ajuntament, per tal que pugui habitar una persona en reinserció sota la supervisió de l'esmentat ajuntament. **El Sr. Bisbe ha considerat adient el signar-lo** i, després de comentar-ho amb el Consell Episcopal en la seva sessió de 14/09/20, **l'autoritza a fer-ho segons les condicions que li va presentar.**
- 29/10/20. Autorització al rector de la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Torrelameu per a signar un conveni amb les tres associacions del municipi que utilitzen actualment, juntament amb la parròquia, la sala de la que aquesta n'és la propietària, de manera que quedin jurídicament aclarits els drets i deures de cadascuna de les parts. **El Sr. Bisbe ha considerat adient el signar-lo** i, després de comentar-ho amb el Consell Episcopal, **l'autoritza a fer-ho segons el model de conveni presentat, identificat amb la inscripció: Versió 2020-10-14.**
- 09/12/20. Autorització a la Congregació de la Puríssima Sang, segons la sol·licitud presentada per aquesta amb data 25/11/20, per a vendre la casa annexa a l'església de la Puríssima Sang, propietat d'aquesta congregació, per la quantitat de 90.000 € amb la que es podrà arranjar la rehabilitació total de l'església de la congregació. Després d'haver escoltat el parer del Consell per a Assumptes Econòmics reunit en sessió ordinària el 03/12/20, en la que els membres del Consell veieren que no hi ha res que desaconselli autoritzar-ne aquesta venda, **el Sr. Bisbe autoritza la venda de l'immoble conegut com a Casa de la Congregació de la qual aquesta n'és la propietària.**
- 10/12/20 Autorització al rector de la parròquia de Santa Cecília de Senet per a la venda de l'edifici conegut com a Casa Rectoral, la referència cadastral del qual és 504093800CH11D0001BL, per l'import de quinze mil euros. **El Sr. Bisbe autoritza la venda.**
- 10/12/20. Autorització al rector de la parròquia de Sant Fructuós de Perves per la venda d'un terreny rústic conegut com "l'Hort

del Rector” propietat d’aquesta parròquia, la referència cadastral del qual és 25216 A 014 000 66 9999 PX, per un import de mil cinc-cents euros. **El Sr. Bisbe autoritza la venda.**

- 14/12/20 Autorització per a efectuar la cessió d’ús de l’edifici de l’abadia de la Parròquia de Sant Jaume Apòstol de Corbins, amb el magatzem i els dos patis annexos conegut com “Centre Cívic Mn. Esteve Escoll” a l’Ajuntament de Corbins, atenent la petició formulada per aquest, segons el conveni establert entre les dues parts en les converses posteriors, pel temps estipulat de 30 anys prorrogables, amb cessió d’ús i la realització de les obres a càrrec de l’Ajuntament. Al conveni s’explicitarà que queden prohibides la realització d’activitats contràries a la moral Catòlica i al Dret Canònic, així com la utilització per partits polítics o sindicats, i l’exhibició dels seus símbols. El Sr. Bisbe, atesa la sol·licitud del rector i havent-lo consultat amb el Consell de Patrimoni en la seva sessió de 28/02/20, **autoritza la cessió d’ús de l’edifici de l’abadia amb el magatzem i els dos patis annexos conegut com “Centre Cívic Mn. Esteve Escoll” a l’Ajuntament de Corbins.**

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 de gener de 2021.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Comunicacions del Sr. Bisbe

Als mossens i religiosos de la nostra diòcesi

Lleida, 31 d'agost de 2020

Benvolguts:

Us prego que prengueu nota d'algunes indicacions per aquest principi de curs, després d'haver-ho anunciat i comentat en el Consell Presbiteral el passat dijous, 27 d'agost.

1. La celebració de l'enviament serà el dia 7 d'octubre, a les 19 hores, a la Catedral. En el mateix acte es presentarà el **Pla Diocesà de Pastoral** per al quadrienni proper. Com ho hem fet en el anys anteriors volem invitar a tothom pel significat eclesial d'aquesta celebració. Ens atindrem a les mesures, disposades per les autoritats, que en aquell dia siguin vigents a la nostra diòcesi, especialment en la qüestió de l'aforament. S'ha previst també un sistema telemàtic per arribar a tots els interessats.

2. La formació del clergat serà els propers dies 23 i 24 de setembre a la Casa de l'Església. Començarem a les 10 hores i acabarem amb el dinar. El tema central serà la parròquia i la seva renovació. També hi haurà una ponència sobre la catequesi, que és una de les activitats fonamentals a la parròquia. Esperem trobar-nos tots personalment o també utilitzant els mitjans audiovisuals.

3. És convenient que totes les parròquies disposin d'alguns col·laboradors que siguin una mica experts en la utilització de telèfons mòbils, pantalles i plataformes per poder fer reunions no presencials. Des del bisbat procurarem que en tots els arxiprestats hi pugui haver un petit curs per preparar l'ús d'aquests dispositius.

4. El passat dissabte vaig enviar un correu amb la Resolució de 28 d'agost del Departament de Salut sobre mesures especials en matèria de salut pública. Remarcava també dues línies del punt 2 de l'esmentada resolució que afectava als actes de culte. En una breu indicació en nota a part, seguint les indicacions de la Tarraconense, consideràvem una bona notícia ésser exclosos de l'aforament. Amb tot, cada rector ha d'estar pendent de les mesures concretes que regeixen al seu municipi donat que aquesta Resolució del Departament de Salut manté i no anul·la disposicions concretes adreçades a les circumstàncies particulars en les que es troben algunes localitats. D'aquesta manera, he estat informat de les mesures de resolucions anteriors que no han estat modificades a la resolució publicada el 28/08/20,

segons ens ha informat la Delegació del Govern de la Generalitat a Lleida, les quals us faig arribar.

Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Programa de formació del clergat

Lleida, 7 de setembre de 2020

Benvolguts germans:

Us adjunto el programa per la formació del clergat que, com cada any, organitzem pel mes de setembre. En aquest cas concret les jornades seran el **23 i 24 de setembre a la Casa de l'Església**. No cal insistir en el compliment de totes les mesures higièniques i sanitàries; inclòs la suspensió presencial de les mateixes si la situació així ho demanés. Hem preparat l'alternativa al mode telemàtic. Esperem que tot surti bé. Compto amb el major número de preveres assistents després de tant de temps de no trobar-nos.

Tenim previst celebrar la festa de l'enviament amb la presentació del Pla Diocesà de Pastoral el dia **7 d'octubre a la Catedral** (amb la mateixa prevenció anotada abans). Les dues invitacions les vam comentar en la sessió del Consell Presbiteral i segur que els arxiprestes us hauran informat.

El recés mensual pels mossens començarà a l'octubre. Com hem fet sempre, si és possible, durant el matí del tercer dilluns de cada mes. Segurament a la Casa de l'Església.

En el mateix Consell proposarem un nou horari d'atenció al públic al bisbat. Va haver-hi comprensió i cap observació contrària. Des de setembre fins al mes de juny serà el següent:

De dilluns a divendres: de 9 h. a 14 h. i 16:30 a 19:30 hores.

Dissabte: tancat.

Tots els mossens teniu el numero del meu mòbil. A qualsevol hora podeu trucar per alguna necessitat o qüestió imprevista. No dubteu en actuar així. Hem reestructurat algunes tasques del bisbat i Lourdes Gilgado s'encarregarà durant els matins (de 9 a 12) de les anotacions d'agenda del bisbe; ocuparà el despatx de secretaria al primer pis.

Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Jornades de formació del clergat de Lleida

Casa de l'Església, 23 i 24 de setembre de 2020

Renovació pastoral de les parròquies

Dia 23

10.15: **Línies fonamentals d'una parròquia renovada:** Mossèn Josep Maria Domingo, Vicari General del bisbat de sant Feliu de Llobregat.

11.15: Diàleg amb el ponent.

11.30: Descans.

12.15: **Paper dels laics en la renovació de les parròquies:** Rosa Maria Sánchez, responsable dels laics/es en missió pastoral de l'arxidiòcesi de Tarragona.

13.00: Diàleg amb la ponent.

13.30: Descans.

14.00: Dinar.

Dia 24

10.15: **Una catequesi evangelitzadora:** Prevere Joan Àguila, director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi.

11.15: Diàleg amb el ponent.

11.30: Descans.

12.00: **Una parròquia del nostre entorn, avui:** Josep Maria Vilaseca, rector de la parròquia de Sta. Maria de l'Alba de Tàrrrega.

12.45: Diàleg amb el ponent.

13.15: Presentació del nou Pla Diocesà de Pastoral.

14.00: Dinar.

A tots els sacerdots i responsables del catecumenat

Lleida, 4 de novembre de 2020

Estimats germans:

Tots recordeu que al novembre de l'any 2011 el bisbe Piris, després d'un treball continuat sobre la Iniciació Cristiana que va comprometre a les nostres comunitats durant el curs 2010-11, va instituir a la diòcesi de Lleida el **Catecumenat Baptismal** per a aquelles persones adultes que sol·licitessin ser incorporades a l'Església.

Amb la finalitat d'atendre de manera més adequada aquesta nova realitat pastoral va ser creat un Servei Diocesà del Catecumenat amb un Director al capdavant d'aquest, amb la clara intenció d'estar a la disposició de sacerdots i catequistes per a aquesta qüestió oferint materials formatius, pedagògics, recessos... per a tots. Es tractava **d'ajudar en el camí del descobriment i la trobada amb el Senyor.**

En les disposicions de creació d'aquest Servei s'establia com a lloc propi la parròquia on el candidat podria viure totes les dimensions de la vida cristiana. S'explicava també el ritme, els temps i els ritus que la iniciació cristiana comportava.

Haig d'agradir el treball que s'ha realitzat en la nostra diòcesi al llarg d'aquests anys amb la finalitat d'afavorir la lliure i personal iniciativa dels adults que desitjaven participar en una vida nova. No obstant això haig de reconèixer que amb el pas del temps el coneixement d'aquest servei s'ha difuminat per desconeixement o per desinterès d'algunes comunitats que manifestaven altres prioritats o urgències pastorals.

En els dos últims anys s'han suscitat molts dubtes sobre l'eficàcia del Servei i han abundat preguntes sobre el mètode a seguir amb aquells que volien iniciar-se en el **camí de la fe**. En demanar criteris uniformes a la

cúria, es responia que es mantenia la vigència del Servei instaurat i del qual a dalt fèiem referència.

Com convenia insistir en la importància del catecumenat d'adults, vaig decidir nomenar el mes de febrer passat un nou Director d'aquest Servei diocesà, Mn. Xavier Navarro, i comunicar a tots que es responsabilitzessin en la part que els correspongués d'animar al seu desenvolupament, d'informar a tots els membres de les comunitats i de **procurar subministrar materials i mètodes suficients** perquè ningú se sentís oblidat i sí ben acollit. Podeu utilitzar els següents contactes:

Xavier Navarro 600 770 456 Francesc Domènech 633 037 456
 Per correu electrònic: sdcatecumenatlleida@gmail.com
 En el Blog: <https://sdcatecumenatlleida.wordpress.com>

Reitero la sol·licitud que acolliu amb afecte aquesta iniciativa evangelitzadora que proporcionarà grans béns pastorals a les nostres parròquies.

Units en l'oració.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els rectors i les comunitats del nostre bisbat

Lleida, 12 de desembre de 2020

Estimats germans:

Us suposo coneixedors del comunicat que els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola van fer públic fa uns dies. El text complet el teniu penjat a la plana web del bisbat.

En aquesta nota sols volia recordar a tots els diocesans la importància social d'aquest tema i fer arribar a tothom la convicció ferma de l'Església sobre la vida i la mort de l'ésser humà i la confiança sobre aquesta realitat que dipositem en les mans de Déu.

Recordar i insistir en la responsabilitat de tots nosaltres i us recordo el punt 8 del comunicat per al nostre compliment i assabentar a les nostres comunitats cristianes.

Diu així:

Per això, convoquem els catòlics espanyols a una Jornada de dejuni i pregària el dimecres 16 de desembre, per a demanar al Senyor que inspiiri lleis que respectin i promoguin la cura de la vida humana. Convidem totes les persones i institucions que vulguin unir-se a aquesta iniciativa.

Us convido a participar en aquesta iniciativa.

Gràcies per la vostra comprensió davant d'aquesta precipitada comunicació.

Units en la pregària.

El vostre bisbe.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Consell Presbiteral

Sessió del dia 27 d'agost de 2020

Essent tres quarts d'onze del matí menys cinc minuts del dia vint-i-set d'agost de dos mil vint, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres. Actua com a moderador de la sessió Mn. Víctor Martínez Mateu.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.

El Sr. Bisbe saluda els assistents i fa la presentació de la sessió explicant els motius de la convocatòria. Fa referència al que es coneix sobre la situació de la diòcesi en aquets moment de pandèmia i la preparació de la part final del Pla de Pastoral pels propers quatre anys.

Comenta que s'ha de propiciar la serenor i tenir paciència davant les pressions i les pors, tant per part dels feligresos com d'alguns mossens. S'ha de tenir en compte que s'estan complint totes les mesures establertes i que no s'ha de córrer a fer el que diuen els dirigents públicament, sinó les disposicions publicades oficialment als corresponents butlletins oficials. En aquests moments cal ser comprensius, tenir paciència i estar disposats a canviar les programacions que s'hagin fet i tornar-les a fer si canvien les mesures que s'hagin de posar en pràctica per evitar el contagi de la pandèmia.

Les reunions que s'havien previst de formació dels mossens s'hauran d'ajustar a les condicions sanitàries existents en cada moment.

El Sr. Bisbe informa sobre els mossens que es troben malalts (Mn. Ribas, Mn. Mesalles i Mn. Cucurull). També dóna informació sobre el tancament de la comunitat jesuïta de Raimat, els membres de la qual s'uniran a la de Lleida.

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior (20/05/20).

3. Reptes i previsions cara al nou curs: en l'àmbit de la catequesi, la tercera edat i les celebracions, i les garanties sanitàries que cal observar.

El Vicari General fa una reflexió sobre els aspectes que poden ser conflictius en matèria de prevenció de la transmissió de la malaltia COVID-19 a les nostres parròquies, més enllà dels moments de culte (catequesi, reunions de tercera edat, despatxos...). Anuncia que el delegat de Pastoral de la Salut farà un fulletó explicant les mesures que caldrà observar. A continuació fa la següent pregunta: com convocarem i acollirem els infants de catequesi, quines condicions oferirem a les catequistes que són, majoritàriament, persones d'alt risc? Com es resoldrà la formació i el temari a treballar amb els infants?

El Sr. Bisbe planteja si sembla bé que entre la delegada de catequesi i el de pastoral de la salut confeccionin unes orientacions al respecte.

Alguns membres fan referència als casos que han viscut com a rectors i ho comenten. Es proposa que es tingui en compte com faran el començament del curs i les mesures de seguretat als col·legis i que s'adapti a l'organització de la catequesi a les parròquies.

Hi ha la proposta que aquestes normes es facin per a tots els àmbits de les parròquies.

Un mossèn proposa que les catequesis les facin els pares sota la supervisió directa del rector. Es diu que es podrien utilitzar els vídeos sobre catequesi de Juan Manuel Cotelo.

Es fa el comentari de que s'ha de tenir en compte que els sagraments tenen una dimensió comunitària i per això seria convenient que es fes un programa mixte presencial-virtual. La formació hauria d'emmarcar-se en l'IREL.

El Sr. Bisbe recorda que l'assistència a la catequesi és totalment voluntària, a diferència de l'escolarització que és obligatòria, tot i que arribat el moment, l'Església els pot dir que no els dona els sagraments a aquells que no han estat preparats i ella considera que no han de rebre'ls. Un membre fa l'observació que si es fa comptant amb els pares, s'ha de fer el seguiment parlant amb ells, veient què és el que han interioritzat els infants... Per una altra banda, es diu que no s'ha de tenir por que algunes famílies deixessin de demanar la comunió pels seus fills perquè són els que només tenen interès per la festa que fan després.

Un membre del consell recorda que per poder fer la catequesi virtual cal demanar als pares l'autorització per tal que el seu fill menor d'edat es pugui connectar amb la catequista, el mossèn o amb tot el grup de catequesi.

Un membre comenta que davant la pandèmia s'ha reaccionat amb por perquè hi ha gent que fa cinc mesos que no van a missa per la por; de la mateixa manera hi ha molts malalts que han mort sense la presència del mossèn perquè els han prohibit entrar als hospitals, i no s'ha sabut buscar la forma de superar la prohibició.

Tornant al tema de la catequesi i als esforços que es fan i que no s'utilitzen, el Sr. Bisbe fa referència a què la delegada de catequesi ha estat preparant molts materials i sessions de formació per a catequistes, les quals no s'han fet anar gaire. Demana el Sr. Bisbe si s'ha de continuar seguint fent aquest esforç o s'ha de deixar córrer perquè no interessa. El mateix passa amb sessions de formació per a catequistes, a algunes de les quals ha anat el Sr. Bisbe i s'ha trobat que només hi havia cinc o sis persones.

El Vicari General torna a insistir en com s'ha de començar el curs. Diu que s'hauria de preparar el com fer-ho adaptant-lo al Pla Pastoral que està preparant la diòcesi. Per una altra banda senyala que s'ha de formar a les catequistes en els medis informàtics per tal de crear el vincle de comunitat partint del grup d'infants, les catequistes i els mossens connectats telemàticament. Continua dient que cal tenir un pla per tal d'adaptar i dotar les parròquies amb els diferents elements informàtics que es necessiten per treballar d'aquesta manera; si s'iniciés aquesta modalitat de funcionament, es podria aplicar en qualsevol tipus de grup per tal que els que no poguessin assistir presencialment a les diferents reunions, xerrades... ho puguin fer telemàticament. El Vicari General diu que l'equipament és mínim i que fins i tot es podria dotar de "tauletes" als catequistes. No és pot substituir la presencialitat, però sí es pot combinar amb la virtualitat telemàtica; per això s'ha de fer la formació en aquest nou mitjà. Cal tenir una pedagogia diferent a la que es fa anar quan els grups es troben només presencialment.

S'acorda per consens:

- **la redacció del document amb les normes sanitàries que s'han de seguir a les parròquies i qualsevol instància de l'Església.**
- **la formació en els llenguatges informàtics per tal de poder-ho fer presencialment combinat amb trobades telemàtiques.**
- **cal tenir la mateixa plataforma a tota la diòcesi, de manera que tothom pugui connectar-se i fer trobades virtuals amb qualsevol estament.**
- **adaptar al Pla Pastoral tot el que s'estigui preparant a cada parròquia o d'altres àmbits diocesans, tot contemplant sempre les disposicions vigents de les autoritats sanitàries en matèria de seguretat i prevenció del contagi del coronavirus.**

4. El Pla Pastoral (seqüenciació de les propostes).

El Sr. Bisbe presenta els dos documents que formen les dos parts del Pla Pastoral. Especialment la part primera que és la part doctrinal teològic-moral i vivencial, del Pla.

El Vicari General presenta la segona part del Pla amb els objectius que es proposa, tot recollint les aportacions de totes les persones i grups de la diòcesi que han participat en la preparació del Pla, i les sorgides en les sessions dels consells presbiteral i de pastoral, recollides totes en els àmbits d'evangelització, celebració de la vida i la fe, el servei caritatiu, i la formació, servei a la comunitat i d'organització. Finalment comenta la part d'aplicació de les actuacions del Pla en els propers quatre anys.

Alguns membres aporten comentaris que recull el Vicari General:

- sobre la formació prevista al pla, que esdevé transversal al ser-hi present en tots els àmbits;
- sobre el servei caritatiu on caldria afegir l'epígraf: “als més pobres i necessitats”;
- sobre els ministres extraordinaris de la comunió i els ministres de la paraula, dels quals s'hauria de fer alguna referència al pla;
- donat que hi ha molts objectius, caldria especificar que cada parròquia, o d'altres entitats pastorals, adopti només els que realment es puguin fer en cadascuna de les parròquies, delegacions, moviments, grups...
- abans de la publicació del Pla de Pastoral, cal fer la concreció de les prioritats que s'assumeixen per al primer any com a mínim;
- les dues parts de les quals es compona el Pla han de tenir el mateix llenguatge, sobretot en la terminologia i el nom amb el que es designa cada element;
- cal dir qui ha de determinar les prioritats a treballar en aquest primer curs per tal d'aportar-lo abans de la publicació del Pla; **s'acorda que siguin els arxiprestes en la primera reunió** (el dimecres de la propera setmana).

5. Calendari a considerar durant els primers mesos del curs.

El Sr. Bisbe dubta, com a conseqüència de les mesures sanitàries, si es podran mantenir les reunions preparades.

Es fa la proposta que la formació dels mossens i el recés es facin a la Casa de l'Església amb les persones que puguin assistir-hi i la resta que hi assisteixin telemàticament. Els residents a la Casa Sacerdotal poden participar a partir de la projecció en una pantalla gran.

- Formació dels mossens 23-24/09/2020
- Enviament: 07/10/20 amb la presentació del Pla de Pastoral;

6.- Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

Pel que fa a les informacions, el Sr. Bisbe presenta i comenta les dades dels següents temes:

- El document sobre la renovació de les parròquies publicat per la Congregació per al Clero (20/07/20).
- Les homilies del Papa que es poden trobar a internet.
- L'horari del bisbat. Comenta el fet que no hi ha gairebé ningú que vagi al bisbat durant els dissabtes al matí i proposa mantenir-ho

tancat. Comenta la necessitat de viure realment la pobresa a l'Església diocesana i es refereix al fet d'haver de mirar d'estalviar la contractació de persones. Fa la referència a totes les persones que hi treballen amb contracte, i de les que ho fan des d'una dedicació voluntària i d'ajut a l'Església, anunciant que ha marxat la secretària personal del bisbe i que per ara es prescindirà d'aquesta dedicació.

- L'estudi de viabilitat per transformar la Casa Sacerdotal en una residència oberta a acollir persones laiques grans. Es va fer l'estudi i ara s'hauria de veure com portar-ho a terme, fase en la que s'ha aturat per la situació de la pandèmia.

D'altres membres del consell informen:

- El President del Cabildo de la Catedral explica que s'ha produït la donació de 200.000 € per part de la Caixa mitjançant un organisme de la Generalitat, per tal de portar a terme un seguit de millores concretes a la Catedral, prèvia la redacció d'un projecte presentat pels arquitectes.
- Un altre membre remarca el testimoni que està donant el Sr. Bisbe a l'estar disposat a anar a substituir els mossens malalts, el fet que renunciï a les vacances i que estigui obert a acollir i conèixer tothom de la diòcesi.
- Es comenta el calendari de la Pastoral de Joventut
- L'IREL recorda que està obert a la formació dels feligresos de les parròquies.
- S'anuncia una iniciativa de la Pastoral Vocacional pels diumenges a la tarda.
- S'explica la situació en la que es troben els col·legis en haver de desdoblar els grups-aula per les mesures sanitàries, veient que no tenen espais ni professorat. En aquest sentit han demanat quina és la disponibilitat d'espais a les parròquies, a d'altres organismes de l'església i al Bisbat en general.

Quan falten cinc minuts per les dues del migdia (13.55 h) s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 23 de novembre de 2020

Essent les onze del matí del dia vint-i-tres de novembre de dos mil vint, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Avizanda (Vicari General), Mn. Gerardo Soler Quintillà, Mn. Jaume Pedrós Solé, P. Jordi Clot Puig, Mn. Víctor Martínez Mateu, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià, Mn. Josep Moré Estopá, Mn. Joaquim Blas Pastor, i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà com a secretari. Eren absents Mn. Sibangbeu Robert Louan Gogbeu Sinin, i el P. Antoni Riera Figueras, sj, que s'ha excusat. Actua com a moderador de la sessió Mn. Víctor Martínez Mateu.

1. *S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.*

El Sr. Bisbe saluda els assistents i fa referència a què en el punt setè voldrà comentar sobre la reunió de la Plenària de la C.E.E., respecte les mesures sanitàries dictades per la Generalitat i la necessitat que estiguin publicades al DOGC per tal que tinguin vigor; fa referència a la tornada de Mn. Casildo Rodríguez, l'excedència que ha demanat la Sra. Mònica Gonzalo, raó per la qual demana que encara que ella estigui disposada a atendre les trucades, no se li hauria de plantejar cap situació per no abusar, cal esperar a que una altra persona assumeixi el càrrec. Fa referència als mossens que es troben malalts (Mn. Cucurull, Mn. Jauset, Mn. Cotonat i Mn. Ginestà), així mateix es refereix a la mort de la mare del Director de Càritas, senyalant que aquest no va poder anar a l'enterrament per estar confinat per motiu de la pandèmia COVID-19. També es refereix a la missa-funeral que s'haurà de fer per tots els mossens morts durant el temps de la pandèmia, a varis dels quals no se'ls va poder fer de forma pública donades les limitacions d'aforament, havent d'anunciar-ho a tots els fidels per tal que puguin assistir-hi. Finalment fa menció del testament de mossèn Vicenç Ros en favor del bisbat amb finalitats concretes.

2. *S'aprova l'acta de la sessió anterior (20/05/20), amb la correcció del cognom de Mn. Cucurull que presentava una errada mecanogràfica en l'esborrany de l'acta.*

En la revisió dels acords presos a la darrera sessió, es veu que pel que fa a

- *la redacció del document amb les normes sanitàries que s'han de seguir a les parròquies i qualsevol instància de l'Església.* No s'ha

fet aquest document donat que les mesures canvien molt sovint al canviar la incidència dels contagis, havent-se optat per comunicar a tots els mossens, diaques i agents de pastoral, les mesures vigents a partir de la seva aparició al DOGC; referent a les normes d'higiene i bons usos que s'han d'observar, es remet a la síntesi que va presentar el Bisbat sobre les pautes a seguir durant la pandèmia, confeccionades per la CEE a l'inici del confinament del mes de març. Sobre aquest particular, el Vicari General comenta que a més a més tenir-ne tota la informació que sigui necessària sobre les mesures sanitàries, cal tenir en compte la manera d'aplicar-les, respectar-les i complir-les, i fer-les hàbits en el nostre actuar quotidià per tal d'anar al fons del que ens volen dir i impedir les possibilitats de contagi.

- *la formació en els llenguatges informàtics per tal de poder-ho fer presencialment combinat amb trobades telemàtiques.* S'està complint al portar a terme les sessions programades de formació en la utilització de noves tecnologies i coneixement del sistema Zoom que ens permeti realitzar sessions de trobades i consultes via telemàtica. Es diu que hi ha unes 100 persones de diferents parròquies i d'altres entitats que ja s'han preparat.
- *cal tenir la mateixa plataforma a tota la diòcesi, de manera que tothom pugui connectar-se i fer trobades virtuals amb qualsevol estament.* S'ha complert, adoptant el sistema Zoom com a plataforma per a les trobades telemàtiques.
- *adaptar al Pla Pastoral tot el que s'estigui preparant a cada parròquia o d'altres àmbits diocesans, tot contemplant sempre les disposicions sanitàries vigents.* És un acord que han de complir les parròquies i d'altres àmbits de pastoral, però hi ha constància que s'està fent aquesta adaptació.

3. Pla Pastoral.

El Vicari General s'encarrega de presentar aquest tema començant per explicar com s'ha organitzat la *Comissió de seguiment del Pla Pastoral*, i fent una reflexió a partir del document que resumeix la reunió d'aquesta de data 29/10/20, el qual s'havia adjuntat a la convocatòria i s'adjunta a aquesta acta, fent especial incidència en els aspectes següents:

- metodologia de treball.
- organització del Bisbat (unitats pastorals, arxiprestats, equips pastorals).
- la presència dels laics en les responsabilitats pastorals i el contacte amb el bisbat.
- necessitat de transmetre-ho a tota la diòcesi.

Explica les prioritats establertes en les que es veu la necessitat d'abordar, dins de *l'àmbit de l'evangelització*, la pastoral de joves, la catequesi, i la formació dels laics. En tots ells apareixen diferents iniciatives que combinen el fer grups, sessions i trobades virtuals amb encontres presencials, inclòs unint grups de diferents parròquies.

Pel que fa a la Pastoral de Joves, es proposen:

- Compartir el que es fa per a detectar les necessitats comunes i definir estratègies compartides que permetin que els joves evangelitzin els joves.
- Respectar la diversitat d'actuacions pastorals que responen als diferents carismes, fent xarxa de treball pastoral i convocant una taula d'entitats per tal d'analitzar, compartir i valorar les possibilitats de cooperació pastoral, i es fixar estratègies per als reptes comuns, cercant enfortir i ésser més eficaços.

Pel que fa a la catequesi es diu que ha de ser eminentment presencial perquè la catequesi, a més a més de la formació, també és la manera d'incorporar els infants a la comunitat. Amb tot, s'ha de tenir en compte i ser-hi conscients que

- serà difícil en la totalitat del curs per les mesures sanitàries.
- no és aconsellable córrer riscos per tal de no haver d'aturar la catequesi.
- cal que cada parròquia estigui capacitada per a poder-la oferir presencialment i també virtualment, quan sigui necessari.
- cal avançar cap a la catequesi familiar aplicant mètodes i llenguatges renovats per a què els pares no siguin mers observadors del que treballen llurs fills a la catequesi sinó que també siguin actors del primer anunci, posant-los en camí per al seguiment de Jesús.
- s'ha de plantejar un procés de catequesi en el que els infants cop-sin i facin experiència de comunicació amb Jesús i la descoberta vital d'escoltar-lo i fer-ne pregària. En aquest sentit, cal dedicar-s'hi durant aquest any a:
 - capacitar tots els catequistes que sigui possible en l'ús de plata-formes virtuals.
 - connectar amb la pastoral juvenil per tal de veure la possibilitat de suscitar catequistes joves.
 - realitzar la formació quan es disposi dels nous materials del SIC.

- demanar a la Delegació Diocesana de Catequesi que organitzi alguna sessió per a presentar experiències concretes de catequesi familiar.

En l'àmbit de la formació, es proposa que a nivell de tota la diòcesi es defineixi un eix formatiu que, enregistrat, pugui ser enviat als laics i penjat a la Web de la Diòcesi.

Diferents membres del Consell comenten com ho estan fent a les seves parròquies o àmbits pastorals (explicant com anècdota, un d'ells, que fins i tot es connecta un nin des de Roma).

El Sr. Bisbe pregunta al Vicari General què caldria fer o quines necessitats hi ha que s'haguessin d'abordar des del Bisbat per tal d'estimular la participació i l'interès per engrescar-se a fer el que s'ha plantejat. Li respon que s'estan veient les dificultats i que s'ha de mirar de superar-les per tal de poder assegurar l'evangelització.

Es veu que hi ha parròquies en les que no s'ha apuntat cap nen nou a la catequesi (els de primer any) perquè han interpretat que era una activitat extraescolar i com que s'han prohibit aquestes a les escoles, quan elles ho han anunciat, les famílies han cregut que tampoc hi hauria catequesi.

Es constata la dificultat de combinar equilibradament la catequesi presencial (que és també la incorporació a la comunitat) amb la participació des de la virtualitat i les sessions telemàtiques. També es constata que les parròquies que fan la catequesi el diumenge sembla que ho tenen més fàcil per poder trobar els pares, fer-ne reunions presencials i assistir-hi a la missa.

De la mateixa manera es veu la necessitat d'organitzar els horaris i l'estructura de les parròquies per tal d'adaptar-se a la realitat social. Es constata, així mateix, que moltes famílies no tenen wi-fi, raó per la qual tampoc poden fer-ho telemàticament.

El Sr. Bisbe comenta que CaixaBank ha donat recentment, unes 18 tauletes per regalar-les a les parròquies que ho necessitin, de manera que s'estudiarà com fer-ho per tal que siguin fructíferes i vagin a famílies que realment les necessitin i puguin utilitzar-les.

El Vicari General comenta que també s'ha de reunir amb els caps d'àrea per tal que puguin ser motors en aquests plantejaments.

Segueix explicant el que s'està fent en *l'àmbit de l'espiritualitat*, intentant articular les realitats que hi ha; s'està fent amb el criteri que "si ja existeix quelcom, no cal inventar res de nou"

Des dels arxiprestats demanen que es faci una plantilla amb els horaris, les dades i les dates dels recessos que es facin arreu, per tal que hom pugui apuntar-se i assistir on pugui, fins i tot els que es facin virtualment.

Es procurarà que els membres de l'àrea d'espiritualitat, si els dona temps i els és possible, preparin una formació per a la quaresma.

Explica el Vicari General que el paper dels arxiprestats és fonamental i cal veure com aglutinar tot el que es fa en ells. S'han d'actualitzar els horaris de les misses.

Caldria, de la mateixa manera, que hi hagués un parell de persones que poguessin estar pendents de la infraestructura de la parròquia i la logística general, de manera que poguessin obrir i tancar, conèixer els topants, on estan els comptes corrents... i estiguessin en comunicació amb el bisbat per quan pugui haver-hi una emergència, sense que tot hagi de dependre del mossèn.

Comenta el Vicari General que s'han de considerar les unitats pastorals, el funcionament de la Cúria, la idoneïtat de les delegacions de pastoral que hi ha ara... mirant que tot s'adapti a la nova realitat del bisbat, fent-lo més operatiu, eficaç i eficient.

Es comenta que aquestes revisions es facin considerant el llarg termini per tal que puguin ser efectives les noves adaptacions, doni temps a portar-les a terme, i els fidels ens puguem anar acostumant a elles. Es proposa que es faci una mena de qüestionari per tal d'esbrinar el funcionament i la idoneïtat d'aquests aspectes. En aquest sentit també es diu que les unitats pastorals s'haurien de fer partint de la realitat que viuen els fidels.

4. La nova orientació de la Casa Sacerdotal.

El Sr. Bisbe presenta un document titulat *Projecte de canvi de l'orientació de la Casa Sacerdotal a residència de la tercera edat*, el qual s'havia adjuntat a la convocatòria i s'adjunta a aquesta acta, en el que explica la idea i les passes que s'han donat fins ara.

El Sr. Bisbe pregunta als membres si veuen que es un projecte viable i convenient per a la diòcesi. Entre els membres del Consell hi ha molta diversitat d'opinions en la manera de fer-ho, però tots venen a dir que és necessari estudiar la manera de finançar la casa que és un bé per la diòcesi donada l'atenció que ofereix als seus preveres.

5. La celebració de l'Advent i el Nadal en les circumstàncies actuals.

Donada la pressa pel poc temps que ens queda, només es fa esment a la necessitat de mantenir les normes sanitàries per evitar el contagi del

coronavirus que provoca la COVID-19, i que s'avançaran els horaris de la missa del gall per tal de poder complir amb el confinament que hi ha a partir de les 22:00 hores.

6. La capacitat en la utilització de la plataforma Zoom.

Aquest tema no es tracta de forma directa ja que ha estat present al parlar dels altres punts de l'ordre del dia.

7. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

- El Sr. Bisbe inicia aquest punt explicant l'informe sobre la trobada dels bisbes en la Plenària de la CEE, a la que gairebé mig centenar, entre ells Mons. Salvador, hi han assistit telemàticament. Comenta els diferents punts que s'han tractat, demanant si hi ha algun membre que vulgui algun aclariment concret.
- Comenta el sr. Bisbe el comunicat del Bisbat de Barbastre sobre el recurs d'apel·lació per la sentència sobre les obres d'art, i la resposta que va donar el Bisbat de Lleida.
- Se li pregunta sobre les immatriculacions; el Sr. Bisbe respon que a la diòcesi no hi ha hagut cap denúncia ni reclamació en qualsevol altra forma.

Essent un quart i cinc de tres del migdia (14.20 h) s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 3 de desembre de 2020

Essent les cinc de la tarda del dia tres de desembre de dos mil vint, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. Luis Sallán Abizanda, Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Sr. Josep Pàmols Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Xavier Barrull Melcior i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió. Són absents Mn. F. Xavier Jauset Clivillé i Sra. Mª Rosa Solé Codina per malaltia, i la Sra. Mónica Gonzalo Pascual per haver demanat excedència en la feina. Han excusat la seva presència el Sr. Carlos Montes Martínez per trobar-se fora de Lleida, i el Sr. Josep Birbe Lohan per un assumpte familiar urgent que li ha impedit assistir-hi.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'orde del dia.

3. Pressupostos per a l'any 2021 i estat de l'economia del Bisbat a 15/11/20.

El Sr. Bisbe, en absència de l'Ecònom, inicia aquest punt presentant el pressupost de la diòcesi per a l'any 2021 segons el document que s'ha fet arribar a tots els membres, en el qual apareix juntament a l'estat de l'economia del Bisbat a data 15/11/20.

Algun membre comenta que és un pressupost auster, arribant a ser un 3% més baix que el que es va presentar per aquest any 2020. Diferents membres fan constar que és un pressupost i que, per tant, depèn molt dels ingressos i aquests, segons les perspectives que presenta l'economia a nivell europeu, enguany poden variar substancialment a la baixa.

S'aprova el pressupost presentat, del qual s'adjunta una còpia a aquesta acta.

4. La nova orientació de la Casa Sacerdotal.

El Sr. Bisbe fa una introducció del tema i presenta el document *Projecte de canvi d'orientació de la Casa Sacerdotal a residència de la tercera edat*, en el que s'inclou un memoràndum de les gestions que s'han realitzat fins ara.

Explica les consultes que s'han fet i les persones amb les que el Sr. Bisbe ha comentat el projecte. Comunica que pràcticament totes ho han

trobat possible o no han manifestat res en contra. Fa constar que alguns mossens emèrits no han vist gaire bé l'haver-se de posar en obres, tot i que no han manifestat objeccions concretes i, fins i tot, consideren que s'ha de fer alguna cosa per tal d'evitar el dèficit que es produeix cada exercici per la insuficient ocupació de la casa.

Els membres del Consell donen les seves opinions i es manifesten a favor, comentant que seria adient trobar una empresa que assumís la gestió. Es proposa que primer s'hauria d'oferir a persones, entitats o empreses d'aquí, és a dir, de l'entorn de la diòcesi, que estiguessin interessades en assumir la gestió i implicar-se, de manera que es veiés quines propostes i ofertes feien. Els membres coincideixen en manifestar que es podrien contemplar dos escenaris diferents. Un d'ells consistiria en la possibilitat d'oferir a algun actor que afrontés la despesa d'adaptació de l'edifici i durant una quantitat d'anys pogués treure el rendiment portant la gestió, transcorreguts els quals hauria d'assumir el lloguer acordat. Un altre escenari seria que fos el Bisbat qui escometés l'obra de l'adaptació, donant des del principi del funcionament la gestió a qui hagués estat interessat en portar-la mitjançant el lloguer acordat. En aquesta segona opció el Bisbat hauria de demanar un préstec bancari, la viabilitat de la devolució del qual es veu possible per tots els membres del Consell, havent alguns que de seguit han calculat que en el termini de deu anys es podria retornar comptant amb que ja no hi hauria el dèficit que genera en aquests moments la casa, donat que el dèficit que s'hauria d'assumir cada any sumará la quantitat d'un milió d'euros en deu anys, coincidint tots ells en aquesta opinió i observant que per aquesta raó és molt important realitzar el projecte de conversió de la Casa Sacerdotal.

Es dialoga i debat sobre diferents aspectes i els membres del Consell van aportant idees, aprofundint en el projecte i en les possibilitats de realització. Es remarca que els mossens residents haurien de mantenir un pagament reduït com fins ara, sense que fos l'import total que tindrà el cost d'una plaça per a la resta d'usuaris residents.

El Sr. Bisbe pregunta explícitament si els membres del Consell veuen que la idea és viable. L'opinió dels assistents és totalment favorable a què es realitzi el projecte i es comenta que s'ha de trobar qui pugui assumir-lo, quedant el Sr. Bisbe compromès a iniciar converses amb dues entitats concretes.

5. Informació sobre algunes accions realitzades o situacions existents:

Tot seguit es passa a comentar les situacions que concorren en alguns casos concrets:

- *conveni amb l'Ajuntament de Castelló de Farfanya.* Per tal de cedir la casa parroquial durant un any que es podrà prorrogar, havent

d'arranjar-la l'ajuntament, per tal que pugui habitar, sota la seva supervisió, una persona en reinserció.

- *informació sobre la venda de la casa de la Congregació de la Sang.* La Congregació de la Sang ha demanat al Sr. Bisbe autorització per tal de vendre la casa que té adossada a l'església, la qual no poden reparar, destinant els diners que aconseguixin de la venda a la reparació en profunditat de l'església. Al ser l'import de 90.000 €, es necessita l'autorització del bisbe, essent per això que ell demana si algú veu algun impediment per l'autorització. Els membres del Consell veuen que no hi ha res que desaconselli autoritzar-ne aquesta venda.
- *les obres d'arranjament de la parròquia d'Alcanó.* Per tal d'arranjar la parròquia d'Alcanó s'ha arribat a un acord amb l'ajuntament d'aquella població, de manera que el Bisbat aportarà 10.000 € i l'ajuntament 40.000 €.
- *intervencions arquitectòniques a la Catedral.* Es realitzaran amb una subvenció de CaixaBank.
- *la subvenció a Sant Llorenç* per l'acció de recuperació de l'església. A càrrec d'un fons que té la Caixa per a la restauració del gòtic català. A l'església de Sant Llorenç se li han adjudicat 975.000 €.
- *expropiació de l'Ajuntament de Bovera i conveni amb el mateix.* L'Ajuntament de Bovera ha decidit expropiar un petit solar adjunt a la parròquia, per tal de construir-hi una sala de vetlles; com a contrapartida l'ajuntament es compromet a realitzar el manteniment de l'església durant 25 anys, fent una revisió dues vegades l'any, el pagament de la llum i d'altres despeses.
- *la intervenció arquitectònica per a consolidar la parròquia d'Algerri.* Fa dos anys que l'església és tancada; el Sr. Bisbe comenta la gran ajuda i disposició per col·laborar de l'ajuntament del poble. Són necessaris 650.000 € per arranjar-la, dels quals la Diputació se'n farà càrrec de 100.000 €, però s'ha de començar a treballar el 2020. La Generalitat també aportarà des dels fons FEDER. El Sr. Bisbe presenta els tres pressupostos que ha rebut, dels que s'ha d'eleger un que comenci les obres en aquest mes de desembre. Es prioritzarà la consolidació dels fonaments i de la façana. El proper dissabte al matí, el Sr. Bisbe es reunirà amb una comissió (rector; alcalde; arquitecte que porta les obres, Sr. Reig...) a tal efecte per tal de determinar quin dels pressupostos s'elegeix.
- *el testament de Mn. Vicens Ros.* Mn. Vicens Ros ho va deixar tot a la Diòcesi, i ara s'està valorant l'import, depenent de la cotització

que tinguin alguns valors que posseïa. Una vegada s'hagi fet efectiu, la destinació dels seus béns es farà tal com va deixar determinat: part a obres de caritat, una altra a obres de culte, a la Casa Sacerdotal i a l'administració ordinària del Bisbat.

- *la situació del Departament de Patrimoni del Bisbat de Lleida.* S'informa de l'excedència que ha sol·licitat la seva directora, raó per la qual s'ha estat parlant amb una persona que s'incorporarà a cobrir el lloc de treball el 7 de gener.

Quan falten 5 minuts per tres quarts de set del vespre, s'aixeca la sessió.

Vicaria General

Carta Vicari General

Lleida 15 de setembre de 2020

Benvolgut,

En la darrera carta que el Sr. Bisbe envià a tots els mossens, a més de les dates de les jornades de formació, informava que rebries una convocatòria per tal de poder assegurar que en totes les parròquies hi hagi la capacitat, en cas de nous possibles confinaments, de seguir, en sistema virtual, l'activitat formativa i organitzativa de la parròquia.

L'Església és Comunitat, és Poble, és Família i, en conseqüència, els vincles són un element fonamental per a viure en dinàmica eclesial. L'Escola entén també que la seva missió educativa implica no perdre la relació i el vincle amb els alumnes, malgrat que hagin d'estar confinats. **Poder continuar la catequesi, les sessions de formació, la pregària, les reunions, etc., també quan no és possible convocar presencialment, és, en conseqüència, un objectiu clau per a nosaltres.**

Això explica que **en el nostre Bisbat plantegem que, cada rector de parròquia, evidentment també cada responsable d'Àrea pastoral, de Moviment, de Servei, juntament amb els que han assumit responsabilitats, tinguin la capacitat de trobar-se virtualment per a realitzar la missió pastoral encomanada:** Catequistes, Membres del Consell de Pastoral, Membres de l'Equip Diocesà del Moviment o del Secretariat i també de l'Equip de Delegació o del Claustre; Animadors de la Litúrgia i Animadors de Comunitat; Visitadors dels malalts, Ministres extraordinaris de la Comunió, Voluntaris de l'equip de gestió i manteniment i del Despatx parroquial, etc.

És per això que **et demano que tu**, després d'haver explicat la finalitat que perseguim a cada persona de la teva parròquia o organització pastoral que té responsabilitats i, si desconeixen com poden participar en reunions a través de la plataforma informàtica *Zoom*, **els proposis d'assistir a una sessió de formació (una hora i mitja de durada) que organitzarem en la nostra Diòcesi, a la que hauran de portar o bé el seu mòbil, o la seva tauleta, si en tenen, o el seu portàtil, amb càmera** (Si no tinguessin aquests dispositius n'hi haurà algun a disposició en la sessió de formació).

A partir d'aquí aquestes persones podran ser les que estenguin la formació que rebran als altres membres dels grups de la comunitat parroquial, del Servei Pastoral, del Secretariat o del Moviment. **D'aquesta manera podrem garantir** la continuïtat de gran part de l'activitat pastoral en temps de confinament i, al mateix temps, **els catequistes podran se-**

guir fent la catequesi virtualment. Aquesta capacitat resulta senzilla, només caldrà saber com fer “clic” sobre l’enllaç que un rebí i com enviar-ho ell (persones de més de 75 anys ho han après i ara segueixen sessions de formació pastoral i participen en reunions des de casa seva).

Per tot això et demanem que, com a màxim fins al dia 24 de setembre, lliuris al teu arxipreste o a la Vicaria del Bisbat, si la teva organització no és parroquial, el nombre de laics, que participaran des de la teva parròquia o organització pastoral en aquesta sessió de formació, entre els que has de comptar-te tu també, si no coneixes bé com utilitzar la plataforma Zoom.

Una vegada sapiguem el nombre de participants, organitzarem els grups, prenent en consideració totes les mesures sanitàries establertes, i rebràs informació més detallada d’aquesta sessió de formació **tant en la ciutat com en els arxiprestats rurals.**

Et saludo en Xt.

Mn. Lluís Sallán

Carta als preveres

Lleida 2 de desembre de 2020

Benvolgut company.

Em poso en contacte amb tu per a informar-te del següent:

1. Molts són els tipus de pobresa, també l’electrònica. Aquesta afecta a fills de famílies amb carències socioeconòmiques. És possible que en el teu treball pastoral les hagi detectat, fins i tot que vegis que hi ha famílies amb dificultats per a què els seus fills, quan estan confinats, puguin participar en la catequesi parroquial perquè no tenen tauleta per als seus fills i filles (en aquest cas solament podrien cedir-se per a aquest us i, en acabar, caldria retornar-les a la parròquia).

Pot ser també que la teva, o les teves parròquies, trobin dificultats per a reunir-se virtualment, quan no pot fer-se presencialment, o, fins i tot, per a poder dotar els catequistes amb aquesta eina. Tal vegada, en algun cas pot fer falta per a realitzar millor la gestió ordinària del despatx o de l’activitat pastoral del mossèn, etc.

Tota vegada que el Bisbat ha tingut accés a ajuts de la Caixa per a adquirir un paquet de tauletes, si en necessites, podem proporcionar-te'n alguna. Per a accedir a aquest ajut, cal que ens enviïs la teva petició. A partir del nombre de tauletes necessàries en el teu treball pastoral, si n'hi ha suficients, s'adjudicaran tal com indiquin les diferents sol·licituds. En cas contrari, seguint criteris de major carència econòmica de la parròquia i de finalitat clarament pastoral, ens posarem en contacte novament per dir-te com ha quedat la distribució (Recorda que cal que tinguis connexió, cosa molt senzilla com comprovaràs quan et posis en contacte amb la teva empresa de telefonia, si és que la teva parròquia no gaudeix encara d'aquesta prestació).

La petició has de fer-la arribar a mi: vicariageneral@bisbatlleida.org o, si et resulta més fàcil, també pots fer-ho deixant la teva petició en la Consergeria del Bisbat. Prego que me la facis avinent, com a màxim, **el 23 de desembre**.

2. T'envio un díptic a dues cares arran la petició que es formulà en el Consell de Presbiteri que es proporcionés una pauta per a treballar en cada arxiprestat un dels punts del Pla d'Actuacions que conté el Pla Diocesà de Pastoral per a aquest any. Es tracta que, com a màxim fins a mitjans de març, cada arxiprestat em faci arribar la seva resposta.

Mn. Lluís Sallan

Possible text per a la sol·licitud de tauletes:

Parròquia de.....i, en el seu nom Mn., rector, demano que, en la mesura que sigui possible se'ns pugui dotar de tauletes.

Informo que aquesta quantitat de tauletes que demano tenen com a finalitat.....

I, per a que així consti ho signo a, ade desembre de 2020

Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024

Mons. Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

**L'Església de Lleida avança esperançada
amb un nou alè de l'Esperit Sant**

Sumari

1. Introducció	274
2. Un pla per a evangelitzar	275
3. Per a aquesta missió tots hi som comptats	277
4. Caminant cap a la santedat i anunciant la salvació	280
5. A la nostra Diòcesi de Lleida	282
6. Amb unes actituds personals que convindria conrear	287
7. Realitats pastorals que convindria revisar	293
 Objectius i programa d'actuacions	 294
1. El sentir de les nostres comunitats cristianes	294
2. Objectius de les decisions pastorals en la nostra Diòcesi per al proper quadrienni pastoral.....	296
3. Accions de concreció dels objectius anteriors	299
4. Acompanyament de les actuacions del pla	310
 Prioritats del Pla Diocesà de Pastoral per al curs 2020-2021.....	 311
Desplegament del Pla Diocesà de Pastoral al llarg del curs 2020-2021	311

1 Introducció

Tinc l'alegria de presentar a tota la Diòcesi un nou Pla Diocesà de Pastoral per al pròxim quadrienni. Des de setembre de l'any 2020 fins a l'estiu de 2024 els que formem part de l'Església catòlica en aquesta comunitat diocesana tindrem en aquestes pàgines un marc de referència per a projectes i activitats, d'iniciatives i propostes, de desigs i aspiracions.

La redacció final és obra d'un equip reduït, però conté les idees i les intuïcions de més de 400 diocesans que s'hi han sumat. Ells amb les seves aportacions han enriquit l'escrit.

Durant el curs 2019-2020 hi han hagut moltes reunions en totes la comunitats per a dialogar, pregar i elaborar propostes concretes que ajudessin a coordinar els nostres esforços i, sobretot, a millorar la nostra relació amb el Senyor i amb els germans. Aquí en teniu el resultat.

Hem viscut un curs atípic on el coronavirus ha trencat del març ençà el ritme ordinari de les relacions socials i, no cal dir-ho, també el ritme de formació i de les celebracions de les parròquies. Hem patit el confinament domiciliari i hem vist molt restringida l'activitat comunitària.

Malgrat la pandèmia hi ha hagut molta col·laboració per a elaborar aquest Pla. Ens hem exercitat tots en la comprensió mútua i hem après a fer servir els nous mètodes de comunicació a fi que mai no disminuís el compromís cristià en la nostra vida i en la societat.

Aquest document es divideix en dues parts. La primera és una reflexió personal del bisbe adreçada a tots els membres de la Diòcesi. Us parlo com un pare parla amb els seus fills o com el germà gran amb els altres germans. Hi expresso els meus desigs de Bon Pastor que acompanya el ramat de Jesucrist en aquestes terres. Pretén també oferir amb la seva paraula i el seu exemple, els principis i criteris que tot cristià ha de tenir en compte en la seva vida personal i comunitària. És una mena de carta pastoral.

La segona part té un caire més tècnic i ordenat; és la plasmació organitzada dels objectius a aconseguir i les activitats a realitzar amb procediments diversos, amb els temps corresponents i amb les persones que els portaran a terme. També preveu un sistema senzill d'avaluació.

Naturalment en totes dues parts s'ha tingut en compte la gran quantitat d'idees i suggeriments vostres que han arribat a la taula de redacció d'aquest Pla Diocesà.

Amb el meu agraïment a tots, demano a Déu que en aquesta Diòcesi brilli amb força la llum del seu Fill perquè la fem arribar a tots els racons de la nostra societat.

2

Un pla per a evangelitzar

L'evangelí de Sant Mateu acaba amb unes paraules de Jesús que són el començament de la missió dels apòstols i també, val a dir-ho, dels creients que hem seguit des de llavors el seu mandat:

En veure'l, es van prosternar davant d'Ell. Però alguns van dubtar. Jesús s'acostà a ells i els parlà, dient:

“Déu m’ha donat tot poder al cel i a la terra. Aneu a tots els pobles i feu-ne deixebles meus. I bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l’Esperit Sant, i ensenyeu-los a observar tot allò que us he manat. I mireu! Jo m’estic amb vosaltres, dia rere dia, fins que el món no arribi a la seva culminació” (28, 17-20).

La nostra Diòcesi de Lleida ha sentit les paraules de comiat del Senyor i es disposa, un cop més, a comunicar a tothom la seva bona notícia. I ho farà d’una manera més estructurada en aquest Pla Diocesà de Pastoral que ara presentem per als quatre anys vinents. La nostra història diocesana és plena de crides i comunicacions en aquest mateix sentit com a resposta a l’obligació d’evangelitzar en cada època. En aquesta ens toca a nosaltres proclamar una vegada més la proximitat de l’amor de Déu a tota la humanitat i l’acompliment dels mandats de Jesucrist. És ben cert que compta amb el nostre esforç generós i sobretot nosaltres amb la gràcia de Déu que ens acompanya sempre.

Val a dir que evangelitzar ha estat l’afany constant de l’Església. En concret la nostra generació no ha parat de sentir les recomanacions insistents dels pontífexs posteriors al Concili Vaticà II sàviament delerosos d’aplicar-ne les conclusions a la vida del poble de Déu.

Pel que fa a l’evangelització recordo la frase de sant Pau VI: “l’evangelització s’ha pogut definir com l’anunci de Crist als que no el coneixen...” (EN 17). O la recomanació de sant Joan Pau II parlant de la veritat de Crist: “L’Església és mestra... perquè pugui custodiar-la fidelment i ensenyar-la en la seva més exacta integritat. Complint aquesta missió, mireu a Crist mateix, que és el primer evangelitzador” (RH, 12). O bé les paraules del papa Benet XVI en un discurs als membres de les Obres Missionals Pontifícies (21 de maig de 2010): “La predicació de l’Evangeli és l’inestimable servei que l’Església pot oferir a la humanitat sencera que camina en la història”. I en un altra ocasió (2012) afirma recordant les paraules de l’inici del seu pontificat: “Existim per a evangelitzar”.

I, finalment, el papa Francesc a l’exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* deia: “Tothom té dret a rebre l’Evangeli. Els cristians tenen el deure

d'anunciar-lo sense excloure'n ningú... com qui comparteix una alegria" (EG 14).

El nostre és un Pla Diocesà que vol donar raó d'allò que creu i espera aquesta comunitat catòlica que viu i treballa a Lleida. Ho demanava sant Pere als creients en la seva carta (1Pe 3,15). És cert que l'apòstol posava aquesta qüestió en un nivell que anava més enllà del temps concret i arribava al cor de cada cristià en qualsevol moment de la seva existència. Per això podem considerar aquestes pàgines com una bona guia per a aquest període eclesial i social. Amb les seves llums i amb les seves ombres, amb les seves contradiccions i les seves esperances, amb la perplexitat o comprensió del que passa al voltant nostre, amb la pretensió clara que la nostra fe respongui als reptes que la societat reclama sense renunciar a les exigències que ens fa el Senyor.

Per això repetirem la resposta del poble jueu al requeriment de Moisès: "Complirem tot el que el Senyor ha dit" (Ex, 24,3) i ho van tornar a repetir davant Josué: "Servirem el Senyor, el nostre Déu, i l'obeïrem." (Js 24,24).

La nostra comunitat diocesana és conscient de les enormes dificultats que comporta servir i obeir Déu i presentar Jesucrist al món d'avui, però confia molt més en la seva gràcia. Amb ella ho pot superar tot: "Res ni ningú no ens separarà de l'amor de Déu". (Rm 8,39).

En realitat evangelitzar i donar raó de l'esperança són accions que fan el mateix so i tenen el mateix compromís cristià. Sant Pere ens anima a donar raó d'allò que fonamenta la pròpia vida cristiana. Segons això, l'evangelització és una exigència personal i alhora la resposta al do de la fe que concedeix el Senyor a cadascú. Aquesta resposta inclou la llibertat de la persona perquè així ho ha fet el Creador.

L'Església com a institució segueix el mateix camí i en la seva actuació hi fa una marcada referència per a explicar a qui serveix i per a què serveix en cada moment de la història. S'obstina a transmetre a cada nova generació allò que ha rebut de l'anterior fins arribar al Senyor Jesús. És el que fa l'apòstol Pau en la seva primera carta als Corintis (11, 23-26) quan es refereix al sagrament de l'Eucaristia, que tots recordem a la celebració del Dijous Sant.

Cap cristià, cap comunitat no comença de zero en el seu seguiment de Jesucrist. La nostra tampoc. Som una baula més en aquesta ininterrompuda cadena de la transmissió de la fe.

3

Per a aquesta missió tots hi som comptats

Tots els batejats participem de la gràcia de Déu que ha dipositat en el nostre interior perquè en cada instant realitzem feliçment les paraules i fets del seu Fill. Així per un efecte acumulatiu l'Església recull l'experiència de les generacions anteriors amb el reguitzell innombrable de sants que intercedeixen i fan costat als qui s'incorporen pel baptisme a la comunitat cristiana que els acull i alimenta. Recordem aquí la responsabilitat personal i comunitària i agraïm a Déu la gran quantitat de sants i beats que han viscut a la nostra Diòcesi acompanyant la totalitat de cristians en el seu camí cap a la santedat. Han estat, a més, un exemple per a nosaltres que ens beneficiem del seu llegat. Ells ens animen a continuar treballant en l'evangelització del món actual.

L'elaboració d'aquest Pla Diocesà és fruit de les aportacions de persones individuals i de pràcticament totes les comunitats parroquials i les de Vida Consagrada. Durant tot un curs han reflexionat i dialogat tot posant l'accent en allò que podem dur a terme entre tots.

Moltes aportacions són el resultat d'una infinitat de reunions o d'experiències personals que ens ajudaran a millorar la nostra vida cristiana i a purificar les motivacions de la nostra actuació en el servei als altres. Agraïxo sincerament el treball realitzat.

Hem constatat la joia i l'eficàcia de caminar junts quan compartim els mateixos desigs i les mateixes aspiracions.

Aquesta manera de procedir enfonsa les seves arrels en la Sagrada Escriptura i en la mateixa Tradició de l'Església fins als textos del Concili Vaticà II i, darrerament, en les paraules i gestos del papa Francesc. D'això se'n diu sinodalitat que vol dir fer camí plegats. Cal que allò que ens afecta a tots sigui discutit i acceptat per tots dins les respectives competències. Tots tenim un lloc i desenvolupem una funció dins la comunitat eclesial. Sant Pau ja enumera diferents serveis i funcions amb vista al bé comú (cfr. 1Co 12, 4). Tots som necessaris i ningú no ha de quedar exclòs de fer la seva aportació perquè la paraula i l'actuació de cadascú enriqueixen la vida de tots.

La unitat i la diversitat són característiques de la comunitat cristiana. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme... són paraules que marquen la unitat del Poble cristià i la tasca constant que tenim traçada en la recerca de la comunió. "Perquè tots siguin u" (Jn 17, 11). El principi de la unitat és bàsic per comprendre el missatge de Crist. No és possible discutir aquesta realitat que els textos del Magisteri remarquen quan comenten les múltiples

referències evangèliques. “Un regne dividit no pot subsistir” (cf. Mc 3, 24)... I també sant Pau: “Encara que nosaltres o un missatger del cel us anunciés una Bona Nova diferent de la que us hem anunciat, trenqueu amb ell!” Com retronen ara les paraules: “Un sol Senyor, un sol baptisme...”

D'altra banda l'Esperit Sant no para de promoure diversos carismes o serveis que a la seva manera manifesten la diversitat de sensibilitats dels membres de l'Església. Els carismes són gràcies especials que l'Esperit Sant concedeix a cadascú amb vista a l'edificació de l'Església en el món. Tot i ser tan diversos tots caben a la barca de Pere. Res ni ningú no en queda exclòs fora del Maligne i dels seus sequaços que lluiten contra l'establiment del Regne de Crist.

El do de la fe, el do de guarir, de fer miracles... és l'enumeració que en fa la carta paulina esmentada quan introdueix els carismes dotant-los d'una fonamentació doctrinal. És així com els emmarca en el desenvolupament històric de l'Església.

Si recordem el número 12 de la Constitució *Lumen gentium* i el número 3 de la *Apostolicam actuositatem*, comprovarem amb gran claredat i precisió el què l'Església afirma respecte a la seva unitat de missió i la diversitat de tasques.

La nostra Diòcesi s'ha beneficiat de molts carismes i de diverses sensibilitats eclesials. Totes elles ens han enriquit amb les seves virtuts i qualitats i treballant sempre per la unitat diocesana. I continuen fen-t'ho. Valorem les seves característiques i reconeixem el seu servei permanent al Poble de Déu i a la mateixa societat que ens acull i que accepta el testimoniatge de vida comunitària.

Tots els membres del Poble de Déu són cridats a col·laborar en aquestes dues dimensions que ens ha regalat el Senyor. Pastors i fidels tenim les nostres pròpies responsabilitats i assumint-les farem possible que la llum de Crist il·lumini les nostres vides i sigui llum per al món que ens envolta.

Si bé recordem la funció insubstituïble dels pastors en la conducció i acompanyament del ramat de Crist, hem de subratllar també amb tota contundència la missió i la responsabilitat dels fidels laics. Una afirmació del Concili Provincial Tarraconense resumeix prou la doctrina del Magisteri: “El Concili Provincial Tarraconense reconeix que la participació del laicat en la missió evangelitzadora és una de les prioritats i un dels reptes més importants de l'Església contemporània...”. I una mica més endavant continua “...i fa una crida urgent a tots els subjectes de la pastoral... a mantenir una voluntat eficaç perquè tot el laicat prengui consciència de la seva responsabilitat evangelitzadora allí on actui;” i “a animar el major número possible a organitzar-se d'acord amb els diversos carismes...” (n. 25).

Aquest Pla Diocesà manifesta clarament la unitat en Crist de tots, laics, membres de vida consagrada i pastors. I també la diversitat de sensibilitats que palesa a cada moment aquesta unitat i pluralitat.

Recordeu que a l'inici del curs anterior es va distribuir una mena de guia amb tres grans nuclis de qüestions que, d'una banda, venien de les conclusions del pla anterior i, de l'altra, reflectien les preocupacions pastorals que encara avui persisteixen en el sentir general i que convé abordar: què fer per a una autèntica conversió personal i pastoral; què ens cal fer en l'àmbit diocesà o parroquial. Les orientacions del papa Francesc en la seva primera exhortació apostòlica *L'alegria de l'Evangelí* van en aquesta direcció i ens comprometen.

Van ser moltes les respostes i això prova el gran interès d'un gran nombre de diocesans per participar en la reforma de la vida de tota la comunitat.

Amb l'estudi de les primeres respostes de l'enquesta es va escaure la invasió de la COVID-19. Va ser tan gros el seu impacte que hom pensà a afegir noves preguntes a les anteriors que recollissin el sentir i les conseqüències socials i pastorals que se'n podrien derivar. No podíem ignorar la nova situació que, d'alguna manera, condicionava els nostres plantejaments de cara al futur immediat.

Un equip reduït de membres de la Diòcesi s'ha encarregat de tabular i ordenar les respostes de les dues enquestes, la inicial i la que comptava ja amb els efectes de la pandèmia, agrupant-les de manera homogènia i donant-los una estructura organitzada. Tot això es va enviar per escrit als membres del Consell Presbiteral perquè en una de les seves sessions donessin la seva opinió; aquesta opinió se sintetitza en dues conclusions: 1r. Que el pla tingui una estructura planera i comprensible per a tots els membres de la Diòcesi, amb una expressió àgil i breu, i 2a. Que apareguin ben clars els objectius que la Diòcesi es proposa i que siguin concrets i avaluables; serà molt convenient que les explicacions dels motius i els fonaments de les accions siguin objecte d'una carta del bisbe diocesà.

Amb les opinions del Consell Presbiteral i les respostes rebudes es va dialogar en una sessió de treball del Consell Diocesà de Pastoral, que validà el procediment seguit els últims mesos i demanà que es redactés ja el document que ens haurà de guiar els pròxims anys.

Caminant cap a la santedat i anunciant la salvació

És important repetir un cop més i fixar en el cor d'aquest document la finalitat de la vida cristiana; el fonament de la nostra missió en el món. Parlem de la santedat. És cert que en tots els ordres de la vida hi ha uns aspectes més importants que els altres que són considerats secundaris o complementaris. Si els analitzem, podrem descobrir l'essència de les coses i els elements que les qualifiquen. Des d'un punt de vista cristià la santedat és essencial a la seva estructura interna, tant pel subjecte que inicia i defineix la seva naturalesa —Déu és l'únic sant— com pel subjecte que respon, és a dir, l'home cridat a la unió amb Ell. I també pel procés que se segueix relacionant els dos primers. D'això en diem el camí cap a la santedat.

Si ens atenem al nucli essencial del missatge de Jesucrist, hi trobem uns mandats clarament enunciats que són com el resum de la seva predicació: amor a Déu i al proïsme. Aquest resum el veiem en l'anunci adreçat a tothom que conté l'exigència de la santedat. “Sigueu sants també vosaltres en tota la vostra conducta...” (1Pe 1,16). O quan Jesús diu a l'evangeli: “Sigueu bons del tot com el vostre Pare”. (cf. Mt 5,47). En el Sermó de la Muntanya hi veiem moltes referències en aquest sentit, especialment en la força expressiva de les Benaurances que posen el marc i fonament a allò que tot cristià ha d'intentar viure per a ser un autèntic seguidor del Senyor.

També nosaltres, cristians del segle XXI, aspirem a ser sants. Ja ho som des de l'arrel per la nostra pertinença, relació i contacte amb Déu. Ho repeteix sovint sant Pau en les seves cartes quan utilitza com a sinònims cristià i sant. D'això en diem la santedat essencial. Els cristians aspirem a ser sants com un camí per alliberar-nos del pecat. L'aspiració a la santedat expressa el desig més profund d'imitar, conèixer i identificar-se amb Jesucrist. És el recorregut moral del qui, des de la llibertat, vol evitar el mal i aconseguir, amb les virtuts, el bé.

El tema de la santedat no és pas un tema menor. S'entén, oi? Ens hem de convèncer que no és un tema passat de moda. No. És tan actual com si el Senyor ens ho digués cada matí a punta de dia. No és pas un concepte banal o carrincló, com quan ens referim despectivament a beats o sants. No podem banalitzar això que és fonamental per a la vida cristiana. “Aquesta és la voluntat de Déu: la vostra santificació” afirma amb contundència sant Pau (1Tes 4,3; cf. Ef 1,4) que no ho redueix a un temps precís o a un sector selecte de seguidors. Ho afirma per a tots i per sempre. La santedat cristiana consisteix en la unió amb Crist que comporta el compromís moral de tendir-hi que és comú a tots els membres de l'Església.

El nostre Pla Diocesà apunta a promoure una preocupació constant pel desenvolupament de la comunitat cristiana i de la seva acció en favor dels germans més pobres. Això no està de cap manera en contradicció amb la crida universal a la santedat. Ben al contrari, és un clar component de la vida cristiana que comporta sempre l'exigència de la contemplació, de l'adoració i del seguiment de les petjades de Jesucrist. La nostra dedicació a Jesús i als germans no té fissures. I la salvació que el Senyor ens ofereix és vitalment una. Nosaltres l'acollim en la nostra vida i l'anunciem a la resta de germans.

Més endavant descriurem una sèrie d'actituds que alguns grups proposen per a aquesta ocasió perquè tots els diocesans les promoguin en les seves vides. Són actituds inseparables de la personalitat cristiana. Queden englobades en el paradigma de la santedat, tan antic i tant nou. No podem prescindir de la cerca de la dimensió fonamental sota pena d'escindir en dos mons la vida cristiana que en Jesucrist es converteix en unitat de plantejament en el creure, en l'esperar i en l'estimar.

A la nostra Diòcesi de Lleida

Aquest apartat vol descriure breument alguns trets característics de la nostra comunitat diocesana que expliquin els objectius pastorals que ens proposem en aquests moments concrets de la nostra història.

La Diòcesi té un centenar de parròquies. Excepte un quart de parròquies, situades a la ciutat de Lleida, les altres són rurals amb algun nucli de població més o menys nombrós. Les rurals estan disseminades per tot el territori. Moltes estan pràcticament despoblades i la poca població la conformen residents d'edat avançada. Uns cent vint sacerdots i diaques permanents hi presten el seu servei pastoral. El nostre clergat és també d'edat avançada. Ens manca el grup de sacerdots joves (25 a 40 anys) que dinamitzi pastoralment el sector juvenil i el de l'ensenyament. Comptem amb l'ajuda de sacerdots de Colòmbia i de Romania, que des de fa uns anys s'han incorporat a la nostra terra i s'han adaptat amb normalitat als nostres costums socioreligiosos i a la nostra cultura general.

Unes vint-i-cinc comunitats de Vida Consagrada estan establertes en el territori diocesà. Algunes porten segles entre nosaltres i han prestat una generosa col·laboració pastoral a molts nivells segons el seu carisma.

Entre les diverses institucions pastorals destaca el centre de formació teològica IREL. En els seus gairebé trenta anys de funcionament ha preparat centenars d'alumnes que proporcionen amb competència al Bisbat el seu ajut amb el seu testimoni evangelitzador i en l'exercici de les responsabilitats pastorals.

És remarcable el treball dels animadors de comunitat. Respon a una iniciativa pastoral sorgida durant la dècada passada, molt ben acollida per amplis sectors de la Diòcesi. Hi ha deu col·legis de titularitat catòlica. Les relacions amb la Universitat de Lleida són excel·lents. I es reflecteixen en el món de la ciència, de l'art i de la cultura en general.

Posseïm un patrimoni cultural molt valuós que agraïm a les generacions anteriors i que hem d'aprofitar i conservar, no pas mirant el passat sinó mantenint en el futur unes relacions cordials entre la fe i les diverses branques del saber.

Tenim molts catequistes, adequadament preparats, que fan una tasca impagable en la transmissió de la fe en les parròquies. Són cristians —ells i elles— compromesos des de molts anys en aquesta tasca fonamental de la vida cristiana. Centren el seu interès a atreure els pares dels catequizants a col·laborar amb ells en la maduració i creixement de la fe rebuda i en la seva transmissió als seus fills.

Mai no agraïrem prou el grau de responsabilitat de molts laics que estan al capdavant d'institucions i sectors pastorals. Amb això són conseqüents amb el compromís baptismal.

Fa molts anys que en moltes parròquies hi ha equips de Càritas que amb la seva generosa disponibilitat recorden a tota la comunitat l'amor de Déu a tothom, especialment als més desafavorits de la societat. Aquests equips s'han guanyat un bon reconeixement social per la labor que desenvolupen en el seu entorn. Constitueixen una estructura molt valuosa. Compten amb l'encoratjament i coordinació dels responsables diocesans.

La pròpia dinàmica del servei als més pobres segons els diferents carismes ha possibilitat la creació d'una xarxa sociocaritativa al servei de tota la societat. Mantenen contactes d'ajuda mútua i col·laboració entre les setze entitats que la conformen. La mateixa Càritas fa visible la unitat en el camp caritatiu. S'han ben merescut el prestigi social de què gaudeixen en la immensa majoria de la societat.

Minva el nombre dels qui demanen i reben els sagraments. Els assistents a la celebració de la missa, tant els dies laborables com els diumenges, són generalment persones d'edat.

La iniciació cristiana és un element fonamental en la tasca evangelitzadora. És d'agrair l'esforç i l'interès que hi dediquen els catequistes.

Mirant al futur, caldrà vetllar per la bona formació i la presència de catequistes més joves que continuïn i complementin el treball dels veterans.

Ens trobem amb dues mancances notables en el camp de la pastoral juvenil i en la pastoral vocacional.

Tots valorem el paper de la família cristiana. I tanmateix amb prou feines hi ha moviments apostòlics familiars.

Cada cop és més reduït el nombre de cristians que accedeixen al sagrament del matrimoni. Hauríem de revaloritzar el sagrament com a gràcia i com a porta per constituir famílies cristianes que potenciïn els seus valors fonamentals com són l'amor dels esposos, la fidelitat mútua i l'educació integral dels fills.

Avui, com a Església diocesana, estem immersos en una societat que abandona Déu o en fuig. ¿Com recuperem el sentit de Déu i d'Església en tots els qui van ser batejats i van rebre una catequesi inicial?

És clar que també és important atendre els qui per primera vegada volen conèixer Jesucrist.

Disposem del Servei Diocesà del Catecumenat que asse.nyala els camins per acostar i presentar el missatge evangèlic als qui no l'han sentit

mai. És aquest un repte que té la nostra comunitat en el seu compromís permanent de l'evangelització.

La nostra societat ha de mostrar assídua atenció a les persones que provenen d'altres països buscant treball per a refer les seves vides i que tant temporalment com de forma estable viuen entre nosaltres. La comunitat cristiana ha de col·laborar en la cerca de solucions per proporcionar-los allotjament, menjar, roba o medicaments. I també oferint-los el coneixement de Jesucrist com a salvador que s'ha fet un de nosaltres i s'identifica amb els marginats i desvalguts de tota mena. Diu sant Pau en la carta als Efesis: "...Ja no sou estrangers o forasters sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu" (2,19).

Rebutgem qualsevol tipus de discriminació entre persones o grups i volem dedicar els nostres esforços a acollir tothom basant-nos en la filiació divina i la fraternitat universal. Els llibres històrics i profètics de l'Antic Testament són plens de referències a l'actitud d'acollir l'altre i denunciar les injustícies. Tot això ateny la plenitud en les paraules de Jesucrist recollides en el Nou Testament.

Tampoc no volem oblidar els qui es queden a la cuneta de la vida perquè no troben feina o els qui per diverses patologies són exclosos de la "societat del benestar".

És complexa la cerca de solucions per situacions personals i/o familiars de molts ciutadans que conviuen amb nosaltres, però és molt evangèlica l'actitud compassiva i solidària de tot cristià davant els necessitats i els desvalguts d'aquesta societat. Molts de vosaltres parleu d'Església, de comunitat samaritana com a icona d'algú que baixa del seu pedestal i s'embruta les mans amb les ferides del desconegut que jeu malferit víctima d'un atracament.

La nostra realitat diocesana té llums i ombres en el seu que-fer diari que es resumeix en la coherència de vida i fe i en el coratge per transmetre el missatge del Senyor a tothom. És una línia d'actuació, fruit de segles de pacient escolta de la Paraula per a traslladar-ne el contingut a la vida personal i comunitària. En totes les èpoques hi trobem autèntics cristians models de dedicació als altres.

Hi ha també un gran nombre d'indiferents i rutinaris en la fe o en la seva vivència cristiana.

Ens falta creativitat a l'hora d'afrontar els reptes que imposa la cultura actual; correm el risc d'aferrar-nos als costums, a les nostres petites tradicions. Ens manca una mirada àmplia, d'alta volada, que atregui i convenci, il·lusioni i comprometi amb el missatge lluminós de Jesucrist.

La nostra vida ordinària s'ha vist de sobte truncada per l'esmentat confinament domiciliari. Aquest esdeveniment ens ha portat a la reflexió personal i comunitària sobre les causes i les conseqüències d'aquesta terrible tragèdia. Segons alguns estem davant d'un canvi que possibilitarà el plantejament pastoral. Segons uns altres necessitem sens dubte una conversió per a revertir en oportunitats les amenaces i les pors que ens poden paraitzar.

No és la primera vegada que la humanitat viu esdeveniments tràgics. Aquests moments han possibilitat als cristians confrontar la seva situació amb el marc referencial de l'evangeli que ofereix Jesucrist. No hi ha cap altra possibilitat de refer la vida personal i comunitària que recórrer a l'oferta de salvació, que Déu ens fa per la seva bondat i que va des del regal del néixer i des de l'acompanyament en aquesta vall de llàgrimes fins a l'esperança en la vida definitiva.

Ignorem si la tragèdia actual és més dura que les anteriors. Però sabem com l'afrontà cada generació i les seves conseqüències. Cada episodi social té les seves característiques pròpies que l'identifiquen i el fan objecte de reflexió. Però la tragèdia actual és la nostra, la que sofrim i contra la qual lluitem, la que ens omple de por, de dolor i de solitud i, alhora desperta en les persones grans dosis de compassió, de solidaritat i d'esperança. Els cristians comptem, a més, amb la fe que ens sosté i ens empeny a superar les dificultats.

El plantejament pastoral de la nostra Diòcesi recull el dipòsit d'experiències de les generacions anteriors. No partim de zero, comptem amb el treball de pastors i fidels que, d'alguna manera, permet configurar la nostra presència pública actual. Amb llums i ombres hem viscut d'allò que han acumulat els nostres avantpassats en anys anteriors. Hem de tenir en compte la ruptura que s'ha produït. Res no serà igual diuen alguns. ¿Serem prou valents per a canviar l'estil de vida?, pregunten uns altres. És cert que tot això que estem patint ens obliga a revisar la nostra espiritualitat, la relació amb els altres i l'escala de valors que regeix la nostra vida. És la crida a la conversió. Necessitem coratge per a afrontar un temps nou, esperança per a evitar la paràlisi i la pregària per a estar units a Déu i als germans.

Aquestes orientacions pastorals en forma de Pla Diocesà intenten recollir els desigs i aspiracions dels catòlics d'avui. Molts d'aquests catòlics ens assenyalen el camí de l'exigència en el seguiment de Crist: ens parlen d'obrir nous espais per a l'oració, el silenci, l'espiritualitat. Demanen aprofundir en la solidaritat davant la dissort de tants que viuen al nostre voltant, enfortir la comunitat perquè testimonii l'autèntica família de Jesucrist.

Quan el papa Francesc ens crida a una conversió personal i pastoral, ens invita a fer un acurat examen de la nostra dedicació individual i comunitària.

Tant els suggeriments expressats pels membres de la Diòcesi com les indicacions del Sant Pare ens permeten harmonitzar el lliurament i l'amor al proïsme amb un sentiment de legítim orgull i satisfacció per la nostra pertinença a l'Església universal.

A aquests sentiments normals en qualsevol moment de la nostra història, s'uneix ara l'acceptació de les lliçons positives i negatives que ens deixa l'esmentada pandèmia. Reconèixer la fragilitat de l'ésser humà, la manifestació de la solidaritat superant l'individualisme, el reconeixement dels professionals en la seva lluita i dedicació a combatre el coronavirus, l'enfrontament entre persones i grups que crispen les relacions humanes, la cerca de la presència de Déu en les dificultats... i moltes altres apreciacions que ens ajuden a la reflexió i a la consegüent actuació.

El mes de juliol passat vam rebre una instrucció de la Congregació per al Clergat titulada "La conversió pastoral de la comunitat parroquial al servei de la missió evangelitzadora de l'Església". Aprofundirem en el seu contingut perquè ens ajudi a aportar nova llum al servei que ara intentem viure i oferir per als pròxims anys.

6

Amb unes actituds personals que convindria conrear

Proposo a la vostra consideració alguns aspectes de la vida cristiana que apareixien en les respostes, individuals i grupals, que han servit de base per a redactar aquesta introducció.

6.1. La contemplació i l'escolta

Sembla que en aquests moments els cristians necessitem recuperar la noció i el temps de la contemplació. Alguns n'heu ressaltat la importància; ens heu recordat que aquesta dimensió de la vida cristiana s'alimenta de la Paraula i dels Sagraments i s'experimenta com un servei en el si de la comunitat i com una oferta a la resta de la societat. La realitat de la contemplació és ben present en l'Antic Testament, encara que no es designi amb aquesta paraula. El Nou Testament ens mostra la importància que Jesús concedeix al recolliment, al silenci, a la contemplació. Les al·lusions més explícites les trobem en les cartes de sant Pau quan parla del "coneixement espiritual". L'apòstol dedicava llargues estones a l'oració i al començament de la seva vocació cristiana es va retirar durant dos anys a Aràbia. Els grans mestres cristians de vida espiritual han mirat sempre de conciliar l'acció i la contemplació. Ambdues són sempre presents en la història de la comunitat cristiana; algunes vegades, per les limitacions i pecats d'alguns semblen presentades com alternatives, en confrontació, però el bon sentir del poble cristià les ha vist com a complementàries i indissolublement unides. El mateix Senyor ens ho mostra. Marta i Maria, com llegim a l'evangeli de Sant Lluc, ens il·lustren sobre la doble dimensió que tot cristià ha de tenir en compte. Ni l'acció pot oblidar la profunda motivació de fe en la qual es basa el seguiment del Senyor ni la contemplació pot ser una fugida d'aquest món o un desinterès pels assumptes terrenals.

Quan algú ens demana que obrim més espais a la contemplació en aquesta societat de tanta activitat i de tantes presses, ajuda la resta de la comunitat a valorar el temps de silenci, la presència oculta de Déu, la conversa amable i exigent del deixeble amb el Mestre, la dedicació d'una part de la vida a l'adoració i a la lloança divina.

Responent a aquesta petició aconsellem que en totes les nostres parròquies hi hagi un espai i un temps dedicats a la contemplació, a la pregària personal. L'espai ja el tenim: la capella del Santíssim. Ara cal trobar el temps per a possibilitar aquesta dimensió diàriament, setmanalment o mensualment.

Qui sap contemplar, sap també escoltar molt. És fonamental escoltar el Senyor. També ho és tenir les orelles atentes a les veus dels nostres germans.

Com que necessitem parlar, agraïm tenir sempre a prop persones que ens escoltin. Adés ens respondran amb el silenci, adés amb la comprensió o amb algun advertiment o el consell.

Sempre ens ajudaran a créixer en la fe i a madurar la nos.tra personalitat. També nosaltres hem d'escoltar l'altre. És una mostra de caritat dedicar estones a escoltar les dificultats i les alegries dels nostres semblants.

En ocasió del coronavirus hem de redoblar el nostre interès a fer costat a les persones que viuen amb por, als qui se senten sols, als malalts i als familiars dels difunts, a tots els qui necessiten urgentment explicar la seva experiència sempre dolorosa i sovint terrible.

6.2. *La valentia per donar testimoniatge de Crist*

Diu el papa Francesc en l'“Alegria de l'Evangelí”: “Fidel al model del Mestre, és vital que avui l'Església surti a anunciar l'Evangelí a tothom, pertot arreu, en tota ocasió, sense excuses, sense fàstic i sense por” (n. 23). I això ho repeteix tot sovint en documents i homilies.

La referència a l'Església com a institució s'estén a tot batejat com a individu amb responsabilitat. Cadascun de nosaltres és cridat a anunciar l'alegria de l'evangelí amb el coratge dels apòstols en l'Església naixent. En qualsevol època de la història hi ha exemples heroics de cristians anunciant Crist.

Ara ens correspon a nosaltres donar a conèixer el nucli essencial de la fe cristiana: mostrar l'amor de Déu a tota la humanitat, la seva indestructible fidelitat al llarg de la història de les relacions humanodivines i en l'acompliment de les seves promeses en la persona del seu Fill que ens obre el camí per a la vida definitiva. Rebre el testimoni de la fe i no posar obstacles a la seva transmissió. És més, hem de fer-ho amb alegria i amb valentia. Ens podem preguntar si cadascun de nosaltres s'entesta a ser un autèntic testimoni del Senyor en la família, en la professió, al carrer, en el compromís polític o sindical, en l'oci i en les activitats recreatives.

A vegades fa l'efecte que els cristians som porucs o covards a l'hora de manifestar la nostra fe. Tampoc no mostrem el goig i la bellesa del nostre compromís baptismal.

Us demano a tots que renoveu i us impliqueu molt més en l'anunci del missatge de Jesucrist al món actual. Ho podeu fer amb paraules, descrivint, explicant, narrant el contingut i la vivència de la vostra fe. I també amb gestos, amb actes, amb actituds, amb les vostres obres. Exigim-nos coherència absoluta entre allò que creiem, allò que celebren i allò que fem.

El testimoni implica totes les dimensions de l'ésser humà i la manifestació expressa vers els altres.

6.3. *La fidelitat als compromisos adquirits*

La nostra època presumeix de canvis continus en tots els ordres. I això genera una forta inestabilitat emocional i el desarrelament de les conviccions que durant molts anys s'han assentat en el nostre interior. Per això és motiu d'admiració i suscita desigs d'imitació el qui guarda la fe, és constant en els seus afectes, en l'acompliment de les seves obligacions i no defrauda la confiança dipositada en ell, Els cristians creiem que la fidelitat és un bé que cal conservar i augmentar cada dia. És l'actitud que trobem en el Senyor en els relats bíblics. Ell és sempre fidel als seus designis i compleix sempre les seves promeses. No s'accontenta amb paraules boniques sinó que manté fermament allò que ha promès al poble escollit i, amb ell, també tota la humanitat.

Són molts els col·laboradors que en la nostra Diòcesi han demostrat durant molts anys una immensa fidelitat en els diversos sectors pastorals. Mai no els agraiem prou la seva dedicació. També reconeixem la fidelitat de tants cristians al seu compromís vital en el matrimoni, en l'educació dels fills, en l'honestedat en el treball civil, en el manteniment dels vots en la vida sacerdotal i consagrada...

Es demana aquesta fidelitat justament quan constatem la liquiditat, que diuen ara, dels valors que promou la nostra societat. El compromís cristià exerceix una funció crítica i constructiva al plantejament actual. Necessitem cristians amb profundes conviccions, ancorades en l'evangeli i en la permanent tradició de l'Església, que no es deixin endur pel vent de la comoditat i pel desànim.

6.4. *La humilitat i la senzillesa en el parlar i en l'actuar*

Els cristians volem recuperar l'estil de parlar i de fer que tenia el mateix Jesús quan explicava als seus oïdors les paràboles del Regne. La seva presentació era amable i planera. Nosaltres volem adoptar aquest mateix estil, de manera que l'evangelització arribi al cor de tothom i ajudi al coneixement i a l'acceptació de Jesucrist en la nostra societat. No és una simple estratègia, no. És la convicció apresada i viscuda en la creu. Déu venç la força dels poderosos i dels grans d'aquest món per la feblesa i la petitesa dels pobres i nets de cor. (Lc 1,51-53) Obrant sempre amb humilitat i senzillesa, evitarem l'arrogància, les frases grandiloqüents, i les manifestacions extraordinàries i buides de contingut evangèlic. Ens estimem més actuar

amb humilitat i senzillesa. En la contraposició entre l'arrogància i la senzillesa en el tracte, sempre hi surt guanyant la senzillesa que fa atractius els plantejaments que oferim. La nostra societat valora la proximitat personal, el discurs fàcil d'entendre, el comportament afable. Hi ha un gran acord, ni que sigui tàcit, a valorar l'empatia en tots els ordres de la vida que fa que el missatge que transmetem arribi a un major nombre de persones.

Necessitem ara oferir les propostes amb humilitat i senzillesa en la seva presentació sense rebaixar les exigències evangèliques del seguiment de Jesús ni aigualir-les en els valors mundans que la moda imposa.

6.5. Estil de vida comunitari i participatiu

L'opció del cristià pel Senyor Jesús és personal. No admet coaccions externes ni pretén desentendre's de la pròpia responsabilitat descarregant en altres les conseqüències de les nostres accions. Ja en el baptisme se'ns exigeix la professió personal de fe. Donada l'edat en què fins ara se sol administrar el baptisme, la resposta la pronuncien els padrins, però en nom nostre. També en rebre el sagrament de la Confirmació, el jove o l'adult responen personalment a la pregunta sobre la seva fe. En el catecumenat d'adults s'accentua encara més la dimensió personal de l'encontre amb el Senyor que crida i acull. No cal que esmentem ara la resposta definitiva davant el tribunal de Déu al final de la nostra vida. Tot això és un cant al valor de la dignitat i a la responsabilitat de la persona, home o dona, creada a imatge de Déu. No s'hi val a descarregar en qui sigui la responsabilitat de les pròpies decisions. Els altres influeixen, però no determinen.

Val a dir que molts diocesans nostres demostren una voluntat expressa d'evitar l'individualisme en les seves actuacions, sentir-se el centre del món i creure's imprescindibles a l'hora d'iniciar, programar i realitzar qualsevol activitat pastoral. Ben al contrari, accentuen la visió comunitària de la fe, la vida al costat dels altres tot reconeixent-ne les virtuts i les pròpies limitacions.

S'insisteix en la participació de tots en tot allò que el Senyor ha deixat en mans de la comunitat. Podríem esmentar molts passatges i exemples evangèlics per a fonamentar la dimensió de la comunitat. Per exemple: El plural usat per Jesús en el Sermó de la Muntanya, l'elecció dels Dotze que actuen col·legialment en la seva predicació, l'enviament de dos en dos a la missió, el ramat del Senyor, el Bon Pastor, l'últim Sopar i l'esdeveniment de la Pentecosta. Els apòstols creant comunitats allà on anunciaven el misteri de Crist són un bon exemple per a nosaltres.

Els cristians actuals desitgem enfortir l'esperit comunitari, valorar com cal la nostra comunitat parroquial que escolta, prega, celebra i anuncia Crist a tot aquell que s'hi acostava buscant el sentit a la seva existència.

Envegem les primeres comunitats cristianes que eren l'admiració de la resta de la societat quan veien com s'estimaven.

Ens agradaria ser comunitats com les descrites en el llibre dels Fets dels Apòstols on els creients tenien una sola ànima, ningú no tenia res com a propi, que venien el que tenien i ho posaven als peus dels apòstols. Entre ells ningú no passava necessitat. (cf. Fets 4, 32-35). Aquest és l'estil de vida que ens hauríem de proposar en aquests moments on abunden les paraules i falten els testimonis de vida. Ho deia amb molta claredat el papa sant Pau VI en la seva exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi*: “L'home contemporani escolta de més bon grat els qui donen testimoni que els qui ensenyen. I si escolten els qui ensenyen és perquè donen testimoni.” (n. 41).

La comunitat que acull i anuncia no descarta ningú, tots són necessaris per a concordar vida i missió. Es tracta de reduir o d'eliminar els gustos, els interessos o les preferències particulars per a viure l'experiència de l'oblit d'un mateix, preferint l'autodonació i la dedicació als altres. Parlem d'una comunitat que sap acollir els qui truquen a la porta i els ensenya a viure i alhora a aprendre a anunciar la salvació de Crist per a tothom.

Volem que tots participin d'aquesta vida santa. En un dels documents cristians més antics, del segle II, “Carta a Diognet”, tenim un model de participació comunitària i de responsabilitat individual; de saber viure en una societat concreta sense perdre la perspectiva de la fe en Jesucrist; d'assumir els criteris justos i amables d'aquest món tamisats tanmateix per l'experiència de l'encontre amb el Senyor. Som ciutadans d'aquest món i de l'altre que ens ha estat promès.

6.6. **Servei, disponibilitat, responsabilitat**

Aquests tres mots descriuen i resumeixen el comportament que s'exigeix a tot seguidor de Crist. Ben combinats poden expressar l'aspiració de cadascú a complir personalment la voluntat de qui és el centre de la nostra vida. El Senyor va fixar el servei com l'actitud fonamental de la seva missió en favor de la humanitat. “He vingut a servir i no pas a ser servit”. (Mt 20,28). Lliurà la seva vida per al rescat de tothom. Les seves paraules i els gestos en favor dels seus empenyien a fer com ell: un servei ininterromput i sense exclusions, disponibilitat a esmerçar la pròpia vida, responsabilitat per a cooperar i prosseguir la seva obra redemptora.

Un cop acceptada la claredat del plantejament i l'eficàcia en el resultat, els cristians de les nostres comunitats malden per assolir la coherència entre la vida i la fe, per realitzar tot allò que raonablement han comprès i

que han cordialment acceptat. Tot això culmina en un creixement diari en l'amor i en el servei, i també en la comprensió de les febleses dels altres.

L'acompliment seriós dels mandats evangèlics ha de començar per un mateix, reconeixent primer allò que el Senyor espera de cadascun i comprènent també les limitacions i dificultats que tots tenim per a dur-ho a terme.

La nostra missió és ajudar tothom a comprendre l'alegria i la felicitat de sentir el Mestre sense jutjar ningú. És un servei global i personal amb total disponibilitat per a tothom i en tot moment, perquè respon a la crida que hem rebut. I és un servei absolutament gratuït. No espera cap recompensa material en aquest món. Avui més que mai hem d'anteposar els valors del Regne als valors que el món proclama i que més de quatre vegades ens afalaguen i sense adonar-nos-en acceptem.

7

Realitats pastorals que convindria revisar

Moltes aportacions per a l'elaboració d'aquest Pla Diocesà s'orienten a la revisió i a la millora de les nostres comunitats cristianes. Penso que això deu de ser degut tant a la voluntat dels cristians de les nostres parròquies, serveis i moviments de perfeccionar la vida personal i comunitària, així com també al desig de fer més significativa la presència de l'Església en els nostres ambients i d'anunciar amb major eficàcia el missatge de Jesucrist.

He percebut clarament aquesta voluntat en reunions de treball amb preveres i amb laics i també en converses personals en que se m'ha exposat la il·lusió i les ganes de cooperar al progrés i la renovació pastoral de la Diòcesi i de contribuir a canviar, confiats en la gràcia de Déu, el signe d'aquelles coses que ja no s'ajusten a la realitat actual que vivim.

Tota aquesta reflexió porta a la concreció pastoral que conté la segona part d'aquest document. En ella trobareu uns objectius, ordenats i sistematitzats amb la finalitat de guiar la revisió d'algunes de les realitats pastorals de la nostra Diòcesi i d'ajustar-les millor a la realitat actual.

Aquests objectius queden englobats en aquesta segona part, conservant l'estructura dels dossiers treballats en els grups, en el que es denomina àmbits: evangelització, celebració de la vida i de la fe, caritat i formació, serveis a la comunitat i organització.

Posem aquests projectes i directrius de treball pastoral en mans de la Verge Blanca de l'Acadèmia perquè ens ajudi a seguir els passos del seu Fill i Senyor nostre Jesucrist.

Objectius i programa d'actuacions

1

El sentir de les nostres comunitats cristianes

Les diverses aportacions de molts diocesans coincideixen en valorar positivament la relació que, en la nostra Diòcesi, generalment estableixen les parròquies amb les famílies que demanen catequesi per als seus fills o algun altre sagrament. Indiquen que les trobades de pares i fills conjuntament i les eucaristies familiars són un signe esperançador. Reconeixen també el bé que, en la gestió de les comunitats parroquials suposa la implicació decidida dels laics (Consell de pastoral, despatx, economia, manteniment...), així com també la seva corresponsabilitat en la planificació i revisió del treball pastoral.

Mereixen un esment positiu aquelles iniciatives que s'han endegat en diferents parròquies envers una renovació comunitària i una pastoral d'acollida, d'acompanyament, de cooperació interparroquial, de corresponsabilitat laical i de missió. Aquesta manera de treballar pastoralment és considerada, per la majoria dels qui responen, un bé eclesial, un progrés, una invitació a seguir progressant en ella i una esperança. Igualment s'aprecia molt positiu i amb perspectiva de futur treballar sumant i aplegant vàries parròquies o diversos pobles (s'indica l'encert en aquesta línia el fet que s'hagi iniciat el Via Crucis i/o celebracions de Setmana Santa i altres entre pobles i parròquies diverses). Especialment les comunitats rurals senyalen que en els pobles resulta molt significativa la presència del mossèn, en especial en els moments rellevants de la vida del poble, així com també la cooperació de l'Església en l'impuls de tot allò que promou la relació respectuosa, pacífica i alegre entre els qui formen el poble o fan comarca.

Abunden en dir que l'atenció als més vulnerables (els que estan sols en molts pobles o en la ciutat, els més grans, els emigrants, els malalts i els més desafavorits, els maltractats...) ha de ser una prioritat diocesana. I constaten una major necessitat de donar un testimoni de servei especialment als més vulnerables i la necessitat de reforçar la dimensió caritativa de cada comunitat parroquial.

Les respostes emeses a l'enquesta preparatòria d'aquest nou pla de pastoral accentuen, a més de la valoració positiva del progrés en les comunitats cristianes de la corresponsabilitat laical, de la sensibilitat caritativa i d'una espiritualitat evangèlica, tant la necessitat del ministeri ordenat i

d'una pastoral juvenil i vocacional com també la d'enviar laics preparats espiritualment i teològicament per tal d'assegurar l'animació pastoral de la comunitat o àrea de treball pastoral i la celebració i contemplació de la Paraula.

En les respostes a l'enquesta, mereix una valoració positiva també la presència, cooperació i participació de l'Església en actes oberts a tota la comunitat i també a tot el barri i al poble (festes, diades, aplecs, actes culturals...) així com la promoció d'accions obertes a tots d'anunci i testimoni evangèlic.

Dono gràcies a Déu per tots aquests dons amb què l'Esperit de Jesús, que envià els apòstols a anunciar l'Evangelí, acompanya l'Església que peregrina en el Bisbat de Lleida. I, amb el present pla d'actuacions, que acompanya a la carta pastoral que us he dirigit, us proposo i encoratjo a treballar pastoralment uns mateixos objectius que ens permetin respondre a les inquietuds expressades en les respostes a l'enquesta i a mirar cap endavant, partint d'aquests dons que l'Esperit ha fet a l'Església que peregrina a la Diòcesi de Lleida, per a donar el cent per u, amb coratge renovat i llenguatges i estils pastorals que arribin al cor de les persones que hi viuen, a fi i efecte de seguir progressant en la vida cristiana i en l'evangelització de la nostra ciutat i dels nostres pobles (Mt 25, 14-29).

2

Objectius de les decisions pastorals en la nostra Diòcesi per al proper quadrienni pastoral

Recollint la vida de les nostres comunitats parroquials i mirant endavant d'acord amb la sensibilitat cristiana expressada en les respostes que m'heu fet arribar, demano que en el nostre Bisbat ens proposem emmarcar les decisions pastorals dels propers anys en el següent marc:

- **FORMAR.** Aprofundir en la sempre necessària conversió personal i pastoral i en la formació (bíblica, litúrgica, en els nous llenguatges de la transmissió de la fe, específica per a assumir la pròpia vocació, per a la corresponsabilitat comunitària i l'evangelització del medi). Anar a les fonts de la fe (II Tm 14-17; II Pe. 1,5-8.16-19). I, per tant, enfortir una formació diocesana estructurada per a tothom i animar així grups de catequesi i d'aprofundiment en els elements bàsics de la iniciació cristiana.
- **ANAR A LES FONTS DE LA FE.** Promoure una espiritualitat i una pastoral més personal i d'acompanyament que susciti opcions personals per Jesucrist com a referent davant la incertesa, el temor o la indecisió en què molts viuen al nostre voltant. Es tracta de promoure processos, més que moments puntuals, d'iniciació i acompanyament en el camí de la fe i en l'opció pel seguiment de Jesús: "A qui anirem, si sols Tu tens paraules de Vida eterna?" (Jn 6, 68).
- **SERVIR.** Enfortir Càritas diocesana i la seva prolongació en les Càritas de cada parròquia, que totes han de tenir, i potenciar la cooperació de tots els serveis sociocaritatius que Càritas i altres serveis en cooperació amb ella realitzen associats en la Xarxa d'Entitats seguint el criteri cristià que diu que "quan us reuniu sigueu sol·licitos els uns pels altres... Sigueu del tot generosos... La generositat us fa solidaris... Estimem amb fe i de veritat... Jesucrist ha donat la vida, també nosaltres l'hem de donar" (I Co 11,33; II Co 9,11-13b; I Jn 3,16-18).
- **FOMENTAR L'ACOLLIDA I LA TROBADA EN CADA COMUNITAT.** Treballar pastoralment perquè les comunitats cristianes es distingeixin per ser properes a la gent, acollidores, obertes i servicials i perquè se sentin impulsades per l'Esperit a servir amb alegria l'Evangelí i a cooperar amb altres al servei de la dignitat de les persones: "L'Esperit vindrà a vosaltres, i sereu els meus testimonis... Poseu-vos al servei els uns dels altres... Practiqueu l'hospitalitat" (Fets 1,8; I Pe 3,8-10).

- **ORGANITZAR ELS RECURSOS.** Revisar i actualitzar el servei pastoral a les parròquies, tot respectant les seves característiques diverses, també rurals i urbanes, i definir i estructurar les unitats de Pastoral i els òrgans i serveis diocesans per donar resposta, amb més eficàcia, als reptes de l'evangelització d'avui. Això demana reflexió, pregària, cooperació i reformes successives, per a servir a les persones i a les comunitats i redimensionar els serveis pastorals diocesans i l'estructura territorial diocesana, d'acord amb les noves situacions i possibilitats: "No tenim aquí la ciutat que durarà per sempre, sinó que la busquem... No us oblideu de compartir allò que teniu" (He 13, 14-16).
- **CELEBRAR LA FE.** Vetllar perquè les celebracions de la fe siguin un espai de pregària, de contemplació de la Paraula, de trobada, de comunió i d'aliment espiritual per a la vida quotidiana i tinguin una dignitat i una participació cada dia més viva i personal (homília, cants, monicions, signes...) per a poder viure de manera més intensa el misteri de Crist, seguint els criteris que la Paraula de Déu indica perquè les trobades cristianes tinguin qualitat evangèlica: "Acollida fraternal –compartir generós – servicialitat – esperança – unitat – alegria..." (Jm 2,1ss.; I Co 11, 23ss.).
- **AFAVORIR la COMUNIÓ INTERPARROQUIAL.** Impulsar tot allò que fomenta i afavoreix la cooperació entre comunitats cristianes, així com entre aquestes i les delegacions diocesanes i serveis pastorals i entre grups de parròquies i de pobles "Que siguin u, com tu i jo, Pare, som u... Mireu com s'estimen" (Jn 17,21; Fets 2,42-47).
- **APROFUNDIR LA CORRESPONSABILITAT LAICAL A L'INTERIOR DE LES COMUNITATS.** Refermar la implicació dels laics en les parròquies, en el context de les orientacions del darrer congrés nacional de laics. Es tracta d'assumir el protagonisme baptismal laical al servei tant de la construcció de la comunitat cristiana com del compromís per servir l'Evangeli al món. Per això el treball pastoral parroquial ha de buscar descobrir la vocació de cadascú i promoure'n la realització "Per al bé de tots" (I Co 12,1-11).
- **MANIFESTAR CARITAT PASTORAL SOSTINGUDA DAVANT ELS EFECTES DEL CORONAVIRUS.** Atendre les conseqüències espirituals, socials i econòmiques de les persones i, en particular, les sobrevingudes per causa de la pandèmia de la COVID-19. Per això cada comunitat cristiana ha de fer-se més samaritana i, en conseqüència, prioritzar temps i recursos per posar-se al servei de les persones més vulnerables, per raó d'edat, de malaltia, de soledat, de dificultat per a trobar sentit a la vida, de ruptures interpersonals,

de dol o de condicions socioculturals i econòmiques. Escoltar, acollir, acompanyar, discernir, anunciar i integrar comunitàriament ha de ser la forma pastoral de fer-ho: “Ningú té amor més gran que qui dóna la vida... Això us mano: que us estimeu els uns als altres” (Jn 15,13-17).

- **IMPLICAR-SE I COOPERAR LES COMUNITATS CRISTIANES EN LA VIDA DE LES ASSOCIACIONS DE L'ENTORN PARROQUIAL.** Implicar-se com a parròquia en la vida del barri i del poble, participant, des de la pròpia identitat en el que promou la unitat i el respecte al bé de tots (aplecs, fes-tes del poble, campanyes, relació amb les institucions, ...) i mantenir i potenciar una relació de cooperació en el bé comú amb les institucions civils i de recerca de la veritat amb les acadèmiques, culturals i intel·lectuals: Ef 6,10ss.
- **PRESENTAR I PROPOSAR LA VOCACIÓ COM A CAMÍ DE VIDA I REALITZACIÓ PERSONAL.** Revitalitzar la crida a totes les vocacions: a la vida consagrada, a la ministerial i a la laical, així com a la corresponsabilització dels laics en la gestió de les comunitats parroquials. I, en aquest sentit, cridar i enviar animadors de comunitat allà on facin falta, cooperant en equip, des de la missió de cadascú, amb el ministeri presbiteral de servei pastoral d'una o varies comunitats i de promoció de vocacions laiques que assumeixin la gestió parroquial (Fets 6,2-4; I Co 12,4.11.27.28).
- **INCORPORAR ELS NOUS LENGUATGES INFORMÀTICS A L'ACCIÓ ORDINÀRIA DE LES COMUNITATS CRISTIANES.** Fer créixer de manera continuada la formació i utilització dels diversos mitjans de comunicació i les noves tecnologies per a dur a terme l'evangelització que demana l'Església i espera el món, seguint la recomanació del Senyor. Podeu comprovar l'actitud de Sant Pau davant els nous reptes de l'evangelització, al capítol 4 de la primera carta als Cristians.

3

Accions de concreció dels objectius anteriors

Els objectius anteriors són fruit tant del treball pastoral encetat en la nostra Diòcesi que cal continuar desenvolupant en no pocs dels seus trets fonamentals com de les aportacions específiques realitzades per les diferents comunitats a través de les respostes que heu fet arribar. A partir de tot plegat tinc el goig de presentar les accions amb què desplegarem els anteriors objectius en el nostre treball pastoral al Bisbat de Lleida durant els propers quatre anys.

Aquest programa d'actuacions s'estructura en quatre eixos o àmbits d'actuació i dos o tres accions per àmbit indicant procediments per a dur-les a terme i agents que han de mobilitzar la seva execució. A continuació del quadre general s'acompanya una explicació per a la comprensió del sentit i del context de cada una de les accions.

Síntesi esquemàtica propostes pla de pastoral			
Àmbit	Accions	Procediments	Promotors
EVANGELITZACIÓ	<p>Trobada amb consiliaris i agents pastoral juvenil</p> <p>Convidar/motivar laics/suscitar vocacions per a formar-se de cara a la dinamització de la parròquia.</p> <p>Diàleg Fe/Cultura.</p> <p>Impulsar un pla de formació per als professors i professores de Religió i de cooperació pastoral amb els col·legis cristians.</p> <p>Promoure la trobada diocesana dels moviments laicals i serveis evangelitzadors en el context de les jornades nacionals d'apostolat de laics.</p>	<p>Convocatòria diocesana de consiliaris.</p> <p>Trobada Diocesana de joves.</p> <p>Sessions formació Preveres.</p> <p>Curs formació laics en dinamització parroquial.</p>	<p>Consiliaris.</p> <p>Col·legis cristians.</p> <p>IREL.</p> <p>Arxiprestats/parròquies.</p> <p>Delegació Pastoral Juvenil.</p> <p>Delegació d'Art. Àrea Apostolat de Laics i evangelització.</p> <p>Delegació d'Ensenyament.</p>

Síntesi esquemàtica propostes pla de pastoral			
Àmbit	Accions	Procediments	Promotors
CELEBRACIÓ DE LA VIDA I LA FE	Impulsar/acompanyar a celebrar personalment la vida de fe. Celebrar comunitàriament la fe amb qualitat i participació.	Recessos i Exercicis. Lectio Divina. Formació litúrgica dels lectors i ajudants de la celebració. Renovació llenguatges. Acollida i to celebratiu. Edició guia per a celebració en absència de prevere.	Delegació de Litúrgia i Pietat popular. Àrea Formació.
CARITAT	Instaurar en cada parròquia o àrea de pastoral el grup de Càritas o les persones de coordinació parroquial amb Càritas diocesana. Observatori per a la reflexió i propostes mentre durin els efectes de la pandèmia.	Avaluació en els arxiprestats de necessitats sociocaritatives, respostes parroquials i mecanismes de cooperació. Trobada interparroquial d'avaluació de necessitats i respostes. Coneixença del treball de la xarxa i cooperació parroquial amb ella.	Arxiprestats. Càritas Diocesana amb la cooperació de la xarxa diocesana d'entitats sociocaritatives. Consells de Presbiteri i Diocesà de Pastoral.

<p>FORMACIÓ – SERVEIS A LA COMUNITAT I ORGANITZACIÓ</p>	<p><u>Formació:</u> Formar grups de laics per a la revitalització de la comunitat parroquial i per a l'assumpció de responsabilitats.</p> <p><u>Serveis a la comunitat:</u> Prioritzar parroquialment la corresponsabilitat de laics.</p> <p><u>Organització:</u> Revisar i reorganitzar nuclis pastorals territorials i sectors de pastoral en el context d'arxiprestats i UdP revisats, components de les àrees de pastoral i serveis de la cúria diocesana.</p> <p>Vertebrar en cada comunitat parroquial o agrupació de parròquies laics responsables.</p>	<p>Oferir un pla de formació als laics per a revitalitzar les parròquies.</p> <p>Revisar el nombre d'arxiprestats i d'UdP.</p> <p>Coordinar els horaris de misses per zones.</p> <p>Impulsar i nomenar grup d'acció pastoral (animadors comunitat i preveres) per a una zona o un àmbit parroquial o interparroquial.</p> <p>Promoure trobades arxiprestals per a racionalitzar recursos: simplificar, sumant.</p> <p>Jornada del voluntari eclesial.</p>	<p>Parròquies/ arxiprestats.</p> <p>Consells de presbiteri i de Pastoral.</p> <p>Organitzacions de voluntariat eclesial.</p>
---	--	---	--

3.1. **EVANGELITZACIÓ. Una Església de missió i d'obertura evangelitzadora**

- “A tots els fidels és encomanada la missió de treballar perquè el missatge diví sigui conegut i acceptat per tots els homes (...) En tant que participants de la funció de Crist (...) tenen una part activa en la vida i en l'acció de l'Església” (Vat II, Ap. Act, 3;10).
- “Evangelitzar és (...) la vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més profunda. Existeix per a evangelitzar, és a dir, per a anunciar i ensenyar, ésser canal del do de Déu, reconciliar (...) oferir el sacrifici de Crist en l'Eucaristia” (Pau VI, Ev. Nuntiandi, 14).
- “El cristià ha d'aportar a la nostra societat un estil de vida sobri, solidari, amb una visió positiva del nostre poble, d'alegria que es comunica, de gratuïtat, de compromís i de participació en la vida associativa i política, i també de llibertat davant els nous ídols socials.” (CPT 5).

En aquest àmbit es determinen tres accions:

- a. *Aplegar consiliaris i també responsables que treballen en la pastoral dels joves i adolescents* (Col·legis de l'Església, Catequesi, Delegació de Pastoral de joventut, Moviments d'AC i Àrea d'apostolat de laics) *per tal de sumar esforços, coordinar-los de cara a impulsar la iniciació en la fe i el seguiment de Jesús* (Vat. II, Misatge als joves, nn. 4-6. CPT, 28). Acció que implica, entre altres:
 - Convocar en el primer trimestre del curs els responsables dels diferents àmbits de treball pastoral amb adolescents i joves per tal de:
 - Compartir i coordinar els diversos programes d'actuació pastoral.
 - Detectar les necessitats comunes i promoure respostes conjuntes.
 - Definir línies d'actuació.
 - Convocar els joves de les parròquies del Bisbat per a testimoniar i compartir la fe en Jesús, potenciar la pastoral juvenil associada, l'acompanyament i el testimoni.
- b. *Proposar personalment, per part del rector, un o més laics que, en l'àmbit arxiprestal i/o diocesà, perquè puguin aplegar-se amb altres en el marc de l'arxiprestat, per a formar-se de cara a la dinamització de la pròpia comunitat parroquial, a fi que, com Jesús, miri, escolti, aculli, serveixi i acompanyi els altres* (E.G., nn. 21; 39; 46). Això suposa, almenys:
 - Presentar en cada arxiprestat itineraris i experiències pastorals en la línia de missió, consciència, espiritualitat, discerniment, vocació, lideratge.
 - Fer la llista de les persones, rectors i laics, que en cada arxiprestat, cada rector, realitzaran un procés formatiu pràctic, partint de la realitat parroquial, d'aprofundiment perquè contribueixin a la renovació en la seva parròquia en clau de parròquia missionera.
 - Organitzar i desenvolupar aquest programa, en conjunt amb les parròquies de l'arxiprestat.
 - Continuar en la formació dels preveres el tema de la renovació parroquial, presentant també experiències pràctiques i testimonis de rectors que porten un itinerari fet en aquest sentit.
- c. *Promoure i integrar en el calendari de formació de les parròquies i dels arxiprestats el programa de diàleg fe-cultura de l'IREL*

i mostrar el missatge bíblic, moral i eclesial del dipòsit artístic diocesà. Per a la seva realització l'IREL, la Delegació d'Art i l'Àrea de formació avaluaran les possibilitats de:

- Promoure, en el si de l'IREL i al servei de tots, un espai de reflexió/debat, en el marc de la doctrina del Papa Francesc, per a rellegir el que l'Esperit demana a les comunitats cristianes de les nostres parròquies i pobles.
- Avaluar i, en el seu cas, elaborar una proposta religioso-cultural oberta a tota la societat.
- Seguir oferint a la societat una proposta formativa i de debat com la que realitza l'IREL amb el cicle de conferències, valorant si és necessari estendre espais semblants a zones de la Diòcesi a les quals els pugui servir per a iniciar o impulsar un itinerari de formació.

3.2. CELEBRAR LA VIDA I LA FE. Una Església que viu i segueix Jesucrist

- “L'Eucaristia contribueix a obtenir que els fidels expressin la seva vida, manifestin als altres el misteri de Crist i la naturalesa de l'Església (...) enrobusteix les forces per a anunciar a Crist (...) no exhaureix tota l'activitat de l'Església perquè és necessària la fe i la conversió (...) és el cim al vers el que tendeix tota l'acció de l'Església i la font d'on brolla la seva força” (Vat. II, SC, n2; 9-10).
- Evangelitzador(s) (...) que preguen i treballen. Des del punt de vista de l'evangelització, no serveixen ni les pro-postes místiques sense un fort compromís social i missioner, ni els discursos i praxis sense una espiritualitat que transformi el cor. Aquestes propostes (...) no tenen força de penetració perquè mutilen l'Evangeli. Sense moments d'adoració, d'encontre orant amb la Paraula, de diàleg sincer amb el Senyor, les accions fàcilment es buiden de sentit, ens afeblim pel cansament i les dificultats i el fervor s'extingeix” (Papa Francesc, Ev. G., n. 262).
- “El Concili Provincial Tarraconense fa una crida (...) a tots els qui, havent rebut el do de la fe, volen mantenir-se en la comunió eclesial i desitgen portar el nom de Crist als qui el desconeixen. Volem sentir-nos units en la pregària, en el camí vers la plena unitat amb Crist (...) La pregària amb les paraules de l'Esriptura és la més excel·lent (CPT, nn. 1; 50).

A aquest respecte es determinen dues accions:

- *Impulsar/Acompanyar a celebrar personalment la vida de fe.*
Aquesta acció implica:
 - Promoure espais arxiprestals o diocesans de realimentació espiritual: Recessos en els temps litúrgics forts, exercicis espirituals anuals, taller/escola de pregària.
 - Des de l'Àrea d'espiritualitat fomentar la *lectio divina* i la pregària de les hores dintre de la missa tant en Advent com en Quaresma.
 - Fomentar des de cada arxiprestat, especialment en els pobles on no hi ha mossèn, que, allà on sigui possible, hi hagi alguna persona que convoqui els fidels a la pregària de les hores i del rosari.
- *Celebració comunitària de la fe* que porti a retrobar el sentit comunitari i celebratiu del diumenge creant en ella un clima de trobada entre les persones, de relació, de participació i de pregària. Per a realitzar aquesta acció:
 - L'IREL, juntament amb les àrees de pietat i formació, orientarà encontres de formació litúrgica pràctica per ajudar a descobrir el valor dels nous llenguatges i dinàmiques d'acollida, d'impliació comunitària aplicats a la litúrgia i el seu sentit teològic, prenent en consideració la realitat rural de la major part de parròquies del nostre Bisbat.
 - Les àrees d'espiritualitat i formació, juntament amb l'IREL, oferiran a cada arxiprestat un curs de formació per als lectors habituals de la Paraula de Déu, així com alguna sessió de reciclatge pels laics ministres extraordinaris de la comunió, que ajudi a comprendre el valor teològic i espiritual de la missió que exerceixen.
 - Caldrà assegurar en cada parròquia o poble la celebració de l'Eucaristia. On no sigui possible celebrar-la el diumenge, l'animador de comunitat, enviat pel bis-be, en coordinació amb el rector, convocarà els fidels per a la celebració de la Paraula i la comunió, estenent aquest servei també als malalts i persones sense o amb poca mobilitat que ho hagin demanat. Perquè la formació dels lectors, dels animadors litúrgics i dinamitzadors de la pregària comunitària és fonamental, es demanarà a l'IREL que elabori una pro-posta formativa a l'efecte per a valorar la viabilitat d'aplicació en cada arxiprestat que inclogui tant temes bíblics i teològics com pràctics i de dinamització participativa litúrgica.

3.3. **SERVEI CARITATIU. Una Església Samaritana que viu la missió de Crist al servei dels homes i les dones d'avui, aquí i arreu**

- “L’home, única criatura estimada per Déu per si mateixa, no pot trobar la seva plenitud més que en el lliurament sincer de sí mateix als altres (...) La missió de l’Església (...) ha de crear obres al servei de tots, particularment dels més necessitats” (Vat. II, GS, nn. 24; 42).
- “Malgrat s’estengui a tots, l’amor al proïsme no es redueix a una actitud genèrica i abstracta, poc exigent en si mateixa, (...) demana el compromís pràctic aquí i ara (...) L’amor als altres arrelat en l’amor de Déu és, abans de res, una tasca per a cada fidel i per a tota la Comunitat Eclesial (...) La naturalesa íntima de l’Església s’expressa en una triple acció: Anunci de la Paraula (Kerigma-Martyria), Celebració dels sacraments (Leiturgia) i Servei a la caritat (Diakonia)” (Benet XVI, Deus Caritas est, nn. 15; 20; 25).
- “El Concili exhorta a avançar pels camins que són propis (...) aprofundir les exigències de formació, de coordinació i d’atenció a la pastoral de la marginació. Exigir-ne la coherent pràctica i el consegüent testimoniatge intraeclesial pel què fa als drets, a l’ús dels béns temporals i a l’ètica econòmica-social” (CPT, n. 78).

En aquest sentit es determinen dues accions:

- Organitzar en cada parròquia o àrea de pastoral un grup o, almenys, una o dues persones que es coordinin amb Càritas diocesana tant en l’àmbit formatiu com informatiu i de cooperació.

Per a dur-la a terme es proposa:

- Revisar en el si de l’arxiprestat els serveis que realitza Càritas de cada parròquia i la seva vinculació amb el servei de Càritas diocesana.
- Reunir els grups o els representants de la pastoral sociocaritativa de cada parròquia de l’arxiprestat per a valorar el nivell de cobertura de les necessitats que van sorgint i la cooperació interparroquial que cal articular en l’arxiprestat tot demanant a Càritas l’orientació i coordinació d’aquesta reflexió.
- En el si de les trobades anteriors, Càritas diocesana activarà els recursos formatius i operatius perquè els més vulnerables trobin un lloc d’escolta i de resposta a les seves necessitats.
- “Constituir amb Càritas Diocesana, amb la cooperació de les organitzacions agrupades en la xarxa sociocaritativa de la Diòcesi de Lleida i l’àmbit de pastoral d’Emigracions, mentre duri la pandèmia i els seus efectes (socioeconòmics, personals i educatius), un espai

d'observació, re.flexió i propostes al Sr. Bisbe per a tota la Diòcesi davant les repercussions que té en les persones la pandèmia que pateixen". Això implica:

- Impulsar comunitats samaritanes que, sota les orientacions i plans de Caritas diocesana esdevinguin servidores i, seguint l'exemple de les associacions agrupades en la xarxa diocesana sociocaritativa, dintre les finalitats que són pròpies a cada entitat, uneixin esforços al servei dels pobres i esdevinguin un signe eclesial d'unitat.
- Informar i proposar, tant al Consell Diocesà de Pastoral i de Presbiteri, com en cada arxiprestat, sobre els reptes pastorals que es van detectant arran la pandèmia i proposar les respostes formatives i d'acció que siguin possibles.

3.4. FORMACIÓ, SERVEI a la COMUNITAT i ORGANITZACIÓ. ***Una Església arrelada on viu la gent en qual la seva missió és tasca de tots.***

- Les parròquies (...) representen l'Església visible (...) La parròquia és un clar model d'apostolat comunitari (...) en ella, els laics han de fer possible treballar units... presentar (...) els problemes del món (...) i col·laborar (...) en totes les iniciatives apostòliques i missioneres (...) Els preveres (...) en cada parròquia representen el bisbe (...) tinguin cura de cooperar en el treball pastoral de tota la Diòcesi (...) col·laborin amb els altres rectors (Vat. II, L.G., n. 42; A.A., nº 10; Ch D, n. 30).
- La comunió eclesial (...) troba la seva expressió (...) en la parròquia. Ella és la localització de l'Església, (...) la mateixa Església que viu entre les cases dels seus fills i filles (...) No és principalment una estructura, un territori, un edifici (...) és comunitat de fe i una comunitat orgànica (...) en la seva missió no es basta amb ella sola, són necessaris molts llocs i formes de presència i acció (...) Li correspon crear comunitat (...) iniciar i reunir el poble, conservar i revisar la fe (...) servir la Paraula salvadora del Crist, (...) les obres de fraternitat (...) Per a això les autoritats han d'afavorir adaptar les estructures parroquials, promovent la participació i la responsabilització laical, formar petits nuclis en els quals els fidels puguin compartir la Paraula i cooperar en el servei i en l'amor i també amb les diverses parròquies" (J. Pau II, Christi Fideles Laici, n. 26).
- El Concili Provincial Tarraconense recomana que la parròquia no sigui una "Comunitat tancada o només de «compromesos», sinó oberta i acollidora (...) atenta a la dimensió evangelitzadora"

en la què es faci una autèntica «promoció de la missió dels laics i laiques en comunitat» i coordini “els diversos grups, serveis, obres apostòliques amb els moviments existents al territori i amb altres parròquies de l’arxiprestat”, al temps que demana “revisar i estudiar l’organigrama de les vicaries, delegacions i serveis diocesans, la seva funció i coordinació” (CPT, nn. 128, 132).

Tres accions de cara al treball pastoral en aquesta àmbit:

- a. Formació. *Reflexionar en cada arxiprestat sobre com realitzar la formació de laics que assumeixin responsabilitats en la gestió pastoral de la parròquia en codi de parròquia missionera, samaritana, acollidora i oberta a tots, seguidora de Jesús i impulsada coresponsablement per laics que assumeixen la dinamització de la Comunitat parroquial.*

Aquesta acció exigeix:

- Analitzar en el si de l’IREL i de l’àrea de formació l’oferta als arxiprestats i a tots, en general, d’un itinerari de formació de laics amb l’objectiu de promoure processos de renovació parroquial oberts a la sensibilitat, cultura, llenguatges i processos de canvis culturals de la nostra societat.
- En el si de l’àrea de formació i en conjunt amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social, impulsar i oferir aquelles sessions de formació que siguin necessàries per tal que els agents de pastoral de les parròquies puguin fer servir sistemes informàtics en el seu servei de la comunitat parroquial i puguin fer l’acompanyament de les famílies i dels nens de la catequesi també en situacions de dificultat de trobades presencials.
- Proporcionar, amb el servei diocesà de catecumenat, a les comunitats parroquials i als col·legis cristians, les orientacions, requisits i condició necessària del procés de catecumenat, i, en el marc dels criteris establerts per l’episcopat, coordinar els processos d’iniciació que es generin en cada parròquia i fer-ne el seguiment i la corresponent avaluació.
- Oferir als catequistes, amb l’àrea de formació, la Delegació de Catequesi, els col·legis de l’Església i l’IREL, les diverses experiències metodològiques de catequesi que s’estan duent a terme tant en la nostra Diòcesi com arreu, així com les noves metodologies que suggereix el Secretariat Interdiocesà de Catequesis.
- Impulsar amb la Delegació de Vocacions, l’IREL, la Delegació de Joventut, la de Mitjans de Comunicació i l’àrea de formació,

especialment amb els col·legis confessionals un treball vocacional explícit tant per les vocacions al ministeri sacerdotal i diaconal, com per a la vida consagrada i per al servei eclesial com a animadors de comunitat i agents de pastoral.

- b. Serveis a la comunitat: *Promoure i donar prioritat al fet que en cada parròquia o Unitat de Pastoral hi hagi laics que com a equip o personalment, segons les circumstàncies, assumeixin corresponsablement la gestió parroquial: «El rector no és amo, és servidor de la comunitat i de la gent que la forma».*

Per al desenvolupament d'aquesta acció:

- Promoure amb les entitats de voluntariat i les parròquies la celebració del dia del voluntari.
- Analitzar al llarg del curs en cada arxiprestat els serveis pastorals i de gestió que convé organitzar arxiprestalment i proposar-ne al Sr. bisbe la seva organització allí.
- Impulsar en cada arxiprestat la trobada del Consell de Pastoral Arxiprestal o dels representants de cada parròquia o poble per tal de fomentar la comunió interparroquial, la reflexió sobre les necessitats pastorals comunes i compartir el treball de cada comunitat.
- Desplegar, per part del ministeri episcopal, els animadors de comunitat enviant-los, en la mesura de les seves possibilitats personals i familiars, allà on siguin necessaris, en coordinació i cooperació amb el ministeri del prevere encarregat, per tal que contribueixin a organitzar, sostenir, acompanyar i col·laborar a fer créixer la comunitat cristiana, en una zona, àrea o projecte.
- D'acord amb les propostes realitzades a l'efecte en els consells de Presbiteri i Pastoral, el bisbe proposarà preveres i animadors de comunitat als quals enviarà a una zona pastoral del Bisbat.
- Coordinar en el si de l'arxiprestat, des de l'inici de curs, els horaris de les misses, per zones amb criteris de necessitat real, complementarietat per a poder arribar a tots, qualitat espiritual i eclesial de la celebració i temps de dedicació dels preveres als fidels que hi participen. Preveure en aquesta reorganització les necessitats de personal per a assegurar la celebració eucarística setmanal i la convocatòria dominical dels fidels, així com possibles episodis de nous confinaments.
- Analitzar la conveniència de reorganitzar la composició dels arxiprestats actuals, així com la de les diferents àrees d'acció pastoral

i de les UdP, amb criteris de simplificació, d'atenció pastoral a tots els sectors de persones, de coordinació i corresponsabilitat laical.

- Demanar a les àrees de pastoral la revisió de la composició i dels objectius de cada àrea integrant els del present pla d'actuacions amb criteris d'efectivitat, coordinació, revitalització, comunió eclesial, representativitat i optimització dels recursos pastorals i proposar al Sr. Bisbe les modificacions que es creguin oportunes.
 - Fomentar des de cada arxiprestat que en cada zona i àrea de treball pastoral de les parròquies que el componen hi hagi òrgans i persones que les representin arxiprestalment i diocesament i que gestionin els serveis essencials de cada comunitat parroquial.
- c. Organització. *Revisar i reorganitzar els nuclis territorials (parròquies, arxiprestats, unitats de pastoral i els sectors pastorals.*

Per a això:

- A l'inici del curs 2020/2021, revisar la composició territorial dels arxiprestats rurals seguint criteris d'homogeneïtat sociocultural de les persones dels pobles. També analitzar en els arxiprestats urbans el nombre necessari, d'acord amb les circumstàncies actuals, amb criteris de servir la comunió i la diversitat sumant recursos i afavorint un treball pastoral conjunt. Finalment proposar al Sr. Bisbe les modificacions que es considerin adients.
- Revisar i ajustar a la realitat de la nostra Diòcesi la quantitat de delegacions i de serveis pastorals diocesans.
- Allà on calgui i sigui possible, iniciar un procés de nomenaments considerant una zona sencera de manera que rector, animadors de comunitat i voluntaris parroquials hi puguin garantir conjuntament, segons el ministeri, el carisma i el dinamisme de cadascú, la visibilitat i presència continuada de proximitat de l'Església i desenvolupar, en corresponsabilitat, la missió que li ha estat encomanada per Jesús.
- Revisar i articular les modificacions que siguin pertinents de les àrees de treball de la cúria amb l'horitzó de suficiència, informació i servei a les comunitats i serveis diocesans i de gestió amb transparència dels mitjans i eficàcia.

4

Acompanyament de les actuacions del pla

Aquest pla s'acompanya d'unes pautes per a desenvolupar-lo al llarg de quatre anys. Cada any, en l'assemblea diocesana, així com en els consells de presbiteri i de Pastoral, es revisaran les accions amb les quals es desenvoluparà la prioritat anual.

La prioritat és l'eix o criteri i objectiu que vertebrava i també el que distribueix anualment el conjunt d'accions proposades. Cadascuna accentua una de les dimensions de la missió que Jesús encomana a l'Església: "Aneu, feu deixebles meus, bategeu-los i ensenyeu-los a guardar el que us he manat (...) Rebreu una força que us farà testimonis meus fins a l'extrem de la terra" (Mt 28,19-20; Fets 1,8).

Els arxiprestes, d'acord amb el Consell de Presbiteri, realitzaran el calendari anual de les actuacions per a cada curs, distribuint-les i agrupant-les sota un mateix fil conductor. Aquest treball es presentarà en cada arxiprestat i àrea de pastoral per tal que sigui la línia de força que articuli el treball pastoral parroquial, arxiprestal i diocesà de l'any.

La preparació i seguiment d'aquest treball la realitzarà el grup d'arxiprestes que presentarà al bisbe les propostes que s'escaiguin d'acord amb les dades del seguiment que realitzin. Per això, en relació al Pla Diocesà de Pastoral, aquest grup s'encarregarà de fer el seguiment i la valoració de l'aplicació de la prioritat anual a través de les actuacions pastorals proposades per a cada curs. Cada eix o prioritat anual agrupa, d'entre totes les actuacions proposades, aquelles que es desplegaran durant el curs. Els quatre eixos que vertebraven el conjunt d'accions són:

- A. Revisar trimestralment el procés d'aplicació del pla de curs, informarà i farà les propostes necessàries al Sr. bisbe i al Consell de Presbiteri i de Pastoral, com a resultat del seguiment de l'aplicació del pla.
- B. Preparar l'Assemblea Diocesana, a la llum de l'acompanyament de l'aplicació del pla.
- C. Promoure algun acte diocesà comunitari de caire formatiu, informatiu i celebratiu referit al pla de curs.
- D. Proporcionar a parròquies i àrees de pastoral aquells materials i suports que siguin necessaris.
- E. Articular la revisió final del pla quadriennal d'actuacions pastorals.

Prioritats del Pla Diocesà de Pastoral per al curs 2020-2021

Desplegament del Pla Diocesà de Pastoral al llarg del curs 2020-2021

*“Us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió
d’anar pertot arreu i donar fruit” (Jn 15,16)*

Escollits per Déu per a donar fruits de vida és la guia que vertebra el programa diocesà d’actuacions pastorals per al curs 2020/2021. Prioritzant les actuacions descrites en el conjunt del Pla Diocesà de Pastoral, d’entre les plantejades, en el present curs, la Diòcesi, per a sortir a l’encontre dels nostres germans com a seguidors de Jesús, realitzarem les següents:

5.1. Àmbit de l’evangelització

Pastoral de joves:

Objectius	Accions	Responsables/promotors
Convocar, en el primer trimestre, presencialment i virtualment, els responsables de les diverses accions pastorals amb joves que es donen en el nostre Bisbat: col·legis, delegació de joves, esplai, moviments apostòlics vinculats a l’Acció Catòlica o a organitzacions eclesials.	Compartir el que ja es fa. Coordinar programes. Detectar necessitats comunes. Promoure respostes conjuntes. Definir estratègies de treball pastoral.	Àrea Diocesana d’Evangelització. Delegació Pastoral de Joves. Institucions eclesials que treballen amb joves: Fundació Verge Blanca, Col·legis de l’Església, parròquies, religiosos...
Convocar, presencialment i virtualment, els joves del nostre Bisbat i aplegar-los entorn d’un espai pastoral de testimoni de seguiment de Jesús.	Compartir i testimoniar la fe en Jesucrist. Oferir testimonis de vida. Potenciar la pastoral juvenil associada i l’acompanyament.	

Catequesi:

<p>Promoure processos d'iniciació i d'acompanyament en el camí de la fe i en l'opció pel seguiment de Jesús, tant pel que fa als infants com als seus pares i als joves.</p>	<p>Formar els/les catequistes per a la renovació en nous sistemes i metodologies de catequesi seguint les orientacions del SIC.</p> <p>Promoure la catequesi familiar, sempre que sigui possible.</p> <p>En el cas de la catequesi baptismal pels majors d'11 anys, se seguirà el Projecte Diocesà de Catecumenat d'adults.</p>	<p>Delegació de Catequesi.</p> <p>Servei Diocesà per al Catecumenat.</p> <p>Àrea Diocesana de Formació.</p> <p>Departament de Pastoral dels Col·legis de l'Església i dels professors de Religió.</p> <p>Amb la cooperació de l'IREL i de l'arxiprestat i/o la UAP.</p>
<p>Articular la catequesi tant de forma presencial com virtual i mixta.</p>	<p>Capacitar els catequistes per a l'ús de la plataforma ZOOM del Bisbat.</p>	<p>Delegació de Mitjans de Comunicació.</p>

Formació de laics:

Objectius	Accions	Responsables/promotors
<p>Promoure en cada parròquia la formació d'algun o alguns laics per a dinamitzar-les i contribuir a que siguin "casa de i per a tots", que acull, escolta, acompanya i serveix.</p>	<p>Oferir a cada arxiprestat un pla de formació pràctic i sistematitzat a partir d'experiències pastorals realitzades i avaluades.</p> <p>En parròquies petites, amb poca gent i gran, promoure una o dues persones que siguin el contacte amb el mossèn i la Diòcesi, en absència de prevere.</p>	<p>Àrea Diocesana de Formació.</p> <p>L'IREL.</p> <p>Cada arxiprestat.</p>

5.2. Àmbit de l'espiritualitat i de la celebració de la fe

Respecte a l'espiritualitat personal:

Objectius	Accions	Responsables/promotors
<p>Impulsar i acompanyar espais i moments de pregària personal.</p>	<p>Assegurar en cada parròquia espais i moments de pregària (rosari, litúrgia de les hores, adoració del Santíssim, etc.). I on no hi pugui ser el mossèn, una persona que convoqui i dirigeixi la pregària.</p> <p>Compartir en cada arxiprestat el que ja s'està fent en cadascuna de les parròquies per afavorir-ne la complementarietat, la cooperació i la difusió.</p> <p>Oferir un taller o escola de pregària tot cooperant amb institucions eclesials que tenen experiència en aquest camp.</p> <p>Fer un calendari d'espais i moments de pregària que es realitzen en parròquies i institucions a la Diòcesi.</p> <p>Organitzar exercicis espirituals i recessos o cooperar amb institucions eclesials que els estan realitzant especialment en temps litúrgics, ja siguin d'àmbit parroquial, arxiprestal i/o diocesà.</p>	<p>Arxiprestats. Parròquies. Àrea d'Espiritualitat i pietat popular. Amb la col·laboració de l'IREL.</p>

Respecte a la comunitat parroquial i diocesana

Objectius	Accions	Responsables/promotors
<p>Retrobar el sentit comunitari i celebratiu del diumenge.</p> <p>Crear un clima de comunitat fraterna entre els fidels de cada parròquia.</p>	<p>Oferir cursos de formació als lectors de la Paraula i per als ministres extraordinaris de la Comunió, als quals el Sr. Bisbe enviarà (cada parròquia presentarà les persones per a les qui demana aquesta funció).</p> <p>Impulsar que en cada parròquia hi hagi un grup o unes persones que assumeixin promoure un clima de trobada, de relació, de participació i de pregària entre les persones que participen en l'Eucaristia: cant, acollida...</p> <p>Realitzar un curs de formació per als lectors habituals que en cada parròquia proclamen la Paraula de Déu. Realitzar un curs de formació per als lectors habituals que en cada parròquia proclamen la Paraula de Déu.</p>	<p>Cada parròquia, UAP i/o arxiprestat.</p> <p>L'Àrea Diocesana d'Espiritualitat i l'IREL assumiran la formació.</p>
<p>Assegurar la celebració de l'Eucaristia diària en cada parròquia i, en cas d'ésser objectivament impossible, almenys una vegada per setmana.</p>	<p>Designar, si no li és possible al prevere responsable, un animador/a de comunitat, enviat pel Sr. Bisbe, en coordinació amb el mossèn, perquè convoqui els fidels per a la celebració de la Paraula i la Comunió.</p> <p>Juntament amb aquest servei atendre també les persones que no puguin desplaçar-se a l'Església i ho hagin demanat, així com a altres serveis religiosos i litúrgics.</p>	<p>Parròquia i/o UAP.</p> <p>Arxiprestat.</p> <p>Bisbat.</p>

5.3. Àmbit sociocaritatiu

Objectius	Accions	Responsables/promotors
Constituir un espai d'observació i reflexió, per a fer propostes al Sr. Bisbe, davant les repercussions de la pandèmia: sanitàries, socials, econòmiques, educatives i personals...	<p>Impulsar comunitats samaritanes mitjançant la sensibilització sobre les repercussions de la pandèmia mitjançant la catequesi, les homilies i les informacions diverses. En conseqüència, dur a terme una campanya al respecte en aquest sentit:</p> <p>Homilies, materials gràfics i visuals...</p> <p>Promoure trobades dels grups de Càritas parroquials amb Càritas Diocesana i impulsar així el treball que ja s'hi fa.</p> <p>En les parròquies que no disposin de grup de Càritas aconseguir una persona que faci de pont entre la petita comunitat i Càritas Diocesana.</p>	Càritas Diocesana. Arxiprestats i/o UAP i parròquies.

5.4. Àmbit dels serveis a la comunitat i organització

Objectius	Accions	Responsables/promotors
Promoure la corresponsabilitat laical perquè assumeixin la gestió pastoral de la parròquia i/o UAP en clau de parròquia missiònara, samaritana, acollidora i oberta a tothom.	Designar algun laic/a que estableixi contacte amb el Bisbat en situacions extraordinàries. Formar laics i laiques que puguin assumir la gestió pastoral: ministres de la comunió, catequesi i altres serveis pastorals.	Parròquia i/o UAP. Arxiprestat. Àrea de formació.
Promoure la corresponsabilitat laical per a la gestió de la parròquia i/o la UAP en tots els seus àmbits.	Responsabilitzar i formar algun laic/a en cada parròquia perquè pugui assumir la gestió del manteniment i de l'economia de la parròquia.	Arxiprestats.

<p>Revisar i reorganitzar els nuclis territorials: parròquies, UAP, arxiprestats, sectors de pastoral...</p>	<p>Fer una revisió amb criteris de simplificació, coherència amb la realitat sociocultural de les comunitats i operativitat de les UAP i del mapa d'arxiprestats de la Diòcesi.</p> <p>Garantir els serveis pastorals fonamentals, la presència eclesial i la cooperació entre parròquies.</p> <p>Compartint els recursos humans i materials i el treball pastoral cooperatiu entre laics/ laiques i preveres. Posar en pràctica, sobretot en zona rural on sigui possible, un equip pastoral sota la coordinació d'un prevere, diaques i animadors de comunitat, amb alguna persona més, si cal, per gestionar zones pastorals que poden ser més àmplies que una UAP.</p>	<p>Sr. Bisbe i la vicaria en conjunt amb els arxiprestes.</p>
<p>Implementar la plataforma ZOOM a tot el Bisbat per a la comunicació i la gestió.</p>	<p>Capacitar els catequistes, consells de Pastoral i persones que han d'assumir alguna responsabilitat parroquial per a l'ús de la plataforma ZOOM del Bisbat.</p>	<p>Delegació de Mitjans de Comunicació.</p>

Lleida, 21 de setembre de 2020

Informe de l'any 2020

Durant l'any 2020 han estat actives 26 causes de nul·litat matrimonial en procés ordinari, de les quals 3 eren causes pendents de l'any 2018, unes altres 14 ho eren de l'any 2019, i les 9 restants s'han obert durant l'any 2020.

Del total de les 26 causes, 2 han prescrit per no haver aportat les parts allò que se'ls requeria durant un temps que ha sobrepassat, amb escreix, els sis mesos que prescriu el Dret.

En 18 causes s'ha dictat sentència positiva per la qual es reconeixia que el matrimoni celebrat havia estat nul. En un cas la sentència ha estat negativa per considerar el Tribunal que no s'havia provat la nul·litat, de manera que el matrimoni celebrat es va considerar vàlid.

En finalitzar l'any va haver-hi 5 causes que van quedar pendents per estar en procés. Totes elles iniciades durant el mateix any 2020.

Les causes, la sentència de les quals és positiva, són notificades a les parròquies on hagin estat batejades les parts, per tal que sigui anotada la declaració de nul·litat en les notes marginals de la corresponent Partida de Baptisme, de la mateixa manera que s'ha de fer amb el sagrament de la confirmació, de l'ordre i la presa de l'estat consagrat. D'aquesta forma, si és el cas que una persona desitja tornar a rebre el sagrament del matrimoni, constarà la nul·litat d'aquell matrimoni anterior que havia estat declarat nul.

Vida Diocesana

Celebracions Diocesanes Extraordinàries

Jornada de l'Enviament

El Bisbat de Lleida presenta el Pla Pastoral 2020-2024

La Catedral de Lleida ha acollit el dimecres 7 d'octubre la Jornada de l'Enviament en la que el Bisbe de Lleida ha presentat el Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida 2020-2024 que ha estat elaborat a partir de les aportacions de 400 fidels de la diòcesi.

El prelat va destacar que “m'agradaria que tots tinguéssim el coratge i la valentia d'evangelitzar”. Precisament al Pla Pastoral fa una reflexió sobre l'evangelització. «La nostra comunitat diocesana és conscient de les enormes dificultats que comporta servir i obeir Déu i presentar Jesucrist al món d'avui, però confia més en la seva gràcia que en la força humana».

Així mateix, destaca al document que «la unitat i la diversitat són característiques de la comunitat cristiana». En la mateixa línia afirma «que si bé recordem la funció insubstituïble dels pastors en la conducció i acompanyament del ramat de Crist, hem de subratllar també amb tota la contundència la missió i la responsabilitat dels fidels laics».

Va reiterar que «el nostre Pla Diocesà apunta a promoure una preocupació constant pel desenvolupament de la comunitat cristiana concreta i propera i de la seva acció en favor dels germans més pobres. Això no està de cap manera en contradicció amb la crida universal a la santedat».

A la vegada, el Bisbe incideix en què «és cert que tot això que estem patint ens obliga a revisar la nostra espiritualitat, la relació amb els altres i l'escala de valors que regeix la nostra vida. És la crida a la conversió». Recorda també que «sembla que en aquests moments els cristians necessitem recuperar la noció i els temes de la contemplació».

El Bisbe destaca al Pla Diocesà que «ens correspon a nosaltres donar a conèixer el nucli essencial de la fe cristiana: mostrar l'amor de Déu a tota la humanitat, la seva indestructible fidelitat al llarg de la història de les relacions humanodivines i en l'acompliment de les seves promeses en la persona del seu Fill que ens obre el camí per a la vida definitiva».

«A vegades fa l'efecte que els cristians som porucs o covards a l'hora de manifestar la nostra fe. Tampoc no mostrem el goig i la bellesa del nostre compromís baptismal», diu el Bisbe al Pla. Va demanar als fidels que «renoveu i us impliqueu molt més en l'anunci del missatge de Jesucrist al món actual».

En la mateixa línia, el bisbe Salvador va animar a la comunitat cristiana a «augmentar la fidelitat al compromís». De fet al Pla Pastoral «demana aquesta fidelitat justament quan constatem la liquiditat, que diuen ara, dels valors que promou la nostra societat»

Per altra banda, el prelat va demanar «humilitat i senzillesa en el parlar i en l'actuar». «Necessitem ara oferir les propostes amb humilitat i senzillesa en la seva presentació sense rebaixar les exigències evangèliques del seguiment de Jesús ni aigualir-les en els valors mundans que la moda imposa».

Els principals objectius, entre d'altres, que estableix el Pla Pastoral són «aprofundir en la sempre necessària conversió personal i pastoral i en la formació; promoure una espiritualitat i una pastoral més personal i d'acompanyament; enfortir Càritas Diocesana i altres serveis en cooperació amb la Xarxa d'Entitats d'Acció Social i Caritativa; treballar pastoralment perquè les comunitats cristianes és distingeixin per ser properes a la gent; revisar i actualitzar el servei pastoral a les parròquies.

El Pla també proposa «vetllar perquè les celebracions de la fe siguin un espai de pregària; Impulsar tot allò que fomenta i afavoreix la cooperació entre comunitats cristianes; refermar la implicació dels laics en les parròquies; atendre les conseqüències espirituals, socials i econòmiques de les persones i, en particular, les sobrevingudes per causa de la pandèmia de la COVID-19». Així mateix, el Pla demana «Implicar-se com a parròquia en la vida del barri i del poble; revitalitzar la crida a totes les vocacions: a la vida consagrada, a la ministerial i a la laical; fer créixer de manera continuada la formació i utilització dels diversos mitjans de comunicació i les noves tecnologies per a dur a terme l'evangelització que demana l'Església.

El vicari general de la diòcesi, Mossèn Lluís Sallán, va presentar les accions per al curs vinent. Va afirmar que «el virus ha mostrat les nostres carències però tenim ganes de cooperar, progressar i renovar-nos». Va destacar que «ens trobem en un moment d'espiritualitat profunda, és per això que dos objectius per a l'any vinent seran oferir un espai de pregària personal i enfortir l'esperit comunitari». En l'àmbit de la comunitat parroquial i diocesana la prioritat serà retrobar el sentit comunitari i celebratiu del diumenge. En aquest sentit, el Pla Pastoral proposa oferir cursos de formació als lectors de la Paraula i compartir recursos humans per assegurar la celebració de l'Eucaristia diària en cada parròquia.

A més, el Pla per al curs vinent inclou promoure la corresponsabilitat laical perquè assumeixin la gestió pastoral de la parròquia i revisar i reorganitzar els nuclis territorials: parròquies, Unitat Pastorals Agermanades i arxiprestats. En l'àmbit sociocaritatiu el vicari general va explicar que el Pla Pastoral aposta per crear parròquies samaritanes.

Missa-funeral en sufragi de les víctimes de la COVID-19 a la Diòcesi

«No acomiadem a ningú, sinó que preguem per ells»

El passat diumenge 18 d'octubre la Catedral de Lleida va acollir una missa-funeral en sufragi de les víctimes de la COVID-19 a la diòcesi. El Bisbe de Lleida va presidir la cerimònia en la qual van participar el Petit Cor de la Catedral de Lleida i l'Orfeó Lleidatà. Hi va haver un record als difunts i als malalts en aquesta pandèmia. Precisament, la primera lectura la va proclamar la vídua d'una víctima de la COVID i la segona va anar a càrrec d'una metgessa d'un CAP de Lleida ciutat.

El Bisbe Salvador, a l'homília, va destacar que «necessitem la pregària, necessitem estar junts». I va insistir en el fet que «avui no acomiadem a ningú, sinó que preguem per ells». El prelat també va tenir un record per les situacions de pobresa i dificultat provades per la pandèmia. En aquest sentit, va destacar la tasca de les entitats d'acció social i caritativa, com Càritas i Arrels, que «no han tancat».

En relació, a l'Evangelí d'aquest diumenge, el Bisbe Salvador va remarcar la frase de l'Evangelí: «retorneu a Déu, el que és de Déu i al Cèsar, el que és del Cèsar». «El que és de Déu és la felicitat dels seus fills, potser hem de retornar als fonaments de la nostra vida i tornar a la fe, l'esperança i la caritat», va dir.

La cerimònia va tenir lloc seguint les mesures de seguretat establertes per les autoritats sanitàries. L'aforament de la Catedral es va reduir a la meitat i els assistents van complir la distància de seguretat. En aquest acte es va encendre el nou enllumenat de la Catedral de Lleida.

Necrològiques

Mn. Vicent Ros Guillén

Mn. Vicent Ros Guillén, fill de Pilar i de Secundino, va néixer a Manresa (Barcelona), el 23 d'agost de 1931. Va ser batejat a la mateixa ciutat el 8 de setembre del mateix any. Al juny de l'any següent va rebre el sagrament de la confirmació. Va estudiar al Seminari de Lleida entre 1952 i 1961, essent ordenat prevere per Mons. D. Aurelio del Pino Gómez, el 27 de maig d'aquest any.

Després de la seva ordenació va ser nomenat vicari-coadjutor de la parròquia de Sant Joan Baptista de Lleida fins al 28 d'octubre de 1968, exercint el seu ministeri pastoral en aquesta parròquia durant una mica més de set anys. Passant a ser el capellà i secretari particular de Mons. Ramon Malla Call, bisbe de la Diòcesi, fins que aquest es va jubilar a l'any 1999, i continuant amb Mons. Francesc Xavier Ciuraneta fins al 13 de gener de 2001.

A més a més, en la seva vida sacerdotal ha abastat el següents càrrecs:

Professor de Religió a l'Escola de Maestria Industrial (1963-1968)

Capellà de les Religioses de Santa Anna (1982-2020)

Confessor ordinari de les Carmelites Descalces de Lleida (2009-2020)

Beneficiat de la Sta. Església Catedral (1980-2002)

Canonge de la Sta. Església Catedral (2002-2020)

Ecònom Diocesà adjunt (1990-2000)

Delegat Diocesà de Vida Consagrada (2004-2009)

Membre dels Consells Presbiteral (2005-2009) i d'Economia (1980-1985), essent dins d'ell Viceadministrador diocesà i membre de la Secció de Recursos Financers

Vocal de la Junta Rec. D. De la O. De Previsió del Clero (1967-1978)

Administrador 2n de Fons Diocesans i Col·lector Diocesà de Misses (1968-1985)

Administrador de la Casa Sacerdotal Diocesana (1971-2012)

Vicetresorer de la Fundació Grau-Ferreri (1999-2004)

Mn. Vicent Ros Guillén va morir el dia 21 de juliol de 2020, als 88 anys d'edat i 59 de sacerdoci, a la Casa Sacerdotal de Lleida, per a descansar en la Pau del Senyor gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui

Mn. Ramon Abella Qui

Aquest diumenge 8 de novembre ha mort a Cali, Colòmbia, el sacerdot lleidatà Ramon Abella a l'edat de 88 anys.

Mossèn Ramon Abella va néixer a Lleida el 21 de novembre de 1932. Abans de marxar a Colòmbia va començar la seva tasca pastoral a la parròquia d'Almacelles.

L'any 1961 Ramon Abella va marxar a Colòmbia juntament amb Sebastià Aldomà i Manel Coll en el marc de la col·laboració entre les diòcesis de Cali i Lleida.

Un cop a Colòmbia, Ramon Abella, va desenvolupar la seva tasca pastoral a la parròquia de Nuestra Señora del Rosario de Chinquinquirá i després a les parròquies del Espíritu Santo de Cali i de San Alfonso Magno de Cali. Entre altres tasques pastorals va ser assessor espiritual del Movimiento Cursillos de Cristiandad de Cali que li va fer un homenatge l'any 2012.

L'any 2011 el llavors Bisbe de Lleida, Joan Piris, va visitar la Diòcesi de Cali per commemorar el 50 aniversari de l'agermanament entre les dues diòcesis.

Precisament l'arquebisbe de Cali, Darío de Jesús Monsalve Mejía va fer arribar ahir “una abraçada solidària i fraterna i la nostra veu de consol als seus familiars, a la Diòcesi de Lleida, al capellà lleidatà Joan Miquel Martínez i als fidels que tant el van estimar així com els religiosos, laics que van cuidar d'ell a la Casa Sacerdotal de Cali”.

Des de fa uns anys mossèn Abella residia a la Casa Sacerdotal de l'arquebisbat de Cali on va traspasar el diumenge 8 de novembre. La missa exequial tindrà lloc el dilluns 9 de novembre a Cali, a les tres de la tarda hora colombiana i a les nou de la nit a l'hora lleidatana.

Al cel sigui.

Mons. Francesc Xavier Ciuraneta Aymí

Mons. Francesc Xavier Ciuraneta Aymí, fill de Teresa i de Luis, va néixer a La Palma d'Ebre (Tarragona), el 12 de març de 1940. Ordenat sacerdot el 28 de juny de 1964 a Tortosa, el 12 de juny de 1991 rebé del

Sant Pare el nomenament de Bisbe de la Diòcesi de Menorca. Va ser el 14 de setembre del mateix any quan va rebre l'ordenació episcopal a la Catedral menorquina pel Nunci a Espanya Mons. Mario Tagliaferri.

El 29 d'octubre de 1999, el Sant Pare, Joan Pau II, el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Lleida, prenent-ne possessió el 19 de desembre del mateix any a la Santa Església Catedral. Per motius de salut, el dia 8 de març de 2007, el Sant Pare va acceptar la seva renúncia d'acord amb el cànon 401, 2, del Codi de Dret Canònic.

Estudià la carrera de Teologia Dogmàtica a la Facultat de Teologia de Catalunya. Després de la seva ordenació sacerdotal, va tenir l'encàrrec ministerial a les parròquies de Flix, Vilalba dels Arcs, la Pobla de Massaluga i Amposta. Així mateix va rebre l'encàrrec, entre d'altres, de Superior del Seminari Menor de Tortosa, Vicari Episcopal, Vicari General Substitut, professor de Teologia Dogmàtica al Seminari, Secretari particular del Cardenal Ricard Mª Carles a Barcelona...

Del seu treball pastoral a la Diòcesi de Menorca, destaca l'aplicació a la Diòcesi de les orientacions del Concili Vaticà II mitjançant la constitució i reorganització d'estructures diocesanes com els consells Presbiteral i de Pastoral, la celebració d'assemblees diocesanes i la redacció de plans de pastoral.

Després del seu trasllat a la Diòcesi de Lleida, continuà amb el mateix tarannà renovador. Els set anys de Pontificat a Lleida van ser curts en temps, intensos, però, en realitzacions pastorals, actualitzant les estructures pastorals del bisbat i promocionant els laics en les tasques de responsabilitat d'àmbit diocesà. La brevetat del temps que va ser a la nostra diòcesi no li va permetre desenvolupar tot el projecte pastoral "*Obrim camins*" que havia dissenyat al Pla Pastoral.

Impulsà la instrucció del procés diocesà de beatificació dels màrtirs de la persecució religiosa entre 1931-1939, finalitzant-la.

Preocupat per la transmissió de la fe amb els seus escrits i paraules arribava al cor dels fidels. Va treballar molt per a la recuperació del patrimoni artístic de la diòcesi dedicant molts esforços i superant grans dificultats.

Durant el seu pontificat, és va fer el nou edifici de Càritas Diocesana, la remodelació de l'Acadèmia Mariana i la construcció de la Casa d'Espiritualitat; es construïren les parròquies de Santa Teresa Jornet i de Sant Antoni Maria Claret, ambdues a la ciutat de Lleida. Juntament amb Mn. Jové, va impulsar i fer construir l'estatge on està ubicada actualment la Biblioteca del Seminari Diocesà. Va ser l'ànima i impulsor de l'obra històrica *Arrels cristianes de Lleida*.

En la Conferència Episcopal Tarraconense va ser Bisbe Delegat de Pastoral de Família i Vida, de la Salut i de Vida Consagrada. A la Conferència Episcopal Espanyola va ser membre de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar; finalment va estar adscrit a la Comissió de la Família.

L'any 2007 va rebre la Creu de Sant Jordi per part de la Generalitat de Catalunya. També aquest any va rebre la Medalla de la Ciutat de Lleida per part de la Paeria pel *paper important que ha tingut per a la ciutat en molts àmbits, com ara la recuperació de l'Acadèmia Mariana i en la seva trajectòria pastoral i científica a l'Institut de Ciències Religioses (IREL)*.

Mons. Francesc Xavier Ciuraneta Aymí va morir el dia 11 de novembre de 2020, als 80 anys d'edat i 56 de sacerdoci, a la seva casa pairal a la Palma d'Ebre, per a descansar en la Pau del Senyor gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui

Mons. Jesús Tarragona Muray

Mn. Jesús Tarragona Muray, fill de Josep i de Maria, va néixer a Torrelameu el 17 de maig de 1925. Va ser batejat una setmana després a la parròquia del seu poble natal, i confirmat a la mateixa. Va estudiar al Seminari de Lleida entre els anys 1935-36 i 1938-48; el 25 de maig de 1948 va ser ordenat prevere pel bisbe Aurelio del Pino i Gómez.

Va exercir el seu ministeri a les parròquies de Tamarit de Llitera (1948-49), Tragó de Noguera, Boix i Blancaflort (1949-52), Bell-lloc i els Alamús (1952-62), Binéfar (1962-64).

Entre 1964-1982 va ser Ecònom de la parròquia de la Sagrada Família de Lleida. Des de 1962 fins a aquest darrer any exercí com a capellà del Cementiri Municipal de Lleida. El 1982 va ser nomenat ecònom de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida, càrrec que realitzà fins al 2002. Entre 1972 i 1975 va ser arxipreste de l'Arxiprestat Lleida-Eixample.

Al 2002 va ser nomenat Canonge de la Catedral de Lleida i adscrit a les parròquies de Sant Andreu, Sant Llorenç i Sant Martí de Lleida.

Entre els anys 1967 i 1985 va ser Director Diocesà de l'Apostolat Gitano. El 1964 va ser nomenat Examinador Prosinodal fins al 1965.

Des d'una altra vessant, va dedicar la seva vida a la conservació de l'art sacre de la Diòcesi, essent nomenat *Delegat de la Comissió Diocesana de Litúrgia i Art Sacre* entre els anys 1965 i 1967, membre de la *Secció de Patrimoni Immobiliari del Consell Diocesà* el 1980, i *Delegat Diocesà del Patrimoni Artístic* entre 1986 i 2009; al 2001 va ser nomenat membre diocesà del *Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya (SICPAS)* i *Director del Departament diocesà de Patrimoni Artístic i Cultural* entre 2004 i 2009. Finalment fou nomenat *Director Honorari i Vitalici del Departament de Patrimoni Artístic i Cultural de la Diòcesi de Lleida* (2009) i *Vocal de la Comissió Assessora de Patrimoni Moble i Immoble del Bisbat de Lleida* (2014).

A l'any 2010 rebé el títol honorífic de Prelat de Sa Santedat.

Mn. Jesús Tarragona Muray va morir el dia 12 de novembre de 2020, als 95 anys d'edat i 72 de sacerdoti, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per a descansar en la Pau del Senyor, gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Joan Torrelles Rotellà

Mn. Joan Torrelles Rotellà, fill de José i de Francisca, va néixer a Vilanova de Segrià el 17 de març de 1929, rebent el baptisme una setmana després. Va percebre el sagrament de la confirmació el 16 de juny de 1940 al Seminari Conciliar de Lleida. El 9 de setembre de 1951 va ser ordenat prevere a la capella del Seminari pel bisbe Aurelio del Pino Gómez.

Els estudis eclesiàstics els realitzà al Seminari de Lleida entre el 1939 i el 1951. A l'octubre de 1957 va ser designat pel bisbe per realitzar els estudis de Filosofia i Lletres, secció Filosofia, a la Universitat de Barcelona, fins al 1960. Posteriorment va cursar els corresponents a la secció de Pedagogia, finalitzant al 1965.

El seu ministeri sacerdotal el va realitzar com a ecònom de les parròquies de la Mare de Déu de les Neus d'Irgo, de l'Assumpció de la Mare de Déu de Coll i de Sant Martí de Llesp, entre 1951 i 1957.

Entre el 1960 i 1994 va ser professor del Col·legi Episcopal. També va ser professor del Seminari Conciliar.

Entre el 1970 i el 1975 va ser adscrit a la parròquia de Sant Josep Obrer de Lleida; després passà com adscrit, durant cinc anys, a la parròquia

de Sant Andreu de Lleida (1975-1980). Entre 1980 i 2010 va ser el rector de la parròquia de Sant Miquel d'Artesa de Lleida.

A l'any 2012 va ser nomenat adscrit a la Parròquia de Sant Martí de Lleida on va exercir el seu ministeri fins al final dels seus dies.

Entre març de 2012 i setembre del mateix any, va ser el Capellà de la Residència Joana Jugan.

Durant 20 anys va exercir com a Capellà de la Creu Roja.

Mn. Joan Torrelles Rotellà va morir el dia 19 de novembre de 2020, als 91 anys d'edat i 69 de sacerdoci, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per a descansar en la Pau del Senyor, gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Recull de notícies de la Diocesi

Missatge del Bisbe Salvador davant del confinament de la comarca del Segrià

A continuació podeu llegir el missatge que el Bisbe Salvador ha fet arribar avui a tots els mossens de la diòcesi davant del confinament decretat a la comarca del Segrià.

Estimats germans, Esteu assabentats de les mesures que la Generalitat ha disposat avui al matí únicament per la comarca del Segrià. Ens afecta pràcticament a totes les comunitats parroquials dels nostres arxiprestats.

Us adjuntem els documents que la Delegació del Govern ens ha fet arribar. En tot cas, poseu atenció a aquestes dues coses:

1. Les celebracions (i per tant funerals i altres reunions) no poden superar el nombre de 10 persones. Sobretot als pobles és convenient que us poseu en contacte amb les autoritats locals. A la ciutat penseu com podeu comunicar això als fidels (potser amb un avís a la porta indicant els canvis que suposa aquesta nova normativa). D'entrada, mantenim les esglésies obertes però recordant que encara és vigent la dispensa del compliment de la missa dominical.

2. Caldrà que tingueu, a partir del dimarts, el certificat per a poder-vos desplaçar. Ja el vaureu rebut fa dos mesos; però si no el teniu, el podeu demanar al bisbat. Rebeu una salutació en el Senyor.

El vostre Bisbe.

Càritas Diocesana de Lleida i Arrels Sant Ignasi s'impliquen en l'acollida als temporeres

Càritas Diocesana de Lleida i Arrels Sant Ignasi han acordat amb l'Ajuntament de Lleida participar en la campanya de temporeres a la ciutat de Lleida col·laborant en la **gestió dels serveis d'acollida i menjador** que s'ofereixen als **pavellons 3 i 4 de Fira de Lleida**.

La voluntat de les dues entitats ha estat sempre la implicació en les campanyes de la fruita dolça a la nostra ciutat amb els serveis que les dues entitats ofereixen en favor dels col·lectius de població més vulnerables. En aquesta ocasió hem donat resposta a la demanda per part de l'Ajuntament de Lleida **davant l'emergència existent en l'actual campanya**.

És urgent trobar una solució adient a les necessitats més bàsiques de les persones temporeres que es troben en la nostra ciutat, això ens ha motivat a presentar un projecte conjunt. Malgrat això, **les dues entitats es reafirmen que per futures campanyes que és necessari cercar un canvi de model** que s'haurà de treballar conjuntament amb tots els organismes implicats.

La implicació de les dues entitats es concretarà en fer-se càrrec del servei d'acollida i de menjador al vespre. Per dur a terme aquesta tasca es compta amb persones voluntàries, menors de 60 anys respectant les normes establertes per les autoritats sanitàries i amb sis persones contractades.

El projecte de menjador començarà el 6 de juliol i el d'acollida el 13 de juliol.

Com afecta el confinament del Segrià al culte?

Arran de la situació creada després del confinament de la comarca del Segrià, el passat 4 de juliol, el bisbe Salvador ha fet arribar dues cartes a tots els mossens de la diòcesi per ajudar a aclarir dubtes en relació amb el culte a les parròquies. La primera feia una interpretació molt estricta.

El Bisbe recorda en la segona carta als rectors que de les normes donades no es dedueix tancar els temples o deixar sense celebracions a les comunitats. És per això que demana als rectors que celebrin en els horaris establerts en cada parròquia o comunitat. Després de consultar-ho amb les autoritats competents afegeix que guardant les distàncies reglamentàries, utilitzant mascaretes i altres mesures higièniques es pot celebrar sense problemes, tan diàriament com els caps de setmana.

El prelat també recorda que tot i mantenir les esglésies obertes encara és vigent la dispensa del compliment de la missa dominical.

En la mateixa línia, el Bisbe Salvador destaca que la disposició del departament de Salut del 4 de juliol detalla que els esdeveniments previstos (batejos, comunions i bodes) es poden celebrar respectant les mesures sanitàries de seguretat: distància física, mascareta i aforament reduït.

Davant d'aquesta situació, a causa de les indicacions donades en la primera carta algunes de parròquies de la comarca van suspendre els actes de culte. Va ser molt més clara la segona interpretació.

Totes aquestes indicacions del Bisbe Salvador estan sempre a l'espera d'allò que estableixin les autoritats sanitàries els dies vinents.

Per un altre costat, el bisbat ha reprès la iniciativa «L'Evangelí de casa». Un voluntari de la Delegació de Mitjans de Comunicació fa la lectura de l'Evangelí del dia, i a continuació un prevere, religiós o laic en fa un comentari breu.

El lleidatà Lluís Salinas ordenat sacerdot a Madrid

El cardenal de Madrid, monsenyor Carlos Osoro va ordenar prevere el dissabte passat, 11 de juliol, al jesuïta lleidatà Lluís S. Salinas Roca.

«És un esdeveniment de gràcia. Heu estat cridats pel nostre Senyor per a ser sacerdots», va assegurar l'arquebisbe en una celebració a l'església de San Francisco Javier i San Luís Gonzaga, amb totes les cauteles que exigeix aquest temps de pandèmia.

En la mateixa cerimònia van ser ordenats Àngel Benítez-Donoso Tarascón, Pedro Rodríguez-Ponga Gutiérrez-Bolívar i el kenjà Michael Ochieng' Otieno, de la província d'Àfrica Oriental (AOR).

El purpurat va insistir que anaven a rebre el mateix ministeri del Senyor» i, recordant una frase del pare Arrupe («No em resigno al fet que, quan jo mori, segueixi el món com si jo no hagués viscut»), els va demanar que duguin a terme el «projecte» de Déu.

Això passa, segons va destacar, per conèixer-ho «cada dia més». «Que la imatge del Senyor sobre vosaltres sigui la que canviï la vostra existència», «que per a vosaltres sigui el Senyor tot», «que amb el vostre quefer i en el vostre fer mostreu la fesomia de Crist», va asseverar.

«El Senyor vol homes de missió i homes del més, que suposa també ser homes de discerniment», va concloure el cardenal Osoro, al·ludint al carisma ignasià.

Lluís S. Salinas Roca va néixer l'any 1984, va conèixer la Companyia de Jesús a través de l'Esplai de la Parròquia Sant Ignasi de Loiola de Lleida. A l'inici del seu procés vocacional va comptar amb l'acompanyament del jesuïta Marc Vilarassau, que va morir amb quaranta-cinc anys.

Salinas ha fet estudis de Ciències Ambientals a Barcelona. El 2010 va entrar en el noviciat dels jesuïtes a Sant Sebastià. Després ha seguit la seva formació a Salamanca, Valladolid i a Madrid, on va estudiar Teologia, amb interès especial per a connectar la teologia i l'experiència de fe amb la preocupació per la qüestió ecològica. Durant l'últim any ha cursat estudis de teologia a la Jesuit School of Theology de Berkeley.

Missatge del Bisbe Salvador arran del confinament del Segrià

El Bisbe Salvador ha fet arribar una carta a tots els mossens i diaques de la diòcesi aquest dimecres 15 de juliol arran de l'enduriment del confinament decretat per la Generalitat. En la carta el prelat recorda que «les esglésies no estan tancades, ni tenen perquè estar-ho, d'acord amb la normativa actual».

En la mateixa línia destaca que «als diferents actes que puguin celebrar-s'hi han de respectar les disposicions generals (dur mascareta, rentar-se les mans i mantenir la distància requerida) i la referida al nombre d'assistents». En aquest sentit afirma que segons la interlocutòria del jutge en resposta al text legal presentat per la Generalitat, «els diferents actes, públics i privats, que se celebrin en aquesta quinzena no poden excedir la quantitat de deu persones.

El Bisbe a la carta recorda als mossens que «cal mirar sempre el bé comú i el dels fidels». Per això, afegeix que «atès que les situacions reals de cada parròquia són diferents, tant en les de ciutat com en les rurals, demano que cada rector discerneixi la manera més adequada, dintre del que està establert, de conjugar el bé general i el de servir al mateix temps les necessitats espirituals dels fidels».

En relació amb els funerals, afirma que «cap de les funeràries que treballen en la zona del nostre Bisbat ens ha indicat que hi hagi cap modificació respecte a la manera de procedir fins ara».

Per altra banda, la carta recorda que «la conveniència d'informar els fidels, mitjançant els canals electrònics al teu abast, del contingut d'aquesta carta».

A la vegada, en les parròquies rurals, destaca que “encara que de cap de les maneres és obligatori, seria prudent que, per evitar confusions, et possis en contacte amb l'alcalde del municipi”.

La Fundació Verge Blanca organitza tres casals d'estiu per a infants de famílies vulnerables dins del programa “Vacances per Créixer”.

La Fundació Verge Blanca ha organitzat aquest estiu tres casals d'estiu per a infants de famílies vulnerables dins del programa “Vacances per Créixer”. Aquest any, marcat per la pandèmia de la COVID-19, s'han extremat les mesures de seguretat en compliment de la normativa sanitària.

Aquest any es portaran a terme tres casals d'estiu, dos per a infants de sis a dotze anys al col·legi Episcopal i a l'escola Balàfia amb una oferta de 40 places i un tercer per a adolescents amb 26 places a l'Acadèmia

Mariana-Casa de l'Església. La iniciativa va començar el 6 de juliol i acabarà el 10 de setembre.

Els casals es porten a terme gràcies a la col·laboració de la Diputació de Lleida, l'Ajuntament de Lleida, la Fundació Educo, Fundació Probitas, Obra Social La Caixa, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, Save The Children i el Banc dels Aliments.

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va visitar el passat dijous 16 de juliol els casals per adolescents que se celebren a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església i el d'infants al col·legi Episcopal.

La Fundació Verge Blanca amb el projecte "Vacances per Créixer" té com a objectiu realitzar activitats de lleure educatiu per a infants i joves en situació de risc social en el període de vacances escolars on es compensa la pèrdua d'aprenentatge de competències claus durant la desconnexió escolar i incrementar el seu benestar emocional.

El programa neix amb la voluntat de tenir un gran impacte positiu en el procés d'aprenentatge dels seus participants, i contribuir a pal·liar els efectes negatius de la desconnexió escolar, que aquest any s'ha vist agreujada amb la crisi del Coronavirus. A tots els casals s'ofereix el servei de menjador amb la finalitat de proporcionar als infants un menjar de qualitat, desenvolupar i reforçar l'adquisició d'hàbits d'higiene i d'alimentació saludable i fomentar les normes de comportament i la utilització correcta del material i dels estris del menjador.

El director dels casals d'estiu, Adrià Gòdia, explica que «la primera mesura de seguretat és que hem d'estar en grups de convivència de deu persones». «A l'Acadèmia Mariana tenim tres unitats de convivència amb un total de 26 joves de 12 a 16 anys». «Cada grup de convivència estan amb un monitor i arriben de forma esglaonada als matins, a les 9.30, a les 9.40 i a les 9.50 per evitar aglomeracions», afirma Gòdia.

Afegeix que «quan arriben els hi prenem la temperatura i els preguntem com estan de salut, si hi ha algun canvi respecte al dia anterior». «Al casal complint les tres regles d'or que hem de seguir tota la societat: distància de seguretat d'un metre i mig, l'ús de la mascareta i la neteja de mans freqüents», insisteix Gòdia.

Des de l'any 2012 la Fundació Verge Blanca està duent a terme el projecte Vacances per Créixer que consisteix en la realització d'activitats de lleure educatiu durant els mesos d'estiu perquè infants en situació de risc social tinguin el dret de gaudir d'un temps de lleure de qualitat i econòmicament accessible i on puguin ser acompanyats.

Festa de S. Jaume “confinada” a la capella del Peu del Romeu

La d'enguany ha estat una festa de Sant Jaume molt distinta a la d'altres anys i especialment va ser-ho al “Peu del Romeu”, al carrer Major de Lleida, que és tots els anys el punt de referència d'aquesta festa, que bé cal qualificar-la de confinada.

En aquesta petita capella del 1399, declarada Bé d'Interès Cultural per la Generalitat l'any 1916, s'hi venera la popular i extraordinària talla de l'apòstol que l'escultor lleidatà Jaume Gort va esculpir l'any 1964, per a presidir la Romeria dels Fanalets. Així s'havia fet durant els darrers 56 anys, fins aquest 24 de juliol de 2020, en que no va poder fer-ho pel confinament de la pandèmia de la Còvid-19.

Però si la imatge de Sant Jaume no va poder sortir enguany als carrers, el dissabte 25 de juliol festa de l'apòstol van ser centenars els lleidatans que acudiren fins la capella del Peu del Romeu al carrer Major de Lleida a venerar-la,. Ho van fer des de primera hora del matí, fins gairebé les 9 del vespre. En dona fe les nombroses espelmes que lluíen als peus de la imatge de Sant Jaume, així com els diversos rams de flors que la guarnien.

Ahir tampoc no es va poder celebrar la Missa a les 9 del matí, havia de presidir el nostre bisbe Salvador, com és costum fer-ho el dia de Sant Jaume. Tot i això, al punt de les 12 del migdia, mentre sonava la campana de la capella convidant a oració, es resà l'Àngelus i es pregà pels difunts de l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes i també pels que han mort a Lleida a conseqüència de la Pandèmia. No faltà tampoc el cant del popular “*Sant Jaume ve de Galícia, Sant Jaume ve d'Aragó...*”, entonat pels membres de la junta de l'entitat i familiars dels difunts pessebristes que hi acudiren.

Paral·lelament i no molt lluny del Peu del Romeu, a la torre campanar de l'església de Sant Llorenç les campanes del carilló interpretaren la mateixa cançó, d'acord amb l'adaptació de l'organista Josep M. Currià.

La jornada s'hagués tancat amb la posada en escena de l'obra “*Sant Jaume ve de Galícia*”, de Carles Cepero adaptada al català per Albert Bosch, que el grup TOAR hagués representat en el pati de l'IEI, com ho ha fet des de 2005: “*Un altre any serà i amb més força!*”, va ser el comentari més repetit. A la porta del Peu del Romeu, fins l'escolanet de la guardiola portava mascareta.

Missa de la festa de Santa Teresa Jornet, a porta tancada, a la residència de les germanetes d'Aitona

El bisbe de Lleida Salvador Giménez, ha presidit a les 9 del matí del 26 d'agost a la capella de la Residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona, la Missa solemne de la festa de la seva fundadora Santa Teresa Jornet, nascuda en aquest poble del Baix Segre el 7 de gener de 1843.

Enguany i com a conseqüència de la pandèmia de la COVID-19 i d'acord amb les restriccions sanitàries pel que fa a les residències d'ancians, la festa s'ha celebrat a porta tancada. Així ningú, a banda de les 7 religioses que conformen la comunitat de germanetes, el personal de la casa i els 85 ancians residents, tots amb mascaretes i respectant el distanciament; no ha pogut accedir a la capella on s'ha celebrat l'Eucaristia, en una residència que tot i celebrar la seva festa ha estat tancada a cal i canto.

Tot i això la Missa ha estat solemne com correspon a festa gran. El bisbe de Lleida ha concelebrat amb el rector del poble Mn. Paul Fecheta i en la seva homilia ha enaltit la virtut de la caritat que exerceixen les germanetes, destacant l'actualitat de l'obra d'aquesta santa lleidatana: "...i ho fem des d'Aitona, unint-nos amb totes les cases de les germanetes d'arreu del món que acullen i cuiden de tants i tants ancians sols", ha dit el bisbe. Ha convidat també a mirar al futur amb esperança: "...la paraula avui és amor, fonament de la vida cristiana i que Teresa Jornet demanava a les seves germanetes. Un amor no de paraula, si no d'obra amb els germans i molt especialment amb els ancians, en aquets moments tant difícils".

En la celebració s'ha pregat pel malalts afectats per la pandèmia, pels que han mort i per tots els que treballen per eradicar la malaltia. La Missa no ha tingut com a colofó la veneració de la relíquia de la Santa com s'acostuma a fer tots els anys i que els fidels besaven amb devoció. Així i per tal d'evitar qualsevol risc de contagi, el bisbe ha donat la benedicció als fidels des de l'altar amb la relíquia, que ha rebut per part d'aquests un aplaudiment de gratitud i simbòlica veneració.

L'actualitat de la Congregació de Germanetes dels Ancians Desemparats fundada per Santa Teresa Jornet a la que el Sr. Bisbe s'ha referit en la seva homilia és prou evident, si expliquem que avui està estesa a 19 països per 4 continents, amb 204 cases, de les quals 142 es troben disseminades per Espanya i d'aquestes una desena a Catalunya, entre elles la d'Aitona. Per atendre totes aquestes cases i als més de 22.000 ancians que en elles estan acollits, la Congregació compta actualment amb unes 2.000 religioses. A més a més 13 països, entre ells Espanya, l'han proclamada patrona de l'Ancianitat.

Jordi Curcó

La confraria de Montserrat celebra a la Catedral la Festa de la Moreneta suspesa a l'abril pel confinament

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, ha celebrat aquest 8 de setembre al vespre la festa de la Patrona de Catalunya que no va poder celebrar l'abril passat, suspesa pel confinament per la pandèmia de la COVID-19. Ho ha fet coincidint amb la festa del Naixement de la Mare de Déu, coneguda popularment a Catalunya com a festa de les Marededéus Trobades, la segona festa de Montserrat i alhora de la mateixa Confraria.

El bisbe de Lleida Salvador Giménez presidí l'Eucaristia de la festa a la Catedral, que lluia una renovada il·luminació amb nous focus de les que donen una major lluminositat al temple. Amb un aforament limitat per les circumstàncies, assistiren prop de vuitanta fidels i confreres, encapçalats pels president i junta de la Confraria. Tots ells fent us de la mascareta i mantenint en tot moment la preceptiva distància entre els seients, per evitar qualsevol risc de contagi.

El bisbe Salvador inicià la seva homilia agraint l'esforç de la Confraria que tot i les circumstàncies ha volgut celebrar la festa de la Nativitat de Maria amb solemnitat: *"...i a vosaltres germans per ser avui aquí. No tingueu por d'acudir presencialment a l'Eucaristia, per tal de retrobar-nos amb el Senyor. La festa de les Marededéus trobades ens parla de trobament i avui nosaltres, trobant-nos amb Maria ens trobem amb el seu Fill Jesús"*.

Durant la celebració es pregà pels confreres difunts, entre ells per qui fou consiliari de la Confraria Mn. Xavier Batiste en el primer aniversari de la seva mort i Mn. Vicenç Ros, el darrer confrere traspasat que morí el passat 21 de juliol. També es pregà per tots els lleidatans que han mort com a conseqüència de la Pandèmia. Finalitzada l'Eucaristia, el bisbe i els concelebrants, acompanyats pels fidels anaren fins l'altar de la Patrona de Catalunya, mentre el Petit Cor de la Catedral interpretava l'himne *Verge Bruna* amb lletra de Rosa Fabregat Solé, confrere recentment traspasada i també recordada i música de Mn. Joaquim Mesalles.

Tot seguit i com s'acostuma a fer, es pujà cantant el Virolai fins el cambri de la Moreneta per venerar la seva imatge. En aquesta ocasió i com a mesura preventiva sanitària, els fidels no van besar-la ni tocar-la, solament van poder fer una inclinació de cap com a gest simbòlic de veneració i devoció.

La Confraria aprofità la festa per donar a conèixer el projecte de restauració de l'altar de la Mare de Déu de Montserrat, inaugurat el 1955 segons projecte de l'arquitecte Lluís Domènech i realitzat pel tallista lleidatà Ramon Borràs amb policromats de Lluïa Oliva. El president de la Confraria Josep Estruch, ha explicat que el pas dels anys ha malmès el retaule que necessita

una urgent actuació: “Seria bonic poder tenir-lo llest l’abril de 2021 per la festa de la Patrona i més quan s’escau el 140 aniversari de la fundació de la Confraria i el 75 de la seva recuperació”. Per a fer-ho realitat s’endegarà una campanya entre els confreres, entitats i a nivell ciutadà: “Quan es va fer l’altar, ara fa 65 anys, ja va ser sufragat per subscripció popular”.

Càritas Diocesana de Lleida i Arrels Sant Ignasi insten a la creació d’un model d’acollida integral, estable i digne per a les persones temporeres

Un any més, Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida han participat en la campanya de temporers de la ciutat de Lleida als Pavellons 3 i 4 de Fira de Lleida. Enguany la implicació de les entitats ha estat en la **gestió de l’acollida i en el servei de menjador**. En total, una **seixantena de persones voluntàries** s’hi ha implicat i sis persones contractades més han liderat l’equip tècnic durant tot el període, que s’ha estès des de principis de juliol i fins a mitjans de setembre. La crisi sanitària ha evidenciat la realitat d’aquest col·lectiu i ha posat de manifest **la necessitat d’un nou model d’acollida de persones temporeres** a la ciutat de Lleida.

Des d’Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida es fa una valoració molt positiva de la implicació de totes les persones que voluntàriament han participat d’aquest projecte, especialment entre els joves, fet que demostra com bona part de la societat lleidatana se sent interpel·lada en la necessitat de trobar una solució a una situació que es repeteix cada estiu. Tanmateix, les entitats també fan palès que l’actual és un model caduc i que no soluciona el problema d’arrel, i emplacen a totes les administracions i als diversos agents socials implicats a començar com més aviat millor un treball conjunt que doni lloc a la creació d’un model d’acollida integral, estable, de futur i digne per a totes les persones.

En aquesta línia, Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida consideren que és moment de posar els fonaments perquè la propera primavera no es torni a produir una conjuntura similar, una realitat que fa massa anys que va succeint-se a la ciutat de Lleida. I és que les entitats mostren preocupació per la forma improvisada amb què s’ha abordat la situació, havent de multiplicar esforços per poder donar una resposta adequada, tot i les dificultats afegides per la COVID-19.

Aquesta és una de les reivindicacions que es porta fent des de fa quasi 20 anys, període en què s’ha treballat per l’acollida de persones que arriben per treballar en la campanya. Entre tots i totes cal dirigir els esforços perquè Lleida sigui, veritablement, una ciutat d’acollida i hospitalària, amb l’objectiu que les persones treballadores que arriben a la nostra ciutat trobin el suport i l’acompanyament necessaris per viure la campanya amb condicions humanament dignes.

El temple d'Algerri rep dos ajuts públics per dur a terme la rehabilitació de l'edifici

L'Església de Nostra Senyora de la Purificació d'Algerri amb la col·laboració del Bisbat de Lleida i l'Ajuntament d'Algerri han treballat plegats per sol·licitar els ajuts a les administracions públiques per rehabilitar l'estructura de l'edifici. Han estat molts mesos de preocupació i de treball.

Finalment, en aquest mes de setembre, han rebut la confirmació de dues subvencions de caràcter públic: un ajut directe de l'IEI Diputació de Lleida per un valor de 100.000 € i un altre ajut que prové del programa PO FEDER, actualment assumit per la Generalitat com un ajut de concurrència competitiva, que es va sol·licitar des del Bisbat de Lleida el mes de desembre del 2019 per una quantitat de 195.939,84 €.

En paral·lel, la parròquia resta a l'espera de la confirmació d'un possible tercer ajut demanat a la Generalitat de Catalunya per béns immobles d'interès cultural. La resta, fins als quasi 500.000 € segons el pressupost que acompanya el projecte executiu, seran buscats per la comunitat cristiana que ja ha començat a treballar per aconseguir-los.

Recordem que l'edifici compta amb importants patologies estructurals però sense dubte, la més significativa i que va motivar el tancament del temple el maig del 2018, va ser la problemàtica associada a la fonamentació, tal i com va explicar l'equip d'arquitectes de Masala, que ha redactat el Projecte Executiu. Es preveu que es puguin dur a terme les intervencions marcades per fases per poder reobrir el temple al culte el més aviat possible amb total seguretat.

Des del Bisbat es vol agrair en tot moment l'estreta col·laboració per part de l'Ajuntament d'Algerri i el suport de finançament de les administracions públiques, l'IEI Diputació de Lleida i Generalitat de Catalunya.

L'IREL comença el curs agraint la tasca de Marta Trepàt, Àngel Briñas, Santiago Lapena i Joan Viñas

L'IREL va celebrar el passat dimecres 23 de setembre la missa d'inici de curs a l'oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia. El Bisbe Salvador va presidir la missa en la qual va agrair la tasca de la comunitat educativa de l'IREL.

Després de la eucaristia es va homenatjar a Marta Trepàt i al Pare Àngel Briñas, ambdós mestres de l'entitat, per la seva jubilació. Van ser

obsequiats amb una obra d'art de l'artista Amadeu Bonet. A continuació, també van rebre el seu tribut Santiago Lapeña i Joan Viñas, metge i professor, per la seva vinculació amb l'IREL.

Per acabar l'acte es va fer l'entrega d'orles als estudiants que el curs passat van acabar els seus estudis. Durant l'eucaristia també es van recordar les persones vinculades a la institució que han traspassat als darrers mesos.

El director de l'IREL, Manel Mercader, va agrair la tasca a tots els homenatjats. El Bisbe Salvador va tancar l'acte desitjant un bon curs a l'entitat.

El Bisbe Salvador presideix a l'Església de Sant Pere l'eucaristia de la festa del Beat Francesc Castelló

El bisbe de Lleida Salvador Giménez Valls, va presidir la tarda del 28 de setembre a l'església de Sant Pere l'Eucaristia de la festa litúrgica del Beat Francesc Castelló, concelebrada per Mn. Gerard Soler, vicepostulador de la Causa de Canonització del Beat Francesc; Mn. Joan Ramon Ezquerra, director del Secretariat per a les Causes dels Sants i el rector de Sant Pere Mn. Jaume Pedrós.

A conseqüència de la crisi sanitària, la celebració fou enguany més senzilla i sota mínims, seguint les mesures de prevenció com l'ús de la mascareta i el distanciament entre els fidels. Així, enguany no van ser-hi presents els familiars del Beat residents a Saragossa, ni els diversos col·lectius que assisteixen habitualment a la festa del Beat. Tot i això, prop de 60 persones van assistir a la celebració, entre ells una representació de la Delegació de Pastoral de Joves i cantaires de la Coral del Carme que van solemnitzar l'Eucaristia, en la qual es pregà també pels malalts afectats per la pandèmia i per tots aquells lleidatans que han mort d'aquesta malaltia.

El bisbe Salvador en la seva homilia digué que era bo celebrar la vida i la mort d'un germà nostre, com ho és el Beat Francesc: «...És bo tenir memòria històrica i nosaltres els cristians sempre fem memòria del Crist que ha mort i Ressuscitat. Amb el Beat Francesc fem memòria d'aquell jove màrtir que va morir per no renunciar a la seva fe en Crist. El nostre Francesc és per a nosaltres motiu d'orgull, per què va saber viure amb valentia la seva fe, no va tenir por a perdre la vida i morí perdonant. Va viure les virtuts teològals a la perfecció, va ser mestre en la fe, home de perdó i esperança i lliurat a la caritat. Quan mirem la seva fotografia, veiem a un jove que transmet pau, serenor i perdó. Veiem a un Sant», digué.

L'Eucaristia va ser organitzada per la Comissió Pro Canonització del Beat Francesc, que des de la seva beatificació l'11 de març de 2001 –fa 19 anys– convoca cada 28 de setembre a celebrar la seva Festa. Ho fa a l'església de Sant Pere, que fou la seva parròquia i que ha esdevingut un memorial de la vida i mort martirial d'aquest jove químic lleidatà. En ella hi té una capella lateral dedicada i una Exposició permanent que evoca el seu testimoni de jove cristià i màrtir.

La celebració va cloure com és costum amb el cant dels goigs en Lloança al Beat Francesc, amb aquesta bonica tornada:

«Puix que tens mirada franca
i ets heroi de la virtut,
oh Francesc, ànima blanca
protegeix la joventut».

Mentre ressonava el cant dels gojos, el bisbe Salvador i els concelebrants van anar fins a la capella del Beat, on amb una breu inclinació de cap davant la seva fotografia que la presideix com a mostra de veneració i substituint així, simbòlicament, el bes de veneració que els fidels haguessin donat a la seva relíquia, a no ser per la pandèmia que ha obligat a suprimir-ho, com tantes altres coses.

Pregària Interreligiosa per la Pau 2020

El Teatre de l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església ha acollit el diumenge 4 d'octubre la Pregària Interreligiosa per la Pau organitzada entre d'altres, per la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós.

Aquest any s'ha celebrat sota el lema “Som fruits d'un sol arbre, fulles d'una sola rama, flors d'un sol jardí. Per un virus, podem perdre la nostra Pau interior?”.

Francesca Agustí, delegada d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós, ha obert la pregària amb una reflexió sobre el lema i un record per a persones vinculades a les diferents tradicions i al diàleg interreligiós que han traspassat als darrers mesos. La pandèmia ha marcat les intervencions dels participants que han mostrat la seva alegria perquè es pogués celebrar la pregària com cada any.

Unes seixanta persones han participat en l'acte que ha estat acompanyat després de cada intervenció amb les cançons de la Coral Estel del Cercle de Belles Arts.

Vida Creixent inicia el curs amb el relleu dels responsables

El passat dijous dia 8 d'octubre es va celebrar a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana la inauguració del curs 2020-2021 de Vida Creixent.

Tot aplicant els condicionaments obligats i amb el nombre de persones que permetien les circumstàncies, es van fer les activitats previstes. Vam començar amb la pregària inicial i la conferència del consiliari de Vida Creixent, el Pare Josep Vilarrubias cmf sobre el temari d'aquest curs: «L'harmonia de la teva vida».

Seguidament es va procedir a la renovació del Consell General. Xavier Pelegrí va cedir el relleu a Antònia Maria Filella del grup de Sta. Teresina. Els assistents van agrair a Xavier Pelegrí la bona feina i dedicació dels darrers anys. Com a punt culminant de la jornada es va celebrar una Eucaristia d'acció de gràcies i un dinar de germanor cloqué la jornada

“Estratègies i reptes de l'acció social en temps de pandèmia”, la lliçó inaugural de Càritas Lleida amb Pepa Torres

Pepa Torres ha estat l'encarregada de donar la benvinguda al nou curs 2020-21 de Càritas Diocesana de Lleida. Ho ha fet amb la ponència “Estratègies i reptes de l'acció social en temps de pandèmia” en què la religiosa, teòloga i activista ha fet un repàs exhaustiu de la situació actual i de com aquesta crisi s'està acarnissant, encara més, entre la població amb major vulnerabilitat. Partint de la premissa que “cap ésser humà és il·legal”, Torres ha posat en evidència, a través de diversos testimonis que s'està trobant a la vida real, com s'està “naturalitzant la desigualtat” i ha fet una crida a la necessitat de trobar un mercat de treball que “no se sostingui en la immediatesa”.

Mitjançant un llenguatge planer i, en alguns moments, fins i tot pasional, la religiosa ha desgranat algunes de les conseqüències que s'estan fent visibles arran de la crisi provocada per la pandèmia de la COVID-19. Pepa Torres parla d'una “societat individualitzada que ha perdut consciència social des de la crisi del 2008” i que necessita recuperar la màxima que “tota persona té dret a tenir drets”. Torres també parla de com l'ètica emocional impedeix superar les adversitats a llarg termini i de la bretxa digital, un fenomen que, a dia d'avui, esdevé un indicador i un factor plausible d'exclusió social per la dificultat d'accés a la xarxa i a les noves tecnologies.

La ponent ha demanat urgentment uns serveis socials menys burocratitzats i més accessibles a tota la població, i denuncia la privatització del sistema de salut en uns moments de màxima complexitat. Aposta per “solucions comunitàries a problemes comunitaris” i per un nou concepte, la “cuidadania”, que ha de posar la cura de les persones en el centre de l’acció. Torres ha acabat la seva intervenció amb un missatge d’esperança, apel·lant a què “la dimensió espiritual ens pot ajudar a superar aquesta situació”. La lliçó inaugural s’ha pogut seguir a través del canal de *YouTube* de **Càritas Diocesana de Lleida**.

«La contemplació de veritat ens porta a l’acció, no és activisme»

El Doctor Joan Viñas va impartir el passat divendres 16 d’octubre la lliçó inaugural del curs 2020-21 de l’IREL amb la conferència «La interioritat sana». Viñas va destacar que «estem pensant tot el dia». «Demanam a la nostra ment que es quedi quieta i no ens fa cas». «Avui la ciència pensa que l’ànima està al cervell però a l’Edat Mitjana pensaven que estava al cor i a altres èpoques a la sang o a l’alè». Viñas va destacar que «el cervell és el gran desconegut».

El ponent va afegir que «la ciència situa l’espiritualitat al lòbul periantal esquerre, on es viuen les experiències transcendents». «Quan reduïm tot a la matèria no ho encertem», va dir. «Les persones som complexes, únics, irrepitibles, som éssers espirituals i tenim consciència de nosaltres mateixos, tenim consciència que morirem, per poder preparar la nostra mort».

Va afegir que «la interioritat no és una realitat teòrica, és vivencial». «L’ésser humà no és només cos i ment, som éssers relacionals, és per això que la realitat ha de ser integral: cos, ànima, polis i cosmos». Viñas va desenvolupar aquesta idea destacant que «la persona és cos, és ànima, perquè és consciència; polis perquè és comunitat, i cosmos perquè és univers, és a la terra».

Viñas va fer un recorregut de com la ciència ha intentat entendre la interioritat. Des de Freud amb les pulsions de vida i de mort, passant per Jung i la interioritat i l’exterioritat» i per acabar amb Gadner quan parlar de «la intel·ligència emocional, la intel·ligència espiritual i la intel·ligència interpersonal».

El ponent va abordar el concepte d’espiritualitat laica. Va contraposar la interioritat contra l’automatisme de l’acció. A la vegada, va alertar dels

riscos de «l'abús de l'autoconeixement que pot fer caure en una interioritat malaltissa i insana». «Tenim moltes coses i no som feliços», va dir. Viñas va destacar que «interioritat no s'oposa a exterioritat sinó a superficialitat». També va incidir en què les religions tenen una sospita sobre la interioritat laica. «En el cristianisme, Déu és un Déu personal».

El Doctor Viñas va reiterar que per cultivar la interioritat cal voluntat i va destacar que «és important ensenyar als nens a treballar la interioritat amb moments de silenci».

«A les cases és important tindre un espai, necessitem un mestre que ens acompanyi i un itinerari». «L'home és contemplatiu per naturalesa, necessita estimar i ser estimat, necessita escoltar i ser escoltat, per escoltar el cor, on Déu habita i ens espera cal el silenci», va dir. I va reiterar que «meditar, escoltar-te a tu mateix, possibilita escoltar als altres». «Si no saps escoltar-te a un mateix, no saps escoltar als altres».

«El temps que empren en escoltar dins nostre, és ben emprat per no caure en respondre amb la immediatesa als estímuls externs i evitar la dispersió, estar a diversos llocs a l'hora i no està a cap». «Meditar és aprendre a estar en un lloc. Per vèncer l'ego cal escoltar molt i callar més. «Viure és adonar-me de qui sóc i on vaig», va explicar.

«La nit, que vivim ara més fosca per la pandèmia, només s'aclarirà mitjançant la llum que deixem transparentar cadascun de nosaltres». «Hem de fugir de l'activisme d'omplir el temps amb tota classe d'activitats, inclòs el voluntariat», va destacar.

Viñas va reivindicar als místics cristians de l'Edat Mitjana. «El místic cristià no és dual, perquè Crist és plenament home i plenament Déu». «La persona espiritual sap compartir i buscar la felicitat dels altres, no s'allunya dels altres, sap descobrir a Jesús en els altres». «Hi ha persones espirituals però estan plenes de rancúnies, aquesta és una espiritualitat insana».

«Estar sants no és només no patir una malaltia física o mental, si no està alegres, viure joiosament. Cultivar la interioritat és l'única manera d'aconseguir-ho». «Si vivim superficialment, lligats a persones o coses externes, o a no estar malalts, quan ens falla això, aleshores perdem la joia». «La pitjor malaltia és perdre les ganes de viure».

«La mort és pel cristià un traspàs a una vida en majúscules». «Per acollir l'esperit t'has de sentir insatisfet, insuficient, humil, si ens sentim satisfets de nosaltres mateixos, l'esperit no es podrà encarnar en nosaltres». «L'essència de la vida no la trobarem a l'exterior sinó fent silenci i entrant al nostre interior», va dir.

El Doctor Viñas va recordar la figura de Joseph Cardijn que amb el seu mètode de Revisió de Vida va unir interioritat i exterioritat. «Vivint una vida espiritual trobarem la diferència entre viure amb Déu o sense ell. Tot el que fem ho fem per glòria de Déu, no per la nostra pròpia glòria», va explicar.

Va destacar que els grans místics contemplatius, Sant Joan de la Creu i Santa Teresa de Jesús, eren grans actius. «La contemplació de veritat ens porta a l'acció, no és activisme». «El cos està en procés, és incomplet. Ens cal morir per gaudir de tot l'amor».

Viñas va citar Pablo d'Ors quan diu que Charles de Foucauld ens porta a l'Occident la necessitat de tornar al desert que avui anomenem silenci i interioritat». «Per estar sa és necessari la unitat cos i esperit. Jesús ens ensenya aquesta unitat de vida. No serem feliços si vivim una doble vida».

«Hi ha sed de dimensió espiritual. Viure d'esquena a l'esperit agafant-nos només al que és material crea insatisfacció, infelicitat, sense sentit». «Aquesta desfeta personal es pot evitar si aprenem a reconèixer i a gaudir de l'esperit. Ningú ens ho ensenyarà millor que els místics». «Malgrat el desenvolupament científic, un aspecte en què la societat ha avançat poc és el seu desenvolupament harmònic. Per això requerim continuar amb l'evolució. Ens manca estimació, amor, que no és egoista; ens manca espiritualitat».

Per acabar va destacar que «cultivar la vida interior significa arrelar-se cada vegada més en l'amor, aprendre a estimar, conèixer l'amor, us animo a fer-ho».

Nota de premsa del Bisbat de Lleida sobre el litigi de les obres d'art sacre

Davant el comunicat de la diòcesi de Barbastre-Montsó, publicat ahir amb el títol «L'església, una institució lliure i oberta» referit al litigi sobre unes obres d'art en disputa des de la segregació de part del territori de la diòcesi de Lleida (el format per les parròquies de la província d'Osca), sembla lògic que aquesta ofereixi també els següents aclariments a fi d'equilibrar les dimensions divergents del problema.

1. El tema referit en aquest comunicat està situat ara en l'àmbit jurídic, sense menyscapse del cultural i històric; no es tracta, com fa el text, d'entrar en valoracions sobre persones i intencions (escàndol, despropòsit, humiliació, ultratge...) o en impressions que puguin causar malestar en algunes persones (sorpresa, pesar, desconcertat, dolgut, molt cremada...). No fa al cas tampoc la sospita o l'acusació personal per a provocar una resposta. Ningú és botxí de ningú, menys en el nostre cas de diòcesis veïnes

que comparteixen persones i finalitats comunes. A més, el llenguatge i els sentiments d'uns i d'uns altres han de partir sempre dels textos evangèlics.

2. Creiem que no es pot oblidar que l'esmentat litigi té dues parts. La primera es va desenvolupar en l'àmbit eclesiàstic i es va tancar amb indicacions expresses a la diòcesi de Lleida per part de les autoritats i tribunals de l'Església perquè les peces en qüestió fossin retornades a les seves parròquies d'origen, fet acceptat explícitament pels tres últims bisbes i, per descomptat, per l'actual. Per motius ja sabuts i explicats en diferents instàncies eclesials, no va ser possible satisfer els requeriments. La segona és la que s'està desenvolupant en els tribunals civils, davant els quals la diòcesi de Barbastre-Montsó ha denunciat al bisbat de Lleida. Aquesta és una fase que, des del punt de vista legal, no ha acabat el seu recorregut sinó que es troba encara obert i amb possibilitat de presentar els corresponents recursos.

3. La diòcesi de Lleida, amb el seu bisbe al capdavant, comparteix el goig de sentir i viure com indica la diòcesi de Barbastre-Montsó en el seu comunicat, en una Església sempre lliure i oberta. Per això mai ha manifestat cap mena de reticència davant el fet que aquell bisbat hagi exercit la llibertat de recórrer als tribunals civils i, amb seguretat, el mateix reconeixerà idèntica llibertat a aquesta diòcesi per exposar raonadament els seus arguments davant el jutge que els requereixi. És més, el bisbe de Lleida afirma que mai ha rebut coaccions ni pressions de cap autoritat; s'ha respectat la seva llibertat fundada en la seva responsabilitat pastoral fins i tot lamentant les acusacions abocades per alguns mitjans de comunicació contra la seva persona i el seu ministeri.

4. Aquesta diòcesi comparteix la convicció, expressada sempre en les diferents informacions del bisbat de Barbastre-Montsó, del respecte a la llei i als procediments legals que ella mateixa articula. Per això no resulta estrany que qui és acusat davant un tribunal, com ho ha estat el bisbat de Lleida, vulgui i pugui acollir-se al que la llei té previst. En conseqüència no dubtem que se'l reconeixerà i respectarà el dret que l'empara a defensar-se davant els tribunals a través dels recursos que ofereix a qualsevol ciutadà el nostre ordenament legal.

5. La justícia ha parlat en primera instància però, com tothom sap, pot parlar de nou en altres instàncies.

6. En els desacords hi ha sofriment per totes dues parts. Aquesta diòcesi no pretén causar més dolor a ningú, només presentar els seus arguments i defensar, segons el seu criteri, les pròpies raons.

Celebració a Lleida de la Quarta Jornada Mundial dels Pobres

La Xarxa d'Entitats d'Acció Sociocaritativa del Bisbat de Lleida va organitzar el dissabte 14 de novembre una trobada virtual amb motiu de la Quarta Jornada Mundials dels Pobres. La iniciativa ha tingut lloc de forma telemàtica a través de la plataforma Zoom. La sessió ha començat amb una pregària i una interpretació musical a càrrec del mercedari Pare Nacho. Després s'ha llegit un extracte del Missatge del Sant Pare.

A continuació, han participat tres persones vinculades a diferents realitats de la Xarxa d'Entitats Sociocaritatives del Bisbat de Lleida. Anna Krutter, voluntària de Càritas al projecte d'atenció de persones temporeres aquest estiu, ha explicat que «la seva tasca va ser intentar aportar un gra de sorra perquè les persones ateses veiessin que algú els mirava diferent, perquè se sentissin mínimament acollides».

«Ho vaig fer per donar resposta a una realitat colpidora. Teníem germans mullant-se al carrer i nosaltres ens ho miràvem des de casa». Anna ha explicat que va ser una «muntanya russa d'emocions, hem viscut moments d'alegria, resignació i molt dolor». A continuació, va destacar que les entitats hem de reclamar justícia". "Fins a quan hem de posar pedaços a un sistema que no funciona?", va dir.

A continuació, Javier García, un exreclús que ha estat acollit a un pis d'acollida dels Pares Mercedaris. Va explicar que «després de tres anys a presó vaig aconseguir sortir amb permisos gràcies al pis d'acollida». «Veia el meu futur molt fosc, però el pis m'ajuda molt en la reinserció, és un petit oasi que ens ajuda a sentir-nos lliures i fer els primers passos». «Ara fa sis mesos que vaig sortir en llibertat, tinc feina i he refet la meua vida», va dir.

Per la seva banda, Anna Clotet, educadora de les Obres Socials Maristes, va explicar la seva experiència amb les famílies vulnerables durant el confinament. Clotet va explicar que «tenim projectes per a joves i per les seves famílies, perquè tinguin les mateixes oportunitats que la resta". Anna va destacar que «la pandèmia va agreujar moltes situacions de vulnerabilitat». «Moltes famílies s'han quedat confinades en pisos petits dificultant el seu procés". «A més, hem d'afegir la bretxa digital. La tasca dels educadors ha estat donar estratègies per fer-nos propers en situacions de por». Clotet va valorar molt positivament els casals d'estiu que es van poder celebrar amb relativa normalitat.

Per cloure la trobada virtual el Bisbe Salvador ha agraït a totes les entitats la tasca que porten a terme. Va destacar que «l'Església sempre ho ha tingut clar: o ens estimem als altres o la nostra fe queda incompleta»

Trobada de formació dels animadors de comunitat de la diòcesi

El dissabte 21 de novembre els animadors de comunitat del Bisbat de Lleida s'han retrobat per participar en una formació permanent.

Han participat de la sessió els dos coordinadors dels Animadors de Comunitat: Mn Xavier Navarro (encarregat de la pastoral) i Montse Sánchez (encarregada de la formació d'animadors a l'IREL), i una desena d'animadors de comunitat.

La sessió ha estat conduïda per Montse Sánchez a través de la plataforma Zoom.

El fil conductor d'aquest curs ha estat l'animació bíblica de la Pastoral. El curs continuarà el 12 de desembre, el 16 de gener, el 20 de febrer i el 20 de març amb formacions que aniran a càrrec Mn. Xavier Navarro, Mn. Víctor Martínez i Assumpció Solà.

En la primera sessió els participants han fet una introducció al tema que aniran tractant, i han assentat les bases sobre les quals es desenvoluparà la formació.

Han posat de manifest la rellevància de la Paraula de Déu i de com aquesta ha de ser la Font de la qual han de sorgir tota la resta d'accions pastorals.

«Fonamentats en la Paraula que és el mateix Crist, hem de ser nosaltres, en primer lloc, els que anem configurant la nostra vida, entorn la mateixa, fent-la present com a criteri per a veure, jutjar i actuar, no com un afegit sinó com a eix i columna sobre la qual ens construïm», ha dit Montse Sánchez. «Si nosaltres ens configurem amb aquesta Paraula, sabrem també fer brollar de la mateixa totes les accions pastorals. Donant un sentit profund i sòlid que s'allunya d'un simple activisme pastoral, en el qual sovint podem tenir la temptació de caure», ha explicat Montse Sánchez.

Posteriorment els participants han pogut compartir entre tots els participants les nostres inquietuds i esperances, les nostres dificultats i els nous projectes, com a família de servidors que s'estima, camina i treballa envers la implantació del Regne de Déu a la diòcesi de Lleida.

L'agrupació de Pessebristes manté l'exposició de pessebres i el concurs amb una alternativa virtual

Les mesures sanitàries de prevenció de contagis per la COVID-19, han obligat a l'Agrupació llerdenca de Pessebristes a alterar substancialment el programa d'actes previst per aquest Cicle de Nadal 2020 i cancel·lar la majoria de les activitats.

Així l'Agrupació s'ha vist obligada a suspendre per enguany la convocatòria del Concurs Infantil i Juvenil, que hauria arribat a la XLV edició. Aquesta suspensió afecta també a l'Exposició de Pessebres del Concurs, que s'ubicava tots els Nadals al pati de l'Àrea Infantil de la Biblioteca Pública de Lleida.

Tanmateix, l'entitat manté la convocatòria del Concurs General de Pessebres, que arriba enguany a la seva LXXXVI edició, del qual ha fet públiques les Bases, tot i que ha calgut adaptar-les a les actuals circumstàncies. Així el Jurat no anirà com feia fins ara a visitar i qualificar els pessebres inscrits al Concurs en els grups de Centres d'Ensenyament, Familiars i Entitats. L'alternativa donada en les Bases, és que els concursants hauran de trametre fotografies dels pessebres que podran visionar-se a la web de l'entitat i a Instagram. Seran aquestes imatges les que permetran al Jurat qualificar els pessebres

Pel que fa a l'Exposició de Pessebres i Diorames, l'Agrupació té previst obrir la capella del Peu del Romeu del 19 de desembre al 10 de gener de 2021, totes les tardes de 6 a 8.30 de la tarda, observant les degudes mesures sanitàries i de control d'accés. Els visitants podran contemplar en la planta baixa de la capella l'exposició retrospectiva dedicada a donar a conèixer el conjunt de diorames del Mestre Pessebrista Albert Bertran, autor alhora del pessebre tradicional muntat dins la capella. A la primera planta es podrà contemplar la col·lecció, ja completa, de 44 Diorames Bíblics dels mestres pessebristes Martha Pérez i Emili Tordera i a la segona, el llegat de pessebres en miniatura de Paulina Atmetller, les terracotes de Magdalena Ibars i una singular mostra de figures i pessebres d'arreu del món.

Nota aclaridora del Bisbe Salvador en relació a les immatriculacions

A continuació podeu llegir l'article que el Bisbe Salvador va publicar el 4 de desembre a la premsa local, en relació a la qüestió de les immatriculacions:

El passat dia 2 de desembre va aparèixer un article firmat per Joan Casajoana i Vives, “responsable per les immatriculacions de l'Església d'Unió de Pagesos”, en què s'aboquen dures acusacions contra l'Església catòlica amb motiu de les immatriculacions de béns en un procés “ple d'irregularitats i privilegis sense garanties ni seguretat jurídica...”.

En l'escrit arremet contra l'Església, que acusa de vulnerar la Constitució, l'Estat de dret, la democràcia, el dret europeu i els drets garantits per la Convenció Europea dels drets humans. El sùmmum. Hi ha molt més al llarg de tot l'escrit. No crec que sigui objecte de demandes per injúries, però sí una resposta al mateix mitjà per als seus lectors i, en particular, per als catòlics. No pensin vostès que tenen un responsable diocesà sotmès en tals delictes o protagonista d'aquestes barbaritats. Breument aquest bisbat manifesta el següent:

Aquesta diòcesi no ha robat ni confiscat res a ningú. Així ho va aprendre el bisbe des de la infantesa i així prova d'ensenyar-ho als seus diocesans. El catecisme de la nostra Església ho considera un pecat. Estic absolutament convençut que els bisbes anteriors i els veïns en l'actualitat han actuat de la mateixa manera.

Sempre s'han complert les lleis i disposicions respecte al tema de les immatriculacions des del segle XIX fins a dia d'avui. No podia ser de cap altra manera. Vivim en una societat civilitzada, no en una selva on guanya sempre el més fort o el més poderós. Segur que els funcionaris (notaris, registradors, el cadastre...) també han actuat en cada moment dins de la més estricta legalitat.

En aquesta diòcesi no s'ha presentat cap denúncia per aquesta causa. Si hi hagués hagut algun error en un cas concret, es rectificaria fins i tot sense arribar a tribunals, es faria d'una manera amistosa.

A l'article s'entreveu una sibil·lina i impresentable divisió: els responsables, bisbes i sacerdots, i els fidels. Els primers, que s'apoderen sense respectar el dret, i els segons, que callen i assenteixen a les seues maldats.

L'afirmació que diu que els béns els ha treballat o costejat el poble cristià és indiscutible. I la finalitat també: per al culte i per al sosteniment de les activitats caritatives i pastorals. Així ho van fer els nostres avantpassats.

Les comunitats cristianes són les autèntiques protectores dels béns. Els han creat i cuidat en el passat i ho fan també en l'actualitat, directament o amb els fons comuns, de tothom, que cada any distribueix el bisbat per a la restauració del patrimoni.

S'ha ofert la col·laboració del bisbe a la Unió de Pagesos de Lleida per eliminar qualsevol anomalia, irregularitat o error en el tractament de les inscripcions.

A la pàgina web diocesana es pot trobar un resum d'aquesta qüestió per a informació pública. Anteriorment s'han publicat molts altres comunicats.

Els cristians no mereixen ser tractats de la manera com ho fa el senyor Casajoana. Alguns m'han trucat aconsellant el silenci per no complicar les relacions humanes o perquè no aparegui l'Església en els mitjans amb assumptes polèmics. Impulsa aquesta resposta l'acusació global contra la gestió dels bisbes o delegats i, sobretot, contra l'acusació d'apropiació indeguda, llançada de manera global sense descendir amb dades concretes a aquesta qüestió que suscita mil comentaris.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un matrimoni lleidatà marxa dos mesos a la Ciutat de la Felicitat a Guatemala

Un matrimoni de Lleida, Xavi i Espe, marxaran aquest mes cap a Guatemala per col·laborar durant dos mesos amb el projecte “Ciutat de la Felicitat” d'acollida d'infants i joves de la Congregació Marta i Maria.

La Delegació de Missions de la diòcesi de Lleida va haver de suspendre el passat estiu a causa de la pandèmia el voluntariat internacional amb Guatemala, però ara el reprèn amb més força.

“La Ciutat de la Felicitat· és una iniciativa, impulsada per la Congregació Marta i Maria, d'acollida d'infants i joves abandonats, que compta des de fa dos anys amb mossèn Víctor Espinosa, missioner de la nostra diòcesi.

El Xavi i l'Espe és la segona vegada que viatjaran a la Ciutat de la Felicitat. Fa un any van viatjar per primera vegada, i van estar un mes de voluntaris en el projecte. Quan van tornar a Lleida, van deixar una part del seu cor amb els infants de la Ciutat de la Felicitat i es van reafirmar més en fer un canvi de vida, que ja feia temps que projectaven com a matrimoni.

Ara, després d'aquest any, i després d'un procés de reflexió des de la delegació, juntament amb mossèn Víctor Espinosa han decidit començar a caminar en aquest canvi de vida. Ells han estat en contacte amb mossèn Víctor, atenent des d'aquí en l'àmbit personal, i col·laborant amb la delegació en les diferents necessitats que ens arriben des de la “Ciutat de la Felicitat”.

El pròxim dia 15 de desembre marxaran, per un període de dos mesos a la Ciutat de la Felicitat. Allà els hi espera el començament d'un nou

projecte en les seves vides, com a matrimoni, inicien una missió, deixar la seva zona de confort i donar-se als altres de manera integral.

Quan tornin d'aquí a dos mesos al febrer, començaran a preparar-se per dur a terme un voluntariat internacional de llarga durada. Formaran part dels missioners i missioners laics de la congregació Marta i Maria i estaran a disposició a Esquipulas, a la Ciutat de la Felicitat.

El nostre bisbe Salvador els ha rebut aquest dimecres 9 de desembre. La Delegació de Missions continuarà estant al seu costat en tot allò que puguin necessitar, juntament amb mossèn Víctor i tota la congregació.

La família del Bisbe Ciuraneta entrega a la diòcesi objectes litúrgics del prelat

La família del Bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, traspassat recentment, ha entregat a la diòcesi de Lleida diversos objectes litúrgics que va utilitzar el prelat.

El passat diumenge 13 de desembre els familiars del Bisbe Ciuraneta van fer entregar a la Catedral de Lleida dels objectes. Entre altres objectes, la diòcesi ha rebut quatre mitres, un bàcul, així com diverses albes i casulles del Bisbe Ciuraneta.

D'aquesta manera es compleix el desig del prelat que va expressar la seva voluntat que aquests objectes litúrgics fossin donats a la diòcesi.

«Un Nadal emmascarat, sense tanta lluentor, potser és en realitat més autèntic»

Les restriccions sanitàries en els actes públics per evitar els contagis de la COVID 19, ha obligat l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i la Paeria a celebrar l'acte d'obertura del Cicle de Nadal 2020 a les 8 d'aquesta tarda, al saló de Plens del Palau de la Paeria, sense públic, si bé s'ha pogut visionar mitjançant les xarxes socials i continua penjat a Youtube.

La pregonera d'aquest Nadal 2020 ha estat la Dra. Montse Esquerda, pediatra de l'Hospital Sant Joan de Déu i directora general de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull, amb la glossa intitulada «Nadal Emmascarat». L'han acompanyat en la presidència de l'acte solament tres persones, l'alcalde Miquel Pueyo, el bisbe de Lleida Salvador Giménez i

el president de l'Agrupació de Pessebristes Jordi Curcó, que en la seva breu intervenció de benvinguda s'ha referit al fet que mai, en 41 anys de pregons de Nadal, s'havia donat aquesta circumstància d'obrir el Cicle de Nadal amb el Saló de Plens buit i no s'oblidà de referir-se a la tradició del Pessebre amb un missatge: «No salvarem Nadal sense el Pessebre que és art, cultura i tradició».

La pregonera ha iniciat la seva glossa justificant el títol Nadal Emmascarat: «Nadal emmascarat, més amagat i sense tanta lluentor, potser és en realitat més autèntic, més proper més humà. No tan sols per les màscares que s'han convertit en part de la nostra realitat diària, sinó perquè sembla que el Nadal arribi d'amagat, o que l'hàgim de celebrar a mitges. Costa glossar el Nadal que en aquesta època, evoca tot allò que ens està negat aquests darrers temps: família, proximitat, amics, compartir, conviure. La COVID 19 ens va impactar amb tota la seva crueta al març, i ens va posar a tota la societat en moviment; des de l'àmbit sanitari l'impacte va ser encara amb més rapidesa i intensitat. Però des de llavors estem encara orbitant, sense tocar terra, i aquest no tocar terra ens ha exigut i encara ens exigeix un esforç continuat».

Montse Esquerda s'ha referit als sentiments i emocions viscudes en aquesta pandèmia: «...Incertesa, impotència, neguit, angoixa, tristesa, cansament, molt cansament acumulat. Perquè viure a la intempèrie, a l'aire cansa i desespera. Però també hem viscut emocions i valors que pensàvem desapareguts o limitats a l'àmbit personal, com compromís, responsabilitat, solidaritat, gratitud». La pregonera ha esmentat l'avís dels experts quan afirmen que aquesta és la primera de futures crisis, relacionades amb el canvi climàtic: «...i podem aprendre a gestionar-les millor si aprenem a enfortir els vincles i també si busquem un model social més just i equilibrat, i evidentment un món més just i equilibrat». Montse Esquerda ha finalitzat la seva intervenció amb un missatge d'esperança» ...que no és pensar que tot anirà bé, sinó la convicció profunda que tot té o se li pot donar un sentit».

El bisbe de Lleida Salvador Giménez ha convidat els lleidatans a viure Nadal amb preocupació pels que pateixen i a posar una mà de cònsol. Finalment l'alcalde Miquel Pueyo, en les seves paraules com a cloenda de l'acte, tot felicitant la pregonera per la seva glossa, s'ha referit al patiment de la societat lleidatana en aquest temps de pandèmia: «...Que s'ha mirat a ella mateixa i s'ha sentit solidària».

Primera trobada de catecúmens del Bisbat de Lleida

A principi d'any, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va mostrar la necessitat d'impulsar de nou el Servei Diocesà del Catecumenat. Amb aquesta idea, el senyor bisbe, va nomenar al seu director, mossèn Xavier Navarro, que, a la vegada, va conformar un Grup que l'ajudés a portar a terme aquesta tasca. La missió del Servei Diocesà del Catecumenat, bàsicament consisteix en impulsar, coordinar i donar suport a les parròquies que fins ara havien portat el catecumenat de forma autònoma.

Avui, el catecumenat el forma un grup de catecúmens que experimenten una crida creixent per conèixer Jesús i la seva Església i que volen incorporar-se a la comunitat de creients. Per poder portar a terme aquesta tasca han de seguir el camí establert pel Ritual d'Iniciació Cristiana d'Adults, en el que es poden trobar els criteris pastorals, evangelitzadors i de creixement cristià que s'han de menester. El fet que sigui un camí progressiu ajuda a que els catecúmens es vagin conscienciant de com han de viure la vida cristiana. Demana d'un temps de maduració.

El Servei Diocesà del Catecumenat ha elaborat un programa al servei de tots els catecúmens de la diòcesi. A més de la catequesi que ja realitzen a cada una de les parròquies, s'ha planificat una sèrie d'actes amb la finalitat que els catecúmens es coneguin, es coordinin i el bisbe de Lleida pugui conèixer-los durant el temps de la seva preparació.

Com a primer acte conjuntes va programar, durant el temps d'Advent, la primera Trobada el dia 19 de desembre de 2020 a l'Acadèmia Mariana, en la que hi van assistir els membres del Catecumenat, les catequistes responsables de cada parròquia, i la majoria dels catecúmens. La trobada va estar presidida pel senyor bisbe, Salvador Giménez.

Primerament es va fer la presentació dels grups parroquials formats per la Unitat Pastoral Agermanada del Pilar-Magdalena, les parròquies del Carme, de Pardinyes i d'Àger i el Santuari de Sant Antoni de Pàdua Franciscans.

La celebració va començar amb l'agraïment als catecúmens per l'assistència a l'acte en uns moments de dificultats per a tots. A continuació es va fer la lectura d'un Salm (Sl 103) i de l'Evangeli de Joan (Jn 14, 1-14), prosseguint amb una emotiva i clarificadora xerrada del senyor bisbe, on va anar desgranant de forma molt didàctica els punts principals que hem de mantenir tots els que creiem en Jesús. En primer lloc va manifestar la seva alegria per aquest acte.

Del seu parlament en podem subratllar: La lectura parcial de la carta a Diogneto, del segle II, en la que ja s'expressava els punts essencials del bon

cristià. Seguidament va fer èmfasis en el Catecisme de l'Església Catòlica, exhortant-nos a tots nosaltres a mantenir-lo present i indicant-nos sis dels seus punts més essencials:

1. Escoltar la Paraula de Déu (i l'ensenyament dels catequistes, dels mossens, dels predicadors, etc.);
2. Celebrar la Litúrgia (i la importància dels sacraments);
3. Mantenir una coherència de vida d'acord amb l'Evangelí (comportament ètic);
4. La pregària com a acte essencial de la vida del cristià;
5. Formar part d'una comunitat cristiana;
6. Testimoniar la fe en Jesucrist. La celebració va continuar amb unes pregàries adients a l'acte i un cant final dedicat a la Mare de Déu: "Ave Maria" (Kairoi).

Cal destacar l'ambient acollidor i fraternal que es va produir entre tots els assistents, amb la satisfacció d'haver començat un programa en el que de forma progressiva, tots els catecúmens puguin sentir-se de la comunitat cristiana i on tinguin l'oportunitat d'expressar la seva fe en el Crist Ressuscitat.

El pessebre monumental de la parròquia de San Pau de la Mariola guardonat amb el primer premi del LXXXVI Concurs de Pessebres

Tot i les restriccions sanitàries per la COVID-19, que ha obligat al Jurat del LXXXVI Concurs de Pessebres organitzat per l'Agrupació ilerdenca de Pessebristes a suspendre la visita als domicilis dels Concursants inscrits al grup de Familiars i al de Centres Escolars, el matí del diumenge 27 de desembre festa de la Sagrada Família, ha pogut visitar els 8 pessebres inscrits al Concurs en l'apartat de parròquies i esglésies.

Així i d'acord amb el Veredict del Jurat, el Primer Premi ha estat atorgat al Pessebre Monumental de la Parròquia de Sant Pau de la Mariola, que cada any munta el Mestre Pessebrista Virgilio del Olmo. En aquest Nadal de la pandèmia, el pessebre ha vist reduïda la seva monumentalitat amb menys metres quadrats i també menys figures, tot i que arriben gairebé a les 300, una bona part d'elles són mòbils, un dels seus principals atractius que configuren un magnífic conjunt amb el paisatge, les construccions i la cova del Naixement com a element central. El Pessebre ha rebut també el premi a la constància i treball del seu autor Virgilio del Olmo i la seva família,

que enguany tot i els entrebancs de la COVID 19 han procurat construir noves cases i un carrer que fan més atractiu tot el conjunt.

El Segon Premi ha estat atorgat al Diorama del santuari parròquia de Santa Teresina de les religioses Carmelites Descalces, del qual n'és autor el pessebrista Roger Ortiga. El Tercer Premi ha estat atorgat al pessebre que han muntat els joves de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat. Tanmateix el Jurat ha atorgat un Premi Especial al pessebre de la parròquia de Santa Teresa Jornet del barri de Cappont, per la seva fidelitat i pels seus 20 anys de participació al Concurs.

El Jurat ha concedit a més a més tres Accèssits, al pessebre dels joves de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels religiosos Mercedaris del barri de La Mariola, al pessebre de la parròquia de Sant Llorenç, del qual n'és autor Josep Molins i al Pessebre de la capella de la Mare de Déu del Pilar de la Catedral de Lleida.

El dia i lloc de l'Acte de Cloenda del Cicle de Nadal i lliurament de Premis del LXXXVI Concurs de Pessebres s'anunciarà oportunament.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

Agraïment al fons solidari COVID-19

5 de juliol de 2020

A l'evangeli de sant Mateu llegim una frase de Jesús que ens sorprèn, ens fa pensar i ens situa en la recerca d'una major autenticitat cristiana: «Quan facis almoïna, que no sàpiga la teva mà esquerra el que fa la dreta» (6,3). Ens indica, doncs, el camí d'una major gratuïtat en les nostres accions amb l'objectiu d'eliminar la vanitat personal i, al mateix temps, de no buscar la reciprocitat en la dedicació als altres. Massa cops ens agrada que els altres reconeixin la nostra generositat, que ens situïn en un llistat de benefactors o que agraeixin el servei donat. De vegades les orientacions de Jesús queden lluny de les nostres preferències. El pensament acaba recordant que l'autèntica recompensa només es pot esperar de Déu.

Des d'un punt de vista humà és comprensible la pretensió de la publicitat però dista molt de coincidir amb la indicació del Senyor. Tot cristià que busca el camí d'una major exigència haurà d'adaptar sempre la seva vida als mandats del Mestre i evitar la temptació de l'autocomplaença o de l'excés reconeixement dels altres.

Malgrat el que acabem de dir, i sense voler banalitzar les paraules de l'evangeli, em sento obligat a donar les gràcies a tots aquells que en les petites coses diàries s'esforcen en l'ajuda constant als seus germans –sobretot en aquests moments tan durs–, encara que s'adonin que són ajudats. I que ho fan sense buscar l'aplaudiment o el reconeixement, sovint amb discreció o en el silenci més absolut. Us n'explico un exemple senzill que s'ha produït entre nosaltres, tot i que ben segur que n'hi ha molts més que desconec, però que també són vistos per Déu des del cel. Ell sabrà tornar amb escreix l'atenció al proïsme.

El passat 17 de juny es va fer donació d'una quantitat de diners a nou entitats de la **Xarxa Sociocaritativa del Bisbat**. La suma total va sobrepassar els 82.000 euros i la iniciativa va voler seguir la idea del Papa Francesc quan va convidar tots els sacerdots a lliurar part de la seva gratificació mensual a un fons de solidaritat que redueixi una mica els efectes sanitaris, socials i econòmics de l'actual pandèmia. A finals d'abril es va enviar una carta a tot el presbiteri per exposar-ne la idea i el resultat va ser satisfactori. Religiosos i laics també van aportar els seus donatius. La mateixa Xarxa va elaborar uns criteris per distribuir equitativament la quantitat recollida seguint uns senzills projectes d'actuació amb la corresponent memòria explicativa.

Tot i la magnitud de la pandèmia i la gran quantitat de sofriment acumulat per tot arreu a causa de les morts, malalties i solitud, va aflorar

la generositat del cor. Per descomptat, és una petita gota d'aigua en l'immens oceà del dolor. Però beneïda sigui! Si som capaços de lluitar contra la indiferència de la pobresa o contra l'oblit dels que sol·liciten atenció, haurem mostrat la cara més propera de Jesucrist.

Vull agrair a tots els membres de la Xarxa la seva dedicació i treball constants. Ho fan, en aquests últims mesos, sense descans i sense tancar les portes a ningú. Gràcies també als que han contribuït amb la seva aportació a aquest fons solidari. Gràcies a totes les comunitats cristianes per estar atentes a pal·liar tant dolor. I un agraïment especial als sacerdots iniciadors d'aquesta campanya econòmica que, al costat del seu lliurament, oracions i acompanyament final, fan augmentar molt més la credibilitat de la seva missió. Em consta que els beneficiaris ja han reconegut la bona feina. Que Déu us ho pagui!

Amb la meva benedicció i afecte

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Reconeixement i reflexions

12 de juliol de 2020

Observar el nostre entorn durant aquests mesos en què hem patit, i encara la vivim, la COVID-19, pot portar-nos al pessimisme. Massa coses han quedat trencades. Massa institucions han patit fora mida per sobreviure. Massa persones s'han refugiat en la por i en la incertesa. I tots ens fem les grans preguntes sobre l'ésser humà, sobre les actituds davant la vida i com afrontar la mort.

Contínuament es publiquen anàlisis i estudis de les conseqüències d'aquesta tragèdia. Ja n'han aparegut llibres amb reflexions més assossegades, però igualment inquietants, descrivint responsabilitats i mesures preses que afavoreixen o perjudiquen les possibles solucions per sortir de la crisi. És important tenir bona informació per assumir la necessària col·laboració personal o col·lectiva que ajudi el conjunt de la societat.

Els cristians som un nombrós grup humà que ha participat en tot moment en el compromís amb els afectats, amb una mentalitat esperançada. Per la nostra convicció en les paraules de Jesucrist fugim del pessimisme i volem, amb una actitud realista, treballar en la construcció d'una societat més justa i solidària. La paràbola evangèlica del samarità és una immillorable icona de cada un de nosaltres i de la mateixa Església, amatent als problemes de l'entorn.

A l'última reunió dels bisbes de Catalunya vam tractar d'aquesta dolorosa situació que, sense quedar-se només en els consells a les comunitats cristianes, volia de cada un dels presents, com a pastors, una implicació més gran en l'atenció espiritual i material als qui conviuen amb nosaltres. El dolor ens ha afectat a tots però s'ha acarnissat amb més força en alguns grups o institucions. N'assenyalem alguns, amb situacions preocupants.

Les residències de la gent gran s'han convertit en un important punt de mira. Tant els residents com els empleats i directius han patit, sobretot, els efectes mortals d'aquesta pandèmia. Han mort molts residents i hi ha hagut molta solitud. Alguns, amb el seu treball, han mostrat una gran heroïtat, i les famílies han lamentat la separació dels seus éssers estimats. Els cristians hem de recuperar la proximitat i l'afecte cap a tots ells.

El món de l'ensenyament ha viscut una circumstància inèdita. Amb alumnes en els seus domicilis, amb els pares en múltiples i afegides tasques, amb un esforç immens del professorat en la seva adaptació a nous mètodes. I tots preocupats per les conseqüències educatives. Els cristians volem mostrar el nostre tarannà de servei i de lliurament cap a la construcció de persones íntegres.

Les empreses que tanquen, i un gran nombre de treballadors queden a l'atur amb la consegüent repercussió familiar i cívica. A la malaltia, s'hi afegirà la pobresa i la creixent exclusió social. Els cristians en compartim la preocupació i la solidaritat.

Els hospitals, on els professionals han treballat fins a l'extenuació i han exposat les seves vides. No oblidem mai les nostres oracions per ells.

I ara, a l'inici d'estiu, les colònies i els centres de temps lliure per a infants i joves. Necessitem cristians que dediquin el seu temps a educar i a estar físicament a prop d'ells. Els cristians ens unim en la gratuïtat del lliurament personal en l'àmbit del temps lliure.

En queden molts més que romanen en l'ànim de tots.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Una nova llei d'educació

17 de juliol de 2020

Benvolguts diocesans:

Fa poques setmanes començava el seu tràmit parlamentari una nova llei d'educació. Una més, diran alguns. I tenen raó. En els últims quaranta

anys la nostra societat ha suportat el vaivé de set lleis sobre aquest tema tan fonamental per al desenvolupament d'un país i per al futur de la seva gent, sobretot per als nens i joves. I ara, la vuitena.

Els qui proposen les lleis aspiren sempre a sumar adhesions. Solen demanar també l'opinió dels diferents sectors afectats per cada llei perquè les seves aportacions puguin millorar el text inicial. En aquest cas concret sembla que algunes associacions de pares, grups de professors i federacions de centres d'ensenyament no han estat escoltades. Les actuals autoritats ministerials han tingut més pressa pel tràmit que paciència pel diàleg i la discussió raonada. Han mostrat poc interès a acostar punts de vista distants. És curiós: es busca el pacte escolar quan no es governa i s'oblida el discurs del consens quan es té el poder. Es dubta que els beneficis esdevinadors arribin a tothom, malgrat que és cert que s'utilitzen contundents i ampul·loses paraules per definir un futur universal envejable. Es fa més per tranquil·litzar les orelles de la mateixa corda ideològica, recordant que aconseguiran l'objectiu proposat tot i l'enuig de la resta. I així la societat continua dividida en dos grans grups que caminen en línies paral·leles sense arribar a punts de contacte que n'afavoreixin tot el conjunt.

En aquest marc de referència suposo que se'ns permetrà opinar als qui manifestem serioses discrepàncies sobre aquest tema. Alguns grups directament interessats en l'ensenyament lamenten l'escàs ressò que han tingut els seus suggeriments. Malgrat tot, no volem ser reduïts al silenci.

En aquest mateix sentit la Comissió Episcopal ha fet pública una nota (17 de juny) en què assenyala la seva responsabilitat per a participar en el debat, la seva insistència en la protecció i la promoció del dret a l'educació i a la llibertat d'ensenyament, el dret dels pares en l'educació dels seus fills, el concepte de «demanda social» en totes les etapes, la formació integral de l'alumne –inclosa la dimensió moral i religiosa–, el coneixement i la comprensió de la pròpia realitat social amb les seves arrels cristianes i costums que marquen la identitat del nostre poble, el respecte a les normes i disposicions dels Convenis Internacionals sobre ensenyament i, per descomptat, de la nostra Constitució i dels Acords signats entre l'Estat i la Santa Seu. Demana, per acabar, un esforç pel diàleg i la col·laboració dels uns i dels altres pel bé de tots.

Estic plenament d'acord amb el contingut d'aquesta nota. L'he resumit molt, però es pot llegir completa a la pàgina web de la Conferència Episcopal Espanyola. D'altra banda, i portant el cas al nostre àmbit cultural, després d'escoltar responsables de les nostres escoles catòliques i professors de religió de l'escola pública la preocupació és similar a la de la resta de l'Estat: poca atenció –si no la discriminació– als centres d'iniciativa social per part de l'Administració Educativa, l'oblit dels pares en la seva responsabilitat,

l'escàs reconeixement del professorat que busca la innovació i la participació, la negligència en el tractament de l'educació integral de l'alumnat.

Fins ara hem escoltat advertiments, silencis o amenaces. És fonamental que ens posem a treballar per aconseguir una entesa que beneficiï tothom. No vulguem presumir d'unes bones escoles sense comptar amb la seva llarga experiència i actual dedicació.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Funeral a la Catedral

26 de juliol de 2020

Benvolguts diocesans:

Havíem anunciat, des de fa gairebé dos mesos, que aquest diumenge 26 de juliol, a la tarda, celebraríem un funeral a la catedral per tots els difunts a causa de la COVID-19. També per tots aquells que han mort durant aquest temps i no vam poder celebrar l'eucaristia amb els familiars i amics, degut a les circumstàncies externes que obligaven a evitar aglomeracions o contactes personals de comiat i afecte.

En aquesta data no serà possible l'esmentada celebració que s'estava preparant amb molt d'interès i afecte per part dels responsables de la Catedral. No gosem parlar de suspensió sinó d'ajornament. No volem renunciar a una pregària amb representants de tota la diòcesi per unir-nos a les famílies que han sofert doblement per la defunció d'un ésser estimat i el posterior acompanyament, molt reduït en aquests temps tan estrany i tràgic. Els cristians desitgem ser prop dels qui sofreixen per aquest motiu amb paraules de consol i d'encoratjament. Però, sobretot, amb la nostra pregària que neix de la fe i s'obre a l'esperança en la vida eterna que ens va anunciar el mateix Jesucrist.

L'evolució a pitjor dels contagis pel coronavirus en la comarca del Segrià ha obligat al conjunt de les nostres autoritats a prendre unes dràstiques mesures sanitàries i socials. Tots les coneixem perquè repercuteixen molt durament en la vida familiar, laboral i social. És un contratemps fort pel conjunt que ha estat rebut amb un tarannà desigual per part dels diferents sectors professionals i ciutadans. Les esmentades mesures tenen un temps concret d'aplicació, en aquest cas quinze dies, com assenyalen els anuncis

oficials. El diumenge 26 és una data situada dins d'aquest període de temps. Per tant s'ha de pensar en un altre moment per a una celebració d'aquestes característiques. La comunitat diocesana se sent obligada a manifestar de forma conjunta la pregària i l'estimació a tantes famílies que han sofert gairebé en soledat el comiat definitiu.

Els cristians sabem que l'Eucaristia és l'actualització, el memorial de la mort i resurrecció de Jesucrist. Conté tot el bé espiritual de l'Església i és el màxim exponent que podem oferir, com a record i amb gratitud, a aquells que han acabat la seva vida mortal. Les seves persones queden vinculades per sempre a la persona del Redemptor i confiades a les mans del Pare Déu. L'Església no celebra la Missa com un homenatge als difunts, prega per ells; ni tan sols realitza un reconeixement social per part dels qui encara vivim, agraeix la seva vida i el seu treball demanant que s'uneixin a la pregària universal.

En l'esmentada celebració no volíem que hi manqués un record pels malalts i pels seus familiars. Són molts els qui encara omplen els hospitals i residències o es troben acompanyats en els seus domicilis pels seus familiars i amics.

També volíem mostrar aquesta tarda a la Catedral un agraïment imens per tots aquells professionals que s'han bolcat d'una forma especial per ajudar els qui arribaven contagiats i per intentar de guarir-los. Volíem mostrar també el nostre agraïment a molts altres professionals des dels empleats del transport públic fins als qui ens servien els aliments, des dels agricultors i comerciants fins als funcionaris de l'administració pública.

Es pensava en un acte entranyable i solemne al mateix temps on tots, units a Crist, expresséssim la nostra oració i acció de gràcies. Notificarem oportunament la seva realització i convidarem tothom.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Malgrat la incertesa, endavant

6 de setembre de 2020

Benvolguts diocesans:

Com que escric aquest comentari amb algunes setmanes d'antelació, m'arrisca a no encertar en la descripció de la situació social i eclesial d'aquest inici del curs 2020-21. Vista l'experiència dels mesos anteriors, ens hem acostumat a acceptar amb una certa normalitat algunes pautes

de comportament que en altres moments no es produïen: la improvisació, la imprevisió, els desmentiments, la resignació en els canvis de normes per complir o de mesures imposades, la supressió de reunions i celebracions. I el que és pitjor, la comprensió de les mitges veritats amb l'excusa de tranquil·litzar o de no esvalotar la ciutadania. Sembla que tot ho donem per bo si contribueix a pal·liar o eliminar els efectes del desafiament que està suposant la pandèmia que cau sobre nosaltres, sobre la nostra societat i sobre el món sencer.

Per això, espero i demano a Déu que no hagi de fer cap rectificació substancial d'aquestes línies que us adreço en aquests primers dies de setembre.

Primera afirmació: és evident que comença un nou curs molt atípic. Tant, que cap de nosaltres no ho havíem viscut abans. Per descomptat que ja vam acabar el curs anterior amb moltes anormalitats en tots els àmbits de la nostra vida: en els col·legis, en les associacions, en els comerços o en les empreses. Algunes anomalies s'han perllongat durant l'estiu que ara acaba, com les colònies i campaments d'estiu on s'ha articulat i completat l'activitat educativa reglada; els centres de vacances que han vist disminuir les seves reserves i les empreses que han viscut situacions indesitjables com el tancament del negoci o l'acomiadament de treballadors. Sense deixar d'esmentar, a més, un sector fonamental en aquesta tasca com és el món sanitari. Malgrat tot, quanta gratitud cap a aquests professionals per part de tota la societat!

Segona afirmació: aquest nou curs influirà en l'àmbit eclesial. Potser s'alteraran les celebracions sacramentals, la formació permanent i les activitats catequètiques, l'atenció caritativa als més fràgils, les reunions de creients que escoltaven la Paraula i revisaven les seves actituds vitals, la presència en l'Eucaristia diària, les confessions, les relacions personals dins de la comunitat i en el servei exterior.

Tercera afirmació: encetem un curs amb el perill de la por permanent, de la reclusió voluntària a casa, de la indiferència cap als altres, del no voler veure els drames i tragèdies que ens envolten, de l'egoisme en les nostres percepcions i actituds, de la renúncia a col·laborar amb entitats i associacions d'ajuda, de l'individualisme insensible, de la fugida de la realitat imaginant només actuacions que ens agraden, ens interessin o ens gratifiquen.

Quarta i última afirmació: aquesta situació ens obliga a tots, i d'una manera especial els cristians, a eliminar els aspectes negatius de les constatacions anteriors. Hem de començar el curs amb esperança. No m'atreveixo a dir amb alegria, però malgrat tot el que està passant no podem caure en el descoratjament i en la paràlisi. Molta gent del nostre voltant ens necessita,

espera una paraula d'optimisme i de consol. No ens hi podem negar. Ens hi juguem el futur de tots. Els cristians no podem prescindir de l'oració, de l'escolta de la Paraula, dels sagraments. Sense aquests mitjans que Déu ens ha concedit no podrem afrontar el curs amb garanties d'èxit. Això significa un major i més ampli voluntariat, una preocupació i una ajuda efectiva als qui més sofreixen i no abandonar les nostres obligacions acceptades en anys anteriors en els diferents sectors pastorals en què col·laborem.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els cristians som una comunitat

13 de setembre de 2020

El meu anterior comentari pretenia ajudar a crear una certa normalitat cridant a l'esperança en un inici de curs atípic. Ara vull insistir en la importància de la comunitat per al desenvolupament i creixement de la fe dels catòlics. Des de ben petits hem après que la nostra responsabilitat eclesial i social es basa en la pròpia llibertat individual que es potencia quan obrim el nostre cor i la nostra vida al servei dels altres. Vam acceptar la fe amb el baptisme, i els pares, sacerdots i catequistes ens la van educar. Vam entendre que la lluita de cada dia és contra l'egoisme, l'individualisme, la intransigència contra els diferents, l'acumulació escandalosa de béns, la despreocupació cap als febles i els exclosos.

De les dues dimensions de l'ésser humà –com a racional i relacional– m'agradaria fixar l'atenció avui en la seva segona característica, la de relacional. L'home no viu sol. Des del seu naixement necessita l'altre per a sobreviure: dels pares, per a cobrir les primeres necessitats; dels mestres, per a la incorporació a l'entorn cultural; i dels amics i coneguts per a la seva socialització. Creixem sempre acompanyats per altres persones que ens ajuden, ens orienten i ens obren a un compromís perquè retornem el que gratuïtament hem rebut. És com una cadena amb infinitat de baules que configuren la història de la nostra societat. Ja de grans, cada un de nosaltres sent l'obligació de construir un món més habitable, més just, més solidari, que no serà possible si no contribuïm amb totes les nostres forces, en aquest moment i en aquesta direcció, cedint-lo millorat a les generacions futures. Com diu el papa Francesc, als qui desitgin llegir-lo en l'encíclica *Laudato Si'*, hem de procurar per la cura tant de la casa comuna com dels subjectes que l'habiten.

Els cristians, al mateix temps que vivim en la societat compartint-ne les alegries, esperances i sofriments, també hi participem i som una comunitat. El nostre comportament ha de ser més exigent, per compromís personal i per exemplaritat cap als altres. Així ho portem inscrit en el nostre ADN: ens diem germans, seguim les paraules i mandats de Jesucrist, el germà major, que ens mostra l'amor del nostre pare Déu i ens demana estimar fins a l'extrem totes les persones. Per a evitar fugides d'estudi o generalitzacions buides de contingut, sense caure en la formació d'un grup tancat, us demano que concreteu el vostre afecte i la vostra dedicació a la comunitat on esteu vivint i creient, amb els qui escolteu la Paraula i celebren el misteri de Crist. Ell us concedirà un cor gran per estimar a tothom, sense exclusions de cap mena, sense barreres que separen, sense desqualificacions que trepitgen la dignitat de l'altre.

El cristià és aquell que no resta mai tranquil quan veu el sofriment del germà. Que sap consolar i acompanyar. Que dedica part del seu temps i de les seves facultats a donar sentit i felicitat als altres. És aquell que s'oblida de si mateix i sap compartir. Que s'obstina que la seva comunitat sigui molt acollidora i no dubta a oferir als altres el gran regal de la persona de Crist, que l'alimentarà, l'acompanyarà i, al final de la seva vida, el jutjarà. (Mt. 25).

Aquest curs la nostra comunitat diocesana necessita l'esforç general per perfeccionar i presentar el Pla Pastoral que, entre tots, vam elaborar el curs anterior. No hi sobra ningú, per a dur a terme aquest desafiament evangelitzador. Si ho fem així, podem generar una sensibilitat especial per apreciar la nostra comunitat i el conjunt de la societat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La formació integral dels cristians

20 de setembre de 2020

Benvolguts diocesans,

Una bona formació és indispensable per al futur personal i professional. Ningú discuteix aquesta afirmació, començant pels pares, que ho diuen als fills per l'immens amor que els tenen i perquè volen per a ells un futur immillorable.

Les empreses també tenen les seves línies de formació adreçades als seus treballadors amb la finalitat d'aconseguir millors índexs de producti-

vitat i eficàcia. Darrerament, es busca ampliar el radi d'acció de sabers i destreses, a més de pretendre l'excel·lència en la respectiva professió o àrea de coneixement. I, fins i tot, segurament amb més raó, reben formació aquells que dediquen la seva vida a la professió docent: es formen els que formen. Per descomptat que la formació no es redueix només a l'adquisició de coneixements per aconseguir una acumulació de dades com si fos una preparació d'un dels tants concursos televisius.

Per a ser una formació òptima ha de comptar amb totes les dimensions de la persona, encara que s'insisteixi en els aspectes específics de cada professió. Cal comptar, a la vegada, amb la voluntat i el temps de preparació personal. Encara que l'empresa no ho promogui, molts professionals dediquen, fora de la jornada laboral, gran quantitat d'hores a la lectura, a l'estudi i a la reflexió. També els cristians necessitem constantment recórrer a la formació permanent.

Hi ha molts grups que aprofundeixen en el coneixement de la Bíblia, de la història de l'Església, de la moral, de les veritats de la fe o encara de la pedagogia o de la catequesi. La nostra fe és raonable i la podem aprendre i explicar.

Seguint en aquesta línia, volem acumular dades, però ens importa sobretot la formació en la saviesa que potencia simultàniament el pensament, la paraula i les actituds per a créixer com a persones i per a posar-ho tot al servei de la comunitat que ens acull i en la qual celebrem. De manera continuada les parròquies ofereixen als seus feligresos la possibilitat de formació.

Us animo a tots a participar en els cursos que organitzen per aprendre i retenir coneixements, sense oblidar mai la formació de la consciència i la saviesa que neix del seguiment de Jesucrist. El bisbat organitza periòdicament cursos i conferències per als sacerdots. A més de la permanent oferta acadèmica de l'IREL, existeixen moments al llarg de l'any en què es reflexiona sobre les diferents dimensions de la seva vida ministerial, l'estrictament humana, la formació espiritual, la formació intel·lectual i la formació pastoral.

Tot aquest bagatge coincideix en la mateixa persona, que viu el seu ministeri i treballa en una comunitat concreta, que acompanya els altres i els orienta perquè la seva fe sigui cada dia més robusta i convincent, que es cuida i es forma per cuidar i formar els altres. I tot això l'ajuda a servir millor. Com més inverteixi en la seva pròpia formació, millor servei farà a la comunitat i amb major disposició col·laborarà amb la resta de grups socials o institucions que li demanin. La setmana vinent el conjunt de sacerdots dedicarà dos dies a la formació, amb diversos ponents que ens ajudaran en la reflexió sobre la parròquia i sobre alguna de les seves activitats essencials,

com la catequesi. Desitjo que tots valorem positivament aquesta formació. Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Avui, jornada de les migracions

27 de setembre de 2020

Quan en la nostra societat es plantegen grans problemes, sorgeixen opinions i solucions per tot arreu. Sembla que tothom té dret a donar la seva versió, encara que no es tinguin prou coneixements tècnics sobre la matèria específica. És cert que davant de situacions socials complexes que esdevenen problemàtiques, la línia d'actuació no és senzilla ni ràpida. Els qui tenen la responsabilitat sobre aquestes qüestions han de cuidar que les seves paraules no agreugin el problema i que les decisions siguin encertades, ajustades al dret i amb clars beneficis per a un ampli nombre de ciutadans, tenint en compte, és clar, les opinions d'experts i els informes tècnics que ajuden a una solució justa.

En mig dels grans problemes actuals, com la distribució de la riquesa, la fam, la pau entre les nacions, la violència de carrer o la domèstica, el canvi climàtic, l'educació o la sanitat universal, avui l'Església posa a la nostra consideració el de les migracions, celebrant la **106 Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat** per resar per aquesta dura realitat, per sensibilitzar les nostres comunitats de la problemàtica existencial de molts germans i perquè les paraules i les actituds de cadascun de nosaltres estiguin plenes de compassió i caritat.

Com podeu comprovar les migracions no són una preocupació recent i imprevista de l'Església: només a l'edat contemporània fa més de cent anys que ella ens recorda la importància de la mobilitat humana i les conseqüències tan negatives que s'abaten sobre moltes persones que abandonen les seves terres per circumstàncies diverses, obligades per la fam, per la cerca d'un futur digne per a la pròpia família o per qüestions polítiques. En aquest últim cas, la por o la venjança impedeixen que la convivència entre els grups humans d'un mateix país sigui una realitat estable. D'aquí neix la diferència de context entre migrant i refugiat però amb similars dificultats d'adaptació a terres diferents a les del seu origen.

Encara que no puguem resoldre algun d'aquests grans problemes no ens impedeix donar-ne l'opinió, que ha d'ajustar-se sempre als ensenyaments de Jesucrist, i tractar d'humanitzar tant com sigui possible les relacions

entre persones i grups socials. No proposem només solucions tècniques ni tenim els poders polítics i econòmics de les nacions o de les agrupacions internacionals però podem recordar als cristians la seva coherència de vida amb l'Evangelí i posar al centre la dignitat dels éssers humans i deixant tota la resta al seu benefici i al servei del bé comú.

Això és el que fa el papa Francesc en les seves crides universals: mostra l'amor de Déu a la humanitat i la salvació universal de Jesucrist tot buscant algunes concrecions davant dels problemes que diàriament viu el nostre món. El missatge del papa Francesc per a aquesta Jornada es titula Com Jesucrist, obligats a fugir. Acollir, protegir, promoure i integrar els desplaçats interns. El resum que en proposo és molt fàcil d'assimilar: és necessari conèixer per a comprendre; cal fer-se proïsme per a servir; per a reconciliar-se es requereix escoltar; per a créixer cal compartir; es necessita involucrar per a promoure; és indispensable col·laborar per a construir. I acaba amb una oració rememorant la fugida del Nen, amb Josep i Maria, a Egipte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Patrona de Lleida

4 d'octubre de 2020

Benvolguts diocesans:

Enguany em sento més obligat que mai a recordar la festa de la Verge Blanca de l'Acadèmia com a Patrona de Lleida. Les circumstàncies tan dures que vivim ens empenyen, als cristians, a sol·licitar a Déu que ens alliberi d'aquesta pandèmia i a demanar la seva intercessió perquè la salut arribi a tothom i mantingui la fortalesa de les famílies davant d'aquesta adversitat.

Com sabeu, la Reial i Pontificia Acadèmia Mariana de Lleida era l'encarregada d'organitzar la festa del dia 2 d'octubre, on es combinava l'aspecte literari, cultural i social amb els actes devocionals i litúrgics. El Certamen literari era, i encara ho és, un magnífic exponent de vinculació entre la fe i la cultura. Fa uns anys que es va fixar la data del primer diumenge d'octubre com a més idònia per celebrar-la i per facilitar-ne una major participació.

La història de la festa es remunta als anys seixanta del segle XIX, quan el sacerdot Josep Maria Escolà, amb els seus col·laboradors Josep Mensa i Lluís Roca i Florejachs, va manifestar un reconegut entusiasme evangelitzador i va aconseguir unir els sentiments marians dels ilerdens tot promovent la devoció a la Verge, aixecant un Centre on venerar la imatge

i fundant una Acadèmia per aprofundir en l'estudi d'aquells aspectes que tenen la Mare de Jesucrist com el seu objectiu.

Al llarg dels anys s'han produït algunes variacions en l'estructura de la celebració. Va haver-hi moments en què els actes atreïen l'atenció de gran quantitat de devots. Altres vegades ha decaïgut el nombre de participants i assistents. Però sempre s'ha mantingut la il·lusió i el compromís dels membres de l'Acadèmia perquè aquesta advocació mariana estigués en el cor i en el centre de totes les famílies de Lleida.

Després de diverses gestions i consultes, la Santa Seu va declarar la Verge Blanca de l'Acadèmia, l'any 1945, Patrona de la ciutat de Lleida. La seva imatge —de l'escultor Maximiliano Sala— està situada al centre del retaule que presideix l'oratori de l'edifici.

Les circumstàncies sanitàries actuals ens fan recordar la inicial mirada a la Verge per part dels cristians del segle XIX amb motiu d'una epidèmia de còlera. Ben segur que van viure la duresa de la situació però no van perdre mai l'esperança. L'oració constant de totes les comunitats va revifar, aleshores, la devoció a la Mare de Déu. Ara se'ns demana també als cristians la pregària, la fortalesa i la solidaritat amb aquells que més sofreixen els efectes de la COVID-19, que són els malalts i els seus familiars. Recordem, sobretot, els difunts i el dolor que ha suposat per a les seves famílies i amistats l'absència de l'afecte en el moment del comiat o, si n'hi va haver, en el del posterior funeral. També volem agrair les mostres de servei i solidaritat de molts professionals.

En la programació dels actes d'enguany hi trobareu un solemne Tridu a l'oratori de l'Acadèmia durant els dies 30 de setembre, 1 i 2 d'octubre; la celebració de la Santa Missa a la catedral el diumenge 4 d'octubre, a les 12 hores; i el certamen, aquest any virtual, que serà difós per les xarxes a partir del dia 2 d'octubre. Us convidem a participar-hi.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un altre cop, l'eutanàsia

11 d'octubre de 2020

És una mala notícia que el Congrés dels Diputats segueixi endavant amb la tramitació de la Llei orgànica de regulació de l'eutanàsia perquè la vida humana no és un bé a disposició de ningú. Eixe és el sentir de l'inici de

la reflexió publicada el passat dia 14 de setembre per la Comissió Executiva de l'Episcopat espanyol.

L'escrit conté vuit paràgrafs que, amb brevetat i concisió, torna a deixar clara la posició de l'Església catòlica sobre l'acabament de la vida humana i la pretensió de voler posar-hi fi a requeriment d'una part interessada. Sovint, a algunes persones, molesta molt que es digui que aquest acte és un assassinat perquè trenca de manera abrupta amb la vida d'un ésser humà; d'altres, prefereixen que l'Església guardi silenci i acati tota norma, encara que la considerin totalment injusta, ja que atempta contra les veritats bàsiques de la fe i de la moral; i n'hi ha d'altres que se senten satisfetes aplicant a la seva conveniència la llibertat d'expressió, i que en la pràctica diària solen pontificar sentenciant que el bo per a uns és nociu per a uns altres.

Deixem, però, a un costat els prolegòmens i anem a l'essencial de la llei i de la reflexió episcopal. Pel que fa a la meua persona i al meu ministeri vull deixar nítida la postura i la invitació en el mateix sentit a tots els catòlics: la vida és en mans de Déu, des de la procreació fins a la mort natural. La defensa de la vida humana està per sobre de tot i ningú en pot disposar —ni de la pròpia ni de la dels altres— al seu arbitri. Per tant, no accepto el suïcidi, l'homicidi o l'assassinat de ningú. Tampoc, per descomptat, l'eutanàsia. Els cristians procurem acompanyar i compartir que la vida estigui plena de sentit i a la recerca de la felicitat per a tothom.

Podeu trobar amb facilitat la breu reflexió dels bisbes que ara comento. L'hauríeu de llegir, perquè és un bon resum per a la informació i per a la formació de la consciència de tots els catòlics. És una altra repetició del que sempre ha afirmat l'Església. L'última vegada va ser el mes de novembre passat amb la publicació de **Sembradors d'esperança. Acollir, protegir i acompanyar en l'etapa final de la vida**, tal com ja en vaig fer esment —al cap de poques setmanes de publicar-se— en un comentari dominical. També en anys anteriors i des de diferents organismes s'ha dit el mateix. L'objectiu és que es conegui la posició de l'Església en aquest tema. No es tracta d'un atac contra ningú sinó d'una defensa de la vida per a tothom.

En el text que comentem hi ha una frase que ha tingut molt de ressò en la nostra societat: «No hi ha malalts “incurables”, encara que siguin “incurables”», en la qual s'advoca per una adequada legislació i aplicació de les cures pal·liatives que respongui a les necessitats actuals que encara no són plenament ateses. Insisteix, a més, que l'anomenat «dret d'eutanàsia» és propi d'una visió individualista i reduccionista de l'ésser humà i d'una llibertat desvinculada de la responsabilitat.

D'altra banda, la pandèmia que continuem patint ens ha fet adonar que som responsables els uns dels altres, que l'elogi als metges i altres

sanitaris ha estat pel seu interès a cuidar i salvar vides i que la fragilitat humana que hem experimentat durant aquest temps és una oportunitat per reflexionar sobre el significat de la vida, la cura fraterna i el sentit del sofriment i de la mort.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Domund del Coronavirus

18 d'octubre de 2020

Us adreço unes paraules de record i d'ànim per convidar-vos a col·laborar i participar en l'activitat missionera de l'Església. De record, perquè el diumenge del **Domund** és conegut per tothom com un esdeveniment eclesial que celebrem cada any —tal com l'entendem ara— el tercer diumenge d'octubre, des de 1926. Abans, hi havia hagut sempre respostes individuals o d'algunes congregacions per anar a missions a predicar l'evangeli. I també d'ànim: el necessitem perquè res ni ningú elimini de la nostra vida l'alegria d'anunciar Crist, ni tan sols en aquestes circumstàncies tan dramàtiques que estem patint.

El **Domund** d'enguany se celebra en un context de crisi sanitària i econòmica mundial, on s'ha posat de manifest que el paper de l'Església és crucial per als més necessitats en països d'Àfrica, Àsia i Amèrica. Allí l'Església lluita en primera línia contra el virus, la pobresa i la fam. Aquest diumenge és una oportunitat per donar suport al seu treball i aconseguir que les diòcesis d'aquests territoris puguin continuar obertes durant aquesta crisi sanitària.

La col·laboració sol·licitada parteix sempre d'un pressupòsit bàsic: la llibertat personal, ja sigui per a fer un donatiu, per a dedicar un temps a una experiència missionera o per a l'oració. És cert que els cristians, per mandat de Crist, fem un pas més, perquè convertim la llibertat en un compromís exigent i en una obligació ineludible per complir amb l'ajuda a les comunitats més pobres de la terra.

Malgrat la situació actual, no tenim raons evangèlicament sòlides per no contribuir amb els nostres mitjans a pal·liar les necessitats alienes.

La campanya d'aquest diumenge ens recorda tres actituds: pregar per totes les comunitats cristianes, especialment les que viuen en terres de missió; dedicar part del nostre temps al servei de l'anunci, com a voluntaris o com a missioners; i, finalment, cooperar econòmicament en aquesta tasca fonamental.

Fixeu-vos en algunes dades: hi ha 1.115 territoris de missió; més de la meitat de les escoles de l'Església catòlica (119.200) es troben en les missions i el 26% del treball social de l'Església universal s'hi desenvolupa a través de 26.898 institucions socials (hospitals, orfenats, residències d'ancians...). En els últims trenta anys, l'Església ha obert una mitjana diària de dues institucions socials i sis d'educatives. Els diners enviats per Espanya l'any passat van ser de 10.527.782 €, amb 439 projectes finançats, i el nombre de missioners de totes les diòcesis espanyoles sumen més de 10.000, comptant religiosos i religioses, sacerdots i laics. En aquest grup es troben els que pertanyen a la nostra diòcesi, i que molts de vosaltres coneixeu.

El lema d'enguany és el següent: **Sóc aquí, envia'm**. Combina la disponibilitat personal, basada en la llibertat, amb l'acceptació de la iniciativa de Déu, que crida a cadascú i l'envia a proclamar la seva paraula de salvació i a fer visible l'ajuda als germans.

El papa Francesc ha escrit un missatge a tots els catòlics amb la finalitat de glossar la campanya anual de les missions i animar-nos a participar en aquest singular projecte universal. En els vestíbuls dels temples teniu força documentació per completar la necessària informació que sempre es reclama quan s'ofereix ajuda.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un pla diocesà per a quatre anys

25 d'octubre de 2020

Una de les característiques del món actual és la programació ordenada d'objectius, projectes i activitats. Se sol fer en totes les empreses i en les agrupacions humanes culturals i recreatives. S'intenta que la producció millori cada dia i que les idees penetrin en el nombre més gran de socis o participants. Sembla que sense una bona planificació es pot conduir el col·lectiu al caos o a la paralització del missatge o del producte.

També les comunitats de cristians fem servir aquest mètode, encara que sabem que la part essencial del pla o de la programació ens ve donada. És el mateix que ha utilitzat l'Església al llarg dels segles i que no està subjecte a les modes de cada moment. El nostre pla està centrat en la persona de Jesucrist i té com a objectiu donar a conèixer al món sencer el seu missatge i la seva obra: a tot això en diem evangelització, que se sosté i es desenvolupa gràcies a l'assistència de l'Esperit Sant. No en modifiquem el contingut però tractem de fer-lo més accessible amb el llenguatge i amb els mitjans que cada època ens proporciona.

A la nostra diòcesi fa anys que treballem d'aquesta manera. Els catòlics ja coneixen els diferents plans diocesans, les assemblees, les celebracions de l'Enviament o d'altres a què són convidats. En tot això és important la col·laboració de molts creients que intenten millorar la seva vida personal i l'activitat comunitària. El papa Francesc ens crida constantment a una conversió personal i pastoral en el sentit de renovar la nostra vida fent autocrítica i projectant un futur per a l'Església amb més embranzida evangelitzadora i esdevenint la casa on s'acull el màxim nombre de "ferits" per les dificultats de la vida quotidiana i ens demana, com ho feia sant Pau en la seva Carta als Filipencs, que tinguem en l'actuar de cada dia els mateixos sentiments de Jesucrist, sense tancar-nos en els propis interessos i buscant les necessitats dels altres

El passat 9 de febrer ja vaig escriure sobre el nostre pla diocesà per informar-vos-en a tots. Havia comentat moltes vegades la seva importància als col·laboradors més pròxims. En l'article Els futurs objectius explicava el mètode de treball, els recursos disponibles i les pretensions finals que afectaven totes les comunitats diocesanes. D'entrada, vaig quedar sorprès i us dono les gràcies per l'alta participació en l'elaboració del treball que ara hem presentat.

El Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024) es va donar a conèixer el passat 7 d'octubre als representants de parròquies i sectors pastorals en una emotiva celebració a la catedral amb motiu de l'inici de curs i de la tradicional festa de l'Enviament per al servei pastoral. Es va distribuir el fullet que s'ha fet arribar a tots els interessats per al seu estudi i aplicació.

Volem unes comunitats que viuen i segueixen l'estil de Jesucrist, que celebren la vida i la fe amb alegria i amb autenticitat, revisant les actuals estructures diocesanes.

Volem unes comunitats evangelitzadores, que acullen tothom i anuncien en qualsevol circumstància la presència de Déu en aquesta societat complexa, plural i a la qual desitgen servir.

Volem unes comunitats en procés constant de formació en la saviesa del Senyor, que inclou el creixement personal de la fe i l'atenció als qui més sofreixen.

Volem unes comunitats amb una àmplia responsabilitat i compromís d'un gran nombre de laics. Per descomptat, comptem amb el bon fer de sacerdots i religiosos.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Pregar pels difunts

1 de novembre de 2020

Aquest temps de pandèmia ens ha fet adonar de sentiments amb què habitualment no comptàvem i, alhora, de reaccions diverses i estranyes de les persones que ens envolten. Si tot això és un aprenentatge i serveix per remoure la nostra consciència per buscar relacions amables, comprensives i esperançades, haurem aprofitat una miqueta aquest moment tràgic.

Us explico una reacció puntual de persones properes durant aquests mesos passats en relació amb la mort. Personalment, em costa d'admetre la sorpresa de l'enorme desconsol i el desconcert dels familiars dels difunts. Hi havia una comunicació oficial de la defunció i una anada precipitada al cementiri amb una presència minsa d'acompanyants i una brevíssima pregària davant la tomba. Al cop anímic de la mort s'afegia un comiat sense funeral i sense l'expressió del dol per part dels éssers estimats, i a moltes persones els costava acceptar l'absència de la dimensió religiosa davant el final de l'existència. A les parròquies es va oferir un respons i un acompanyament del dol i a la diòcesi es va fer un funeral a la catedral per tots els difunts de la COVID-19, previst per a finals de juliol i ajornat al passat 18 d'octubre a la tarda. És el mínim que podia fer la comunitat diocesana!

Va ser una gran lliçó, la que vaig rebre d'alguns familiars de difunts. Necessitaven escalf i, sobretot, pregàries a Déu pels qui havien acabat la seva vida en aquest món i marxaven a trobar-se amb el Senyor de la història. L'experiència va ser massa dolorosa i calia una resposta dels pastors i de tota la comunitat cristiana. La resposta, però, sempre serà la mateixa: l'oració i la proximitat amb els qui ploreu, anunciant-los una vegada més l'esperança en la resurrecció. Si Crist ha ressuscitat, nosaltres també ho farem. Davant del profund dolor de la mort, el consol de les paraules de Jesús sobre la vida eterna.

També penso en l'actitud de tants cristians que demanaven una atenció espiritual davant la imminent mort i un acompanyament fraterne posterior en aquests dies en què tanta gent va als cementiris a recordar, a agrair i, sobretot, a resar. És una nova oportunitat per sentir-se units amb aquells que van morir en la solitud més absoluta. Quan ens arribava la notícia que algú havia traspassat en aquestes circumstàncies, s'apoderava de nosaltres la compassió i el desig de fer companyia. En aquesta llarga llista de morts hi havia ancians de residències, malalts de mitjana edat amb patologies prèvies, algun nen o jove, professionals sanitaris contagiats en l'exercici de la seva professió... Els recordarem en les nostres visites al cementiri, i en el nostre cor hi haurà un lloc per a vincular els nostres sentiments amb els qui tenen el dolor i la separació tant a tocar.

El Dia de Difunts d'enguany té una nova significació, perquè encara vivim amb molta por, amb gran incertesa, amb fortes oscil·lacions de contagis que poden portar a la mort. Davant l'evidència de la fragilitat de l'ésser humà segurament serem més autèntics i reflexius quan llegim el nom gravat en la làpida o contemplem la fotografia del finat. Els sentiments marcats per la tristesa es transformaran en cants d'alliberament i en oracions d'esperança.

A més de les pregàries i els records dels vostres difunts, no oblideu tots aquells que, encara que us siguin desconeguts, han mort en aquest període de la pandèmia de la COVID-19.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Diada de Germanor

8 de novembre de 2020

Un any més us presentem l'objecte d'aquesta jornada que denominem **Dia de l'Església Diocesana/Diada de Germanor** i que ens uneix a tots els cristians en l'oració, en el servei personal i en l'aportació econòmica.

El contingut d'aquestes línies és pràcticament el mateix que apareix al principi del fullet que es distribueix avui en tots els temples i llocs de culte de la nostra diòcesi.

Els cristians tenim una vinculació a la diòcesi. Una vinculació de pertinença perquè és nostra (amb la suma de totes les parròquies que la integren), perquè l'anem fent cada dia, i on rebem la gràcia de Déu i aprenem la fraternitat dels altres membres com a germans que són. Segur que heu experimentat aquest sentiment en més d'una ocasió. La diòcesi és la casa pròpia, l'àmplia família de batejats que recull un llarg passat i projecta un futur esperançador. De cap manera és un afegit a la vida cristiana, és part essencial del nostre compromís de fe que s'experimenta en companyia d'uns altres i que s'obre com un servei autèntic a la societat en la qual està immersa.

La jornada d'aquest any té un caràcter especial a causa de l'impacte que ha suposat el tràgic assot de la pandèmia del COVID-19 durant diversos mesos a totes les comunitats. Malgrat tot això els cristians continuem escoltant la Paraula, pregant, celebrant els sagraments i servint sincerament als més desatesos de la societat. Ens recolzem a més en la realitat de la família i utilitzem les dues variants, la pròpia, composta pels nostres pares

i germans, i la diocesana, conjunt de famílies que experimenten l'amor, el servei, la gratuïtat i la donació.

Tots els estudis publicats sobre la realitat socioeconòmica en temps de fortes crisis afirmen que la família és un element essencial per a reduir o eliminar els efectes perversos que se solen produir. Les que ens ha tocat viure a la nostra generació, la de l'any 2008 i la d'ara, són una mostra evident de la bondat familiar. Ens alegrem d'això i agraïm a Déu el regal d'aquesta beneïda institució.

Continuem utilitzant per a aquesta jornada el concepte família que distingeix a la diòcesi com a suma de totes elles demanant a tots la col·laboració en la pregària i en el manteniment de les obres diocesanes. És fonamental compartir els béns propis amb tots aquells que necessiten el nostre afecte i solidaritat. És una família oberta a tots sense discriminacions ni fronteres a l'ús. Som, en definitiva, la qual cosa que tu ens ajudes a ser. Amb tu som una gran família: amb el teu temps, les teves qualitats, el teu suport econòmic i la teva oració.

Aquesta jornada també serveix per a explicar a la societat en general la situació econòmica: Com i de qui rebem donatius i, per descomptat, el destí de les ajudes que arriben per al manteniment del nostre patrimoni, per al funcionament ordinari i per a compartir amb els més necessitats.

Com a responsable pastoral d'aquesta diòcesi i unit als sentiments d'aquesta gran família sol·licito de tots la col·laboració per a aquesta imensa obra que és l'Església diocesana. Us agraeixo sincerament el vostre treball, el vostre lliurament generós i el vostre servei.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

«Allarga la teva mà al pobre»

15 de novembre de 2020

Ja fa quatre anys seguits que celebrem la Jornada Mundial dels pobres que va promoure el papa Francesc l'any 2017 com a fruit de l'Any de la Misericòrdia, convocat per ell mateix per a l'Església universal. Podem considerar-la com una tradició que, de ben segur, es consolidarà en el futur i que té com a objectiu que no ens oblidem de la preferència pels pobres que va manifestar Jesucrist a l'evangeli.

Òbviament, cada any té les seves pròpies característiques a les quals el Papa fa esment de manera adequada en el seu acostumat missatge. Aquest any fa un escrit molt personal amb unes indicacions sorgides d'un cor ple

d'inquietud per la pobresa i la desigualtat, i desitjós de portar-lo als cors de tots els catòlics actuals. Presenta unes consideracions generals i intenta sempre exhortar i comprometre'ns en les situacions dramàtiques en què viuen moltes persones a tot el món. Partint dels aspectes generals arriba a la concreció de cada dia, tot mostrant la preocupació pels més necessitats i alertant de no caure mai en la indiferència.

Aquest any –era inevitable– dedica una atenció especial a la problemàtica creada per la pandèmia que ha provocat el coronavirus i que tantes conseqüències sanitàries, socials i econòmiques està tenint en tots els països. Als pobres “permanents” s’hi uneixen molts d’altres que necessiten ser atesos i que interpel·len la nostra consciència de seguidors del Senyor.

Un lema sempre tracta d’englobar totes les intencions de la jornada. **Allarga la teva mà al pobre** és el triat per a enguany. Són paraules del llibre de l’Eclesiàstic que alhora uneixen el consell i el mandat ¿Ens recomana, el Senyor, de fer una bona acció o ens mana que compartim la nostra vida amb els altres, que allarguem la nostra mà perquè l’altre es pugui aixecar i sostenir? Sempre serà un manament. Recordeu la frase de Jesús: “Això us mano, que us estimeu...” (Jn 15,17). I molt més si estem parlant de pobres, desvalguts, vulnerables o descartats. Realment és difícil trobar raons en contra d’aquesta màxima evangèlica, si no és que ens aferrem a unes excuses per evitar el compromís autèntic i aconseguir una aparent i dubtosa tranquil·litat.

La finalitat d’aquest breu comentari no és reproduir el missatge papal complet, sinó convidar-vos, sobretot, a seguir les paraules de Jesús, acceptar les relacions dels éssers humans com a germans al llarg de la història de l’Església i comprendre la intenció del Papa en promoure aquesta jornada perquè cap catòlic s’oblidi del que és essencial: la paternitat de Déu i la fraternitat humana a l’estil de Jesucrist.

Però, de tota manera, voldria assenyalar un fragment del missatge que m’ha cridat l’atenció: “Allarga la teva mà al pobre, destaca, per contrast, l’actitud dels qui tenen les mans a les butxaques i no es deixen commoure per la pobresa, de la qual sovint en són també còmplices. La indiferència i el cinisme són el seu aliment diari. Quina diferència amb les generoses mans que hem descrit”. El Papa ens ha indicat tots dos extrems per afrontar aquesta dura realitat i ens demana tenir i allargar les mans amb generositat al nostre proïsme, com ho han fet, i ho continuen fent, moltes persones que són models de santedat per a nosaltres.

Que Déu us concedeixi celebrar de manera compromesa aquesta jornada.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El nostre rei Jesucrist

22 de novembre de 2020

La festa de Jesucrist com a rei de tot el món que celebrem avui pot semblar, per a molts, anacrònica. Fa l'efecte que el títol remet al passat i que ara arrossega unes connotacions polítiques que afecten la percepció que sobre els problemes actuals té una part de la nostra societat. A més, en el nostre entorn s'ha creat una polèmica amb aquest títol i la consegüent representació fixada en el marc legal que condiciona la nostra convivència.

Però la immensa majoria de cristians accepta amb claredat el significat d'aquesta festa i evita tota mena d'interessades referències polítiques. És cert que recull tota la nostra història que es desenvolupa en l'Antic Testament on en infinitat d'ocasions apareix el títol de rei, el primer, el més elevat, aplicat al nostre Déu, tant en els llibres històrics com en els profètics i sapiencials. Fins i tot el llibre dels salms, compendi d'oracions, cants i lloances, està replet d'al·lusions a la reialesa del Senyor, creador de l'univers.

En el Nou Testament, tot el marc conceptual de la reialesa se centra en la figura de Jesucrist, encara que transformant i aprofundint el seu sentit en la plenitud de la vida que ofereix a tota la humanitat. Des del seu naixement és aclamat com a rei i primer de la creació. També molts exemples i paràboles que proposa el mateix Jesús es refereixen a un rei que marca els destins del seu poble i, encara que la famosa pregunta de Pilat –“ets tu el rei dels jueus?”– es queda sense una resposta contundent, en la creu apareix l'apel·latiu reial –INRI Jesús Natzaret Rei dels Jueus– per definir el qui havien condemnat a una mort ignominiosa. Jesucrist era el rei pacífic, alliberador i reconciliador que moria per la nostra salvació.

La societat s'ha configurat de maneres diferents al llarg de la història i en totes ha estat possible l'experiència cristiana i la transmissió de la fe en Jesucrist. També en totes s'entenia el significat de les paraules com regne, súbdits, corona, ceptre..., que es repetien insistentment i han acompanyat la persona que ostentava el títol de rei. Malgrat això, en l'àmbit cristià el títol té unes característiques pròpies, diferents de les que es mostren en les situacions ordinàries que coneixem. De fet, els qui vagin a la celebració de l'Eucaristia d'aquest últim diumenge del temps litúrgic escoltaran un preciós text que diu així: “Vas consagrar... Rei de tot el món el teu únic Fill... perquè... lliurés a la teva majestat infinita un regne etern i universal: el regne de la veritat i la vida, el regne de la santedat i la gràcia, el regne de la justícia, l'amor i la pau”. És un canvi substancial, el que pretén la nostra festa d'avui, i és molt més exigent per a la nostra vida que les prescripcions de qualsevol institució humana. Som, més aviat, ciutadans amb unes relacions fraternes envers tothom, basades en l'amor, com recorda el Papa

Francesc en la seva última encíclica Fratellitutti: “L’amor ens posa finalment en tensió cap a la comunió universal. Ningú madura ni aconsegueix la seva plenitud aïllant-se.” (núm. 95).

Demano a Déu que cap cristià trobi exagerada la petició de crear una societat de germans on ningú se senti marginat i tots puguin experimentar la realitat de sentir-se volguts per la simple condició de ser fills d’un mateix Pare. És un programa d’actuació de llarg abast, profund i possible. Pertànyer a aquest Regne i amb aquest programa ens ha de resultar anímicament satisfactori i cristianament ple de sentit.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Advent. Tragèdia i esperança cristiana

29 de novembre de 2020

Un fort desig roman inamovible en el cor de l’ésser humà: viure amb autenticitat, practicar la coherència entre pensament i acció i manifestar la sinceritat dels nostres plantejaments personals. Tot això amb la pretensió d’encaminar els nostres sentiments a servir el bé comú i, per descomptat, a treballar per la dignitat de totes les persones.

Els cristians hi afegim, encara, la petició al Senyor perquè ens acompanyi a complir amb aquest admirable desig i a mantenir ferma l’esperança en el compliment de les promeses divines i en el treball constant per seguir-lo, i practicar les virtuts que ens mostra amb les seves paraules i els seus fets.

El temps de l’Advent és propici per reflexionar sobre aquesta doble disposició. Són quatre setmanes en què ens preparem per rebre el Messies de Déu, que ens revela el signat amorós del Pare i ens permet mirar els altres i el futur amb l’esperança que transformarem les nostres vides, millorant-les per servir el proïsme amb major intensitat. És una preparació personal i comunitària que exigeix austeritat en els estils de vida i molta proximitat a tots els qui passen situacions greus de necessitat.

Potser hi ha qui pensa que en aquests moments tràgics en què està submergit el nostre món a causa de la pandèmia no és humanament prudent aferrar-nos a l’esperança d’un Redemptor. Semblaria més assenyat esperar l’aparició d’una vacuna que solucioni l’actual malaltia, la causant ara de sofriments i amb posteriors i imprevisibles derivacions en el terreny social i econòmic. Tristesa, por i incertesa són els sentiments que amb més

força percebem al nostre voltant, però els cristians no renunciarem mai a comunicar l'alegria del naixement de Jesús.

Naturalment, els cristians ens hem d'esforçar a mitigar les fatals conseqüències d'aquesta situació amb mostres de solidaritat, tendresa i proximitat amb els qui més sofreixen. I només ho podem fer si mantenim el regal de l'esperança que ens concedeix Déu perquè, sense falsos optimismes ni esperes inactives, fonamentem el nostre ésser i el nostre quefer en la trobada amb Jesucrist.

L'esperança ens manté actius, plens de vitalitat i disposats a dedicar als altres el millor del nostre cor. És una virtut teològica que recordem molt durant el temps de l'Advent i que ens evita caure en el pessimisme provocat pel pecat de l'individualisme, de l'aïllament i de l'oblit del Déu que es preocupa de totes les seves criatures.

L'ésser humà espera aconseguir tots els objectius que es proposa i s'hi afanya amb la seva intel·ligència, amb el seu esforç i amb la seva dedicació. En aquests moments gairebé tots esperem que una vacuna ens alliberi d'aquesta preocupació actual, cosa que és legítima i fàcilment comprensible. A aquesta espera natural, s'hi superposa o s'hi afegeix la visió transcendent, la de l'esperança en el Senyor, que arriba per salvar-nos a tots i trencar amb les cadenes del pecat i de la mort. L'Advent ens prepara per a la festa de l'alegria del Nadal i ens obre l'esperança de la vida eterna.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El seminari i la Mare de Déu

6 de desembre de 2020

En aquest comentari vinculo dos temes de molta importància per a la vida cristiana i que coincideixen en el dia 8 de desembre: la Solemnitat de la Mare de Déu (per a l'Església universal) i el Dia del Seminari (per a les diòcesis espanyoles). Són dos esdeveniments que proposo per a la vostra reflexió i també us en demano la col·laboració.

Centrem-nos primer en Maria, la mare de Jesús. Durant aquest any que s'acaba n'hem parlat algunes vegades: "Oració a Maria" (31 de maig), "La Verge Blanca de l'Acadèmia, Patrona de Lleida" (15 setembre), i n'hem fet diverses referències en altres comentaris dominicals. Sabeu també la importància que té en la nostra història i, per això, quan pronunciem una homilia sempre acabem amb unes paraules sobre la Verge perquè ens ajudi,

a cadascú i a tota la comunitat cristiana, a ser millors seguidors del seu Fill. Com a mare, comprèn les deficiències, les limitacions, les faltes dels seus fills i intercedeix per procurar la conversió i buscar la reconciliació i la pau.

La nostra pròpia feblesa ens permet mirar altres persones de la nostra mateixa condició, com els sants i, sobretot hem de mirar a Maria... per comprovar que no és impossible seguir els passos de Jesucrist. En aquest sentit trobem un model a qui imitar per respondre amb autenticitat al seu Fill. És la seva mare, Maria, que ens ensenya a unir pensament i acció. Si recordem les escenes on apareix en els evangelis, hi descobrirem una dona confiada en l'Anunciació, agraïda en el Naixement de Jesús, alegre en el cant del Magnificat, solidària en la Visitació a la seva cosina, intercessora en les noces de Canà, seguidora incansable del seu Fill, austera en la seva vida personal i familiar, soferta al peu de la creu, esperançada el dia de Pentecosta. D'ella no en sabem ni queixes ni laments, no en coneixem descoratjaments ni desacords i en veiem una gran capacitat d'escolta, una constant mostra de tendresa i una actitud comprensiva cap als seus semblants.

És una festa que els cristians vivim amb goig i agraïment a Jesús, que ens va regalar la seva Mare, perquè féssim realitat la tendresa i l'amor que va predicar per a tothom. No oblidem mai la seva figura, no rebutgem la seva intercessió, no desaprofitem les seves lliçons de vida.

El segon tema per recordar avui és el **Dia del Seminari**. És una celebració ajornada perquè el mes de març, dia de sant Josep, no la vam poder commemorar. Us demano una oració pels nostres seminaris, els nostres seminaristes i els formadors. Que la seva vida irradiï una actitud positiva en els nostres joves perquè els atregui cap al ministeri sacerdotal. Sabeu que actualment el Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, format per set de les seves diòcesis, es troba a Barcelona. Allí viuen els seminaristes en comunitat i acudeixen a les classes de la Facultat de Teologia.

El lema triat per a aquesta campanya, «**Pastors missioners**», intenta recollir, sense esgotar-la, la identitat del sacerdoti ministerial. Els sacerdots, en tant que participen del sacerdoti de Crist, són anomenats en veritat «pastors de l'Església» i, com a enviats per Crist, amb els Apòstols, són essencialment missioners dins d'una Església tota ella missionera.

A les diòcesis espanyoles, en el curs 2019-20, hi hagut 1.129 seminaristes majors. Enguany han ingressat 208 nous estudiants en els nostres seminaris i 119 els han abandonat. L'any 2019 es van celebrar 130 ordenacions sacerdotals.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un canvi de mentalitat

13 de desembre de 2020

Quan escrivim alguna cosa pensant en els altres volem transmetre sentiments, comunicar alguna notícia o donar consells. Almenys això és el que em passa a mi. I ho fem sempre basant-nos en les nostres pròpies experiències o recorrent a escrits d'altres persones que ens suggereixen aspectes profitosos per a la nostra vida.

Durant les últimes setmanes he llegit alguns articles i informes sobre la situació actual que m'han portat a una reflexió sobre la meua vida personal i sobre la influència que les meves paraules o escrits exerceixen en els altres. Es repeteixen les mateixes idees de les primeres setmanes de la pandèmia, en el mes de març; es donen idèntics consells; s'accentuen les restriccions i les mesures sanitàries. I tot això ens produeix un gran temor i incertesa perquè augmenten els contagis amb les consegüents defuncions al nostre voltant. Hi ha una certa perplexitat i rebuig davant del que passa, mentre els cristians vivim el temps de l'Advent i volem compassar la situació ambiental amb la nostra fe. Necessitem que Jesucrist il·lumini el nostre caminar perquè no caiguem en el pou del descoratjament i ens enfortim amb la virtut de l'esperança.

Seguint per aquest camí, m'agradaria que tots tinguéssim una actitud més solidària amb els altres, vivint amb una actitud de major austeritat personal. No fa falta tenir-ho tot i al mateix temps. No vulguem acaparar coses amb aquesta sensació compulsiva i generalitzada. Examinem què és el més important en la nostra vida i ben segur que acabarem pensant en les persones més que en els objectes o les coses al nostre servei. Que els cristians d'avui sàpiguen viure amb poc perquè comparteixen amb molt. I en el marc de l'austeritat utilitzeu la tendresa en les vostres relacions personals. Hi ha molta gent al nostre voltant que necessita una paraula que animi, un gest que consoli, una actitud que l'ajudi a recobrar l'esperança.

Hi ha un altre *mantra* que s'escolta sovint: res no serà igual després d'aquesta pandèmia; hi haurà canvis importants en les estructures socials i en els ressorts anímics dels individus. Alguns informes s'esforcen a descriure els aspectes negatius d'aquesta societat que entre tots hem contribuït a construir; uns altres, s'atreveixen fins i tot a donar pautes per als futurs canvis.

Alguns conceptes estan en boca de tots: l'individualisme, el consumisme, la solitud, la por, l'oblit i el rebuig del semblant... i tants d'altres.

El canvi és un fenomen corrent en totes les èpoques. Els cristians l'anomenem, des de sempre, "conversió", que és una profunda realitat en el cor de l'ésser humà i l'impulsa a mirar Crist per fer el bé a tothom.

¿Com ha de viure el cristià el futur més immediat? En aquesta ocasió us ho dic amb les paraules del papa Francesc a la seva última encíclica *Fratelli tutti* “Anhelo que en aquesta època [...] puguem fer renéixer entre tots un desig mundial de germanor [...] Es necessita una comunitat que ens sostingui, que ens ajudi i en la qual ens ajudem els uns als altres a mirar cap endavant” (núm. 8). Parla més endavant de camins de retrobament, del gest de reconèixer l'altre, de recuperar l'amabilitat, de l'arquitectura i l'artesanía de la pau, del valor i el sentit del perdó, de la preocupació pels últims... És un bon camí per a un canvi millor, per a una autèntica conversió.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Nadal 2020

20 de desembre de 2020

Estimats diocesans:

En el comentari sobre Nadal que us faig arribar cada any des d'aquestes pàgines, vull fixar-me avui en la xifra de 2020, encara que, per descomptat, té més importància la primera paraula, NADAL, perquè engloba una realitat fonamental de la vida cristiana, una actitud pràcticament universal i uns records que ens commouen i ens acosten a la nostàlgia, a l'alegria i a l'esperança.

Ha estat un any complicat per a tothom a causa de la pandèmia de la COVID-19. Els seus efectes han possibilitat un canvi en els mètodes de treball, en els costums, en les diversions i en l'oci; fins i tot s'han vist alterades les nostres celebracions. També ha omplert el cor de molta gent de sentiments de dolor, de por, d'incertesa. Durant moltes setmanes s'ha respirat als nostres carrers i places una enorme tristesa i hem escoltat moltes lamentacions de grups de professionals que veien com es desplomaven els seus mitjans de subsistència. S'han paralytitzat gran quantitat d'activitats culturals i esportives, o es mantenen amb una afluència nul·la o reduïda de públic. Hem repetit fins al cansament tota mena de dificultats i incomoditats en què ens hem sentit immersos.

Però, sobretot, els cristians, primer de tot, anunciem, també en les circumstàncies d'enguany, el naixement de Jesucrist, el **Nadal**. El celebrem

i el vivim. És la festa de Déu que es fa home i acompanya tota la humanitat en les seves vicissituds al llarg de la història. Ens acompanya donant-nos consol, fortalesa i esperança. I els éssers humans ho celebrem amb alegria, amb cants i llums als carrers i, alhora, amb reunions de familiars i d'amics a les cases.

Alguns s'obstinen a advertir-nos amb insistència que hem de fer modificacions en els nostres costums i celebracions. I d'altres ens resistim a participar en aquesta dinàmica d'enfosquir, d'ocultar o de privatitzar l'esdeveniment transcendent de la nostra vida i de la nostra fe. Podem adaptar alguns trets característics que ens acompanyen en aquest temps però que no són essencials per a l'esdeveniment que celebrem, com els horaris i els menjars, les nades o els vestits, les representacions dels pessebres vivents en places o els pessebres estàtics en els nostres domicilis... Però l'essencial, que Déu neix, i l'anunci que fem els cristians d'aquest fet, no el canviarem mai i el viurem, malgrat tot, plens d'alegria i d'esperança. La humanitat ha tingut moments de molta tragèdia i de molta felicitat i els cristians, en qualsevol circumstància, hem predicat el Salvador que neix i ens acompanya.

Us convido en aquests dies de Nadal a fer una petita pausa en la vostra vida i contemplar el Nen del vostre "pessebre". Demaneu-li intercessió pels difunts d'aquesta pandèmia i per les seves famílies; pregueu pels malalts i els seus cuidadors, pels ancians i les residències; reseu per tots els qui viuen en la més absoluta solitud o estan atrapats per la por; demaneu-li que augmenti la solidaritat entre nosaltres, que ens sentim pròxims als més vulnerables, que participem en totes aquelles activitats que reviu la felicitat dels altres. Així practicarem amb coherència l'expressió "Bon Nadal".

Penseu uns segons en el vostre actual ritme de vida, no exagereu el consum d'allò que és superficial. Compartiu el que és vostre amb els altres, sigueu generosos amb les famílies sense recursos, o sumides en l'atur. Canvieu el món tal com el Nen ens demana. Busquem Déu per a trobar-nos amb el proïsme i acompanyar-lo en la seva història. La meua felicitació a tothom.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La jornada de la Sagrada Família

27 de desembre de 2020

En la Jornada de la Família que anualment celebrem en aquest temps de Nadal els cristians posem la mirada en la Sagrada Família, formada per Jesús, Maria i Josep. La tenim com a model d'actuació per a les nostres pròpies famílies en l'amor, en el respecte a la dignitat dels altres, en la gratuïtat del servei i ajuda, en el valor de la vida i de l'educació dels seus membres; i, sobretot, en la càlida intimitat amb el Pare Déu.

L'Església ha valorat molt la institució familiar com un regal de Déu a la humanitat i com la primera societat natural, titular de drets propis i originaris, i la situa en el centre de la vida social. El Concili Vaticà II deia que la família és la cèl·lula primera i vital de la societat, que és una institució divina, fonament de la vida de les persones i model de tota organització social.

En el nostre àmbit diocesà mai no ens cansarem de valorar la família i d'agrair tot el servei que presta a l'activitat evangelitzadora de l'Església i a la cohesió social. Tot això, afegit a la seva percepció tan positiva de tothom –fins i tot dels membres més joves– ens anima a insistir a reconèixer la importància fonamental que té per a la nostra societat –la d'ara i la del futur– tant en les crisis econòmiques i socials com en els moments de bonança i expansió.

En aquesta Jornada cada any es destaca un aspecte de la institució familiar. En el 2020 s'ha centrat l'atenció en els avis de les famílies i se li ha donat un títol que no té res d'exagerat, **“Els ancians, tresor de l'Església i de la societat”**.

Em commou quan un personatge famós de l'esport o de la cançó, amb tant seguiment popular, conta la seva història personal i recorda alguna anècdota relacionada amb els seus avis, als quals enalteix o admira; i alguns ho fan amb llàgrimes de tendresa i gratitud. Perquè els nostres padrins formen part substancial del creixement i de l'amor que hem rebut. Els devem molt no sols pels obsequis materials sinó, sobretot, per les seves paraules, plenes de saviesa; pels seus gestos, plens d'afecte; pels seus desitjos, replets d'esperança, honestat i ànsies de veure realitzades les nostres expectatives personals i professionals

Reconeixem amb satisfacció l'actitud dels avis. Formen part indiscutible de la família més íntima i pròxima. Encara que no visquem sota un mateix sostre, de cap manera desapareix el vincle. Ens agrada visitar-los als seus domicilis, que ens convidin a menjar, que ens acompanyin al col·legi, que ens reservin un petit àmbit dins del seu espai vital. I ells gaudeixen de la nostra companyia, de les nostres ocurrències, dels èxits escolars; també

lamenten els nostres fracassos i pors, les nostres dificultats i nerviosismes. Tot contribueix al creixement i a la col·laboració mútua.

Als molts serveis que demanem als avis, m'atreveixo a afegir-ne un altre: que no oblidin la seva dimensió religiosa i que ajudin els seus nets a resar, a viure amb autenticitat cristiana els sagraments de la iniciació, a acostar-los a Jesucrist, el Senyor de tots.

Acabo amb unes suggeridores frases de la Paraula de Déu: “Aixeca't al davant de l'ancià i honora els seus cabells blancs” (Levític). “Que n'és, de bonica, la saviesa en la gent d'edat, i en els homes importants, el seny i els bons consells!”. “Fill meu, acull el teu pare quan sigui vell, no l'entristeixis durant tota la seva vida” (Eclesiàstic).

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 238

El dimecres 15 de juliol de 2020, els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han celebrat la reunió número 238 de la Conferència a la Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, en la qual han pogut participar-hi tots de manera presencial, llevat de Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, que ho ha fet telemàticament a causa del confinament de la comarca del Segrià.

1. Els Bisbes de Catalunya han reflexionat sobre el retorn a la normalitat de la vida social i pastoral a les deu Diòcesis que formen la Conferència Episcopal Tarraconense, després d'haver-se declarat l'estat d'alarma a causa de la pandèmia del COVID-19, i han emès una Nota que s'adjunta al final d'aquest Comunicat.

2. Tal com s'havia anunciat, els dies 25 i 26 de juliol a les catedrals de totes les Diòcesis se celebraran les misses funerals pels qui han mort durant la pandèmia del COVID-19. Al bisbat de Solsona ja es va celebrar el mes de juny i el bisbat de Lleida ha ajornat la celebració a causa de les mesures sanitàries aplicades en aquell territori. Seran unes celebracions en què també es pregarà per les persones grans i els avis, així com per totes aquelles persones i col·lectius que han atès els malalts i alleujat el sofriment dels afectats pel coronavirus i els seus familiars, o han fet que els serveis essencials seguissin funcionant.

3. Els Bisbes han rebut la visita de la Gna. Milagros López Gutiérrez, presidenta de l'Associació de Centres Sociosanitaris Catòlics de Catalunya i de Mn. Josep Vidal i Perelló, diaca permanent de l'arquebisbat de Barcelona, president de l'Associació empresarial CESOCAT, que han exposat com s'ha viscut a les residències d'ancians des que va declarar-se el confinament fins el dia d'avui. Han explicat el treball que s'ha portat a terme, molts cops sense els suficients recursos sanitaris, i com també el personal que treballa en aquests centres ha realitzat una extraordinària atenció als residents i a les seves famílies. Han assenyalat així mateix les dificultats de tot tipus que aquesta situació ha comportat per a les residències d'ancians.

Els bisbes han agraït la informació i els han animat a continuar fent un bon treball d'assistència i dignificació dels ancians. També demanen als responsables del Govern que facilitin tot l'ajut necessari a les persones grans i a les residències d'ancians en aquests difícils moments, per tal que

no es repeteixi la manca de materials i de personal que s'ha donat en alguns moments de la crisi.

4. Han rebut també la visita de la Sra. Montserrat Esteve, directora del programa *Signes dels Temps* de Televisió de Catalunya, que els ha presentat el projecte de la nova etapa d'aquest veterà programa televisiu. El programa es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986 i des de llavors s'ha mantingut 33 anys en antena de manera continuada. La Sra. Esteve ha explicat que el programa és un espai obert i proper sobre l'actualitat de l'Església, amb protagonistes d'aquí i d'arreu del món que treballen per defensar els drets humans, la cultura de la pau i la no violència i la sostenibilitat del planeta, així com donar a conèixer l'espiritualitat cristiana i la rica vida pastoral de l'Església Catòlica.

5. Els Bisbes han rebut informació de la Memòria de les activitats del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ) durant el curs 2019-20, tant les que es van fer abans de la declaració de l'estat d'alarma, com les que s'han fet telemàticament i a través de les xarxes socials durant el temps del confinament.

6. Han tractat també diverses qüestions relatives a l'economia de les diòcesis catalanes, la litúrgia i la catequesi.

Han acabat la reunió invocant Santa Maria, Mare de l'esperança, Mare de la misericòrdia i Consol dels emigrants, noves advocacions que el papa Francesc ha incorporat a les lletanies lauretanes que sobretot preguem en el Sant Rosari.

Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense

En aquests moments del desconfinament animem els fidels catòlics a retornar, de manera presencial, a la celebració de l'Eucaristia dominical, que és la Pasqua setmanal dels creients i l'aliment de vida eterna que sosté la nostra vida cristiana. El Catecisme de l'Església Catòlica ens recorda que «la participació en la celebració comuna de l'Eucaristia dominical és un testimoni de pertinença i de fidelitat a Crist i la seva Església. Els fidels proclamen així la seva comunió en la fe i la caritat. Testimonien alhora la santedat de Déu i la seva esperança de la salvació. Es reconforten mútuament, guiats per l'Esperit Sant» (CEC n. 2.182).

Convé recordar que els fidels que, per malaltia o qualsevol altra causa greu –com pot ser la que encara estem vivint en moltes regions i comarques–, es veuen impedits d'assistir a les celebracions litúrgiques, que procurin unir-se de la millor manera possible a la celebració de la Missa dominical, preferiblement amb les lectures i oracions previstes en el Missal

per a aquell dia, així com amb el desig de l'Eucaristia i la recitació de l'oració de la «comunió espiritual». La retransmissió televisiva, radiofònica o per altres mitjans de l'Eucaristia ha estat durant aquesta pandèmia i ho continua sent una preciosa ajuda, sobretot si es completa amb el generós servei dels ministres extraordinaris que porten la comunió eucarística als malalts.

Reunir-se per a l'Eucaristia i sobretot el diumenge, el Dia del Senyor, abans que un precepte, ha de ser viscut com una exigència inscrita profundament en l'existència cristiana. És d'importància capital que cada fidel estigui convençut que no pot viure la seva fe, amb la participació plena en la vida de la comunitat cristiana, sense prendre part regularment en l'assemblea eucarística dominical (cf. St. Joan Pau II, Dies Domini n. 81).

Així mateix, els Bisbes demanen als catòlics que compleixin amb les disposicions de les autoritats i que a cada regió sanitària segueixin amb responsabilitat les recomanacions que es vagin donant per tal de prevenir i combatre la pandèmia del COVID-19, i especialment les disposicions i orientacions pastorals que a cada Diòcesi hagi determinat o determini el Bisbe propi.

Sant Feliu de Llobregat, 15 de juliol de 2020

Comunicat de la reunió núm. 239

El dilluns 14 de setembre de 2020, els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han portat a terme la reunió número 239 de la Conferència, amb modalitat telemàtica, i en la qual han pogut participar-hi tots els seus membres.

1. Els Bisbes han tractat diverses qüestions sobre l'inici del curs pastoral 2020-21, en les circumstàncies complexes que vivim a causa de la pandèmia del COVID-19 i que afecten el treball habitual a les parròquies, les escoles, les famílies i el conjunt de la societat.

2. S'ha incorporat a la reunió el president de Càritas Catalunya, Sr. Francesc Roig, que ha presentat la *Memòria del 2019*, així com també el treball realitzat per Càritas a partir de l'inici del confinament del 2020. Les 10 Càritas del bisbats de Catalunya no van tancar durant l'estat d'alarma, ni es van aturar, malgrat que els voluntaris grans es van haver de retirar de la primera línia i adaptar les seves col·laboracions. Els qui van quedar van fer un treball enorme, teletreballant i presencialment. Dues setmanes

després de l'inici de l'estat d'alarma es van multiplicar per tres les demandes d'ajuda. I es van incorporar 625 nous voluntaris, sobretot joves, després de l'inici de la pandèmia.

La Memòria del 2019 posa de manifest que se segueix una tendència d'estabilització de les persones que demanen ajuda. Al 2019 en el conjunt de les deu Càritas catalanes es van acompanyar 82.139 llars, amb 217.171 persones. Una xifra similar a la del 2018. Les dades mostren que els principals problemes eren aleshores la manca d'habitatge, l'atur cronificat i el treball precari; problemes que, malauradament, van a l'alça.

El Sr. Cardenal Joan Josep Omella, bisbe delegat de la CET per a Càritas Catalunya, ha agraït al Sr. Roig el treball que s'ha fet i es va fent, i ha recordat que la fraternitat, la solidaritat i la caritat són valors que identifiquen la comunitat cristiana i que l'acció caritativa i social forma part de la missió evangelitzadora de l'Església des dels seus inicis, i n'és un dels elements constitutius.

3. Els Bisbes, tal com ja van escriure en la darrera comunicació i com també ha recordat recentment la Congregació per al Culte Diví, animen els fidels a tornar a la normalitat de la vida cristiana amb la presència física a la celebració de l'eucaristia, sempre que les circumstàncies ho permetin.

4. Els Bisbes han felicitat el Sr. Cardenal Joan Josep Omella que el proper 20 de setembre celebrarà el cinquantè aniversari de la seva ordenació presbiteral, i també han felicitat el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, que aquell mateix dia celebrava el dissetè aniversari de la seva ordenació episcopal.

Finalment, en aquest any que el papa Francesc ha volgut dedicar a la reflexió sobre l'encíclica *Laudato si'*, exhorten els cristians a admirar l'obra de Déu creador per a reconèixer en cada criatura el reflex de la seva bondat i saviesa i alhora a trobar camins concrets de conversió envers el programa exigent d'una ecologia integral.

Tarragona, 14 de setembre de 2020

Presentación de la Instrucción pastoral “Un Dios de vivos”

La Instrucción pastoral “Un Dios de vivos”, sobre la fe en la resurrección, la esperanza cristiana ante la muerte y la celebración de las exequias, se ha presentado hoy, 22 de diciembre, en la sede de la Conferencia Episcopal Española. Este documento se aprobó en la pasada **Asamblea Plenaria de la CEE** celebrada del 16 al 20 de noviembre. En el acto de presentación han intervenido los presidentes de las dos Comisiones Episcopales que han redactado de manera conjunta el documento: **Mons. Enrique Benavent**, de Doctrina de la Fe, y **Mons. José Leonardo Lemos**, de Liturgia; además del secretario general de la CEE, **Mons. Luis Argüello**.

En esta instrucción pastoral los obispos españoles recuerdan **las verdades fundamentales del mensaje cristiano sobre la resurrección y la vida eterna, así como sugerencias para el acompañamiento de las personas que sufren por la muerte de un ser querido**. “La atención y cercanía en los momentos difíciles del duelo -afirman- es una acción pastoral de la Iglesia que requiere una preparación, una formación y una espiritualidad adecuada. Deseamos que las celebraciones exequiales sean signo de la auténtica esperanza cristiana y ayuden a los fieles a crecer en ella”.

Por ello, manifiestan que “el anuncio de la muerte y resurrección de Jesucristo constituye el núcleo de la fe cristiana y el fundamento de la esperanza”.

Acompañar en el momento de la muerte

El documento se divide en cuatro partes y un apéndice. La primera parte analiza “La situación actual y retos pastorales”; la segunda explica “La fe de la Iglesia; la tercera cómo “Acompañar en el momento de la muerte”, la cuarta la importancia de “Celebrar las exequias cristianas” y el apéndice ofrece “Orientaciones sobre los columbarios”.

En el primer apartado, los obispos afirman que en las últimas décadas se ha vivido en nuestra sociedad una profunda transformación en la vivencia de la muerte y en la forma de afrontarla. Subrayan que, ante circunstancias dramáticas como la que estamos viviendo actualmente a causa del COVID-19, “vemos actitudes de generosidad, servicio y solidaridad que muestran lo mejor que hay en el corazón del ser humano, que dignifican a las personas y a la sociedad y que fortalecen la fraternidad. En estos casos, se

ofrece ayuda psicológica a las personas para que gestionen sus emociones, pero social y culturalmente se evita la cuestión de Dios. Sin embargo, aún cuando muchos ponen en paréntesis la fe, en esos momentos dolorosos “solicitan la presencia de la Iglesia y su acompañamiento”.

En una segunda parte, explican que **la fe en la resurrección de Cristo, “constituye el fundamento de nuestra esperanza”**. Esta fe se expresa en el Credo con dos afirmaciones inseparables, que no se pueden entender la una sin la otra: “Creemos en la resurrección de la carne y en la vida eterna”. Además, añaden que “al confesar nuestra fe en la resurrección de la carne afirmamos que la salvación afecta al ser humano en su totalidad, a “todo el hombre”.

En este sentido, frente al drama de la muerte, “la presencia y la cercanía de la Iglesia junto a las personas que sufren la muerte de un ser querido es un testimonio elocuente de misericordia y de esperanza”.

Por tanto, la misericordia lleva a estar cerca de los que sufren, a compartir su dolor y a no banalizar el acontecimiento de la muerte y el sufrimiento que conlleva. “La fe cristiana consuela y acompaña la pérdida de los seres queridos desde la esperanza que viene del Resucitado”.

Celebraciones de exequias cristianas

Este acompañamiento en la muerte es un reto para la Iglesia: “no puede haber auténtico consuelo cristiano si no se anuncia fielmente el contenido de la fe”. Asimismo, indican en la instrucción pastoral, que “la celebración de las exequias y la oración por los difuntos han de manifestar con claridad la fe en la resurrección y la esperanza cristiana en la vida eterna”.

En este sentido, subrayan que los signos y **la celebración de las exequias deben manifestar el respeto y la veneración debidos al cuerpo del difunto**. Con todo, no hay razones doctrinales para prohibir la cremación. Sin embargo, la Iglesia, aunque permite la cremación, “recomienda insistentemente que los cuerpos de los difuntos sean sepultados en los cementerios u otros lugares sagrados”.

También en este documento ofrecen **orientaciones para la cremación de los cuerpos cristianos que han fallecido**. Sostienen que el centro de las exequias cristianas es “Cristo Resucitado y no la persona del difunto”. “Los pastores –añaden– han de procurar con delicadeza que la celebración no se convierta en un homenaje al difunto. Eso corresponde a otros ámbitos ajenos a la liturgia”. También recuerdan que las exequias son incompletas sin la celebración de la Eucaristía.

En el apéndice del mismo dan a conocer también las normativas sobre los columbarios, que son “lugares idóneos para depositar las cenizas

después de la muerte y de la cremación de los difuntos”. Estas normas provienen tanto de la **Instrucción *Ad resurgendum cum Christo*** de la Congregación para la Doctrina de la Fe como de la Junta de Asuntos Jurídicos de la CEE.

Asamblea Plenaria 116

Nota y rueda de prensa

16 al 20 de noviembre de 2020

Los obispos españoles han celebrado del 16 al 20 de noviembre la Asamblea Plenaria de otoño. El encuentro se ha desarrollado presencial y *online* para cumplir con las normas establecidas por las Comunidades Autónomas y garantizar la seguridad de los participantes frente a la COVID.

Además, durante la mañana del lunes 16 se realizó la prueba de antígenos a los que iban a asistir de manera presencial. En estas pruebas, uno de los obispos dio positivo y por tanto asistió a la Asamblea en formato online.

Rueda de prensa final

El viernes 20 de noviembre, el secretario general de la Conferencia Episcopal Española, **Mons. Luis Argüello García**, y el vicesecretario para Asuntos Económicos, **Fernando Giménez Barriocanal**, han informado en rueda de prensa de los trabajos que se han realizado durante estos días.

Sesión inaugural

Los trabajos de la Asamblea comenzaron el lunes 16 de noviembre a las 16.30 horas con el discurso del presidente de Conferencia Episcopal y arzobispo de Barcelona, **Card. Juan José Omella**.

En su primera intervención como Presidente, tras su elección el pasado mes de marzo, desarrolló una reflexión sobre la situación actual marcada por el impacto de la COVID con el título general “Renacer entre todos”. Sus primeras palabras fueron para manifestar “nuestro pésame y esperanza” a los familiares de todos los fallecidos y la solidaridad y compromiso con los que están padeciendo las consecuencias de salud, económicas y sociales provocadas por esta pandemia.

A continuación, intervino el nuncio del Santo Padre en España. **Mons. Bernardito Auza** también mostró, en nombre del papa Francisco, su cercanía con los enfermos en esta pandemia, “así como el sentido pésame y la seguridad de las oraciones de sufragio de Su Santidad a todas las familias que han sufrido la pérdida de seres queridos”.

En la sesión inaugural también se recordó a los obispos fallecidos desde la última Asamblea Plenaria: **Mons. Camilo Lorenzo Iglesias**, obispo emérito de **Astorga**; **Mons. Antonio Algora Hernando**, obispo emérito de **Ciudad Real**, y a **Mons. Francisco Javier Ciuraneta Aymí**, obispo emérito de **Lleida**.

En esta Plenaria se ha dado la bienvenida a los dos obispos que se incorporarán próximamente a la Asamblea. **D. Javier Vilanova Pellisa**, elegido obispo auxiliar de **Barcelona**. El 6 de octubre se hizo público su nombramiento y recibirá la ordenación episcopal el próximo 20 de diciembre. **D. Fernando Valera Sánchez** fue elegido obispo de **Zamora** el día 30 de octubre y será ordenado obispo el 12 de diciembre.

Los obispos han celebrado la eucaristía todos los días en la capilla de la Sucesión Apostólica y los trabajos finalizaron cada día con un tiempo de adoración eucarística.

Aprobación de la Instrucción pastoral «Un Dios de vivos»

La Asamblea Plenaria ha aprobado la instrucción pastoral *Un Dios de vivos, sobre la fe en la resurrección, la esperanza cristiana ante la muerte y la celebración de las exequias*. El documento señala la resurrección de Jesucristo como el acontecimiento central de toda la historia de la salvación de Dios con la humanidad y, por tanto, el hecho que esclarece su sentido. Si este mensaje es alterado o malinterpretado, se destruye la fe cristiana en Dios Padre de Jesucristo. En la perspectiva de la “jerarquía de verdades” no estamos ante una verdad secundaria: Si esta esperanza se oscureciera o se disipara, ya no podríamos llamarnos de verdad cristianos.

El texto, que será publicado próximamente, recoge los retos pastorales y la situación actual en torno a la experiencia de la muerte y recoge la fe de la Iglesia en torno a la muerte, la resurrección y la vida eterna. El texto incide también en la importancia de acompañar en el momento de la muerte y en la celebración de las exequias cristianas.

Reflexión y diálogo sobre la situación tras la COVID-19

La Asamblea Plenaria ha dedicado parte de sus trabajos a analizar la situación creada por la Pandemia. La reflexión se inició a partir de la exposición presentada por **Antonio Garamendi**, presidente de la CEOE, quien en las últimas semanas, en relación con el Gobierno, los sindicatos y otros agentes sociales, ha ofrecido los datos de las consecuencias del COVID-19 desde una perspectiva macroeconómica. A continuación, el presidente de la **Comisión Episcopal para la Pastoral Social y Promoción Humana**, **Mons. Atilano Rodríguez Martínez**, presentó el informe sobre la situación social creada por la pandemia.

El trabajo presentado es fruto del diálogo realizado entre los organismos y departamentos de la Comisión con el fin de tener una información directa y precisa sobre la situación de las personas más vulnerables de la sociedad. Muchas de estas personas están siendo atendidas por las comunidades cristianas y por los organismos eclesiales de la acción caritativa y social.

A lo largo de la reflexión se ofreció la respuesta a la realidad de pobreza y marginación, desde la experiencia de los agentes pastorales y de los organismos directamente implicados en la pandemia. Se constató cómo la crisis ha generado una rápida y profunda herida en nuestra sociedad que afecta a la salud de la población y que ha trastocado todas las dimensiones de la existencia: aspectos sociales, económicos, familiares y religiosos.

Misión Evangelizadora de la Iglesia

También han dialogado los obispos sobre la misión evangelizadora de la Iglesia en España a la luz del **Directorio de Catequesis** y de la **Instrucción “La conversión pastoral de la comunidad parroquial al servicio de la misión evangelizadora de la Iglesia”** que hizo pública la Congregación para el Clero el pasado 20 de julio.

Este documento vaticano trata el tema de la pastoral de las comunidades parroquiales, de los diferentes ministerios clericales y laicos, con el signo de una mayor corresponsabilidad de todos los bautizados. El presidente de la Comisión Episcopal para la Evangelización, Catecumenado y Catequesis, **Mons. Amadeo Rodríguez Magro**, ha sido el encargado de explicar cómo esta instrucción puede ser un instrumento de ayuda para el camino pastoral en España. **Mons. Rodríguez Magro** presentó también la traducción al castellano del nuevo Directorio de catequesis.

Líneas de Pastoral de la CEE para el quinquenio 2021-2025 “Fieles al envío misionero”

La Plenaria también han estudiado un borrador de documento con las líneas de acción pastoral de la CEE para el quinquenio 2021-2025, con el título *Fieles al envío misionero. Claves del contexto actual, marco eclesial y líneas de trabajo*. El texto busca proponer a los organismos y comisiones de la CEE una reflexión para el trabajo de los próximos años que debe realizarse en clave de sinodalidad y discernimiento.

Estos serán los ejes espirituales y metodológicos de estas acciones que tienen como objetivo ayudar a la Conferencia Episcopal y sus Comisiones y servicios a la conversión pastoral, personal e institucional, apoyada en la colegialidad y el discernimiento.

Plan de Formación en los Seminarios

Los presidentes de la **Comisión Episcopal para el Clero y Seminarios**, **Mons. Joan Enric Vives Sicilia**, y de la **Subcomisión Episcopal para los Seminarios**, **Mons. Jesús Vidal Chamorro**, han sido los encargados de llevar a la Plenaria la puesta en marcha del nuevo “Plan de Formación de los Seminarios”. La **Congregación para el Clero** ha felicitado a la Conferencia Episcopal Española por la redacción de la nueva *Ratio Nationalis*, que ya está en vigor.

Post Congreso de Laicos

Mons. Carlos Escribano Subías, Presidente de la **Comisión Episcopal para los Laicos, la Familia y la Vida**, ha informado sobre los frutos del **Congreso de Laicos** que se celebró el pasado mes de febrero y de los trabajos que se han realizado tras el Congreso.

El trabajo realizado ilumina itinerarios para la acción eclesial con laicos que trabaja en tres líneas: el primer anuncio de la fe, la formación cristiana de los laicos, no solo en el conocimiento sino también en su aplicación vivencial y el acompañamiento de los fieles laicos que, por un lado, ellos mismos reciben y que, por otro lado, también realizan personal y comunitariamente con las personas con las que se relacionan. Para seguir trabajando la Comisión Permanente aprobó la constitución de un Consejo Asesor de Laicos que continuará con los trabajos del Congreso.

Mons. Escribano también ha informado sobre el **Encuentro Europeo de Jóvenes de Santiago de Compostela**, previsto para el mes de agosto de 2021.

Temas de Educación

La **Comisión Episcopal para la Educación y Cultura** ha informado sobre la nueva **Ley de Educación**, la propuesta presentada al Ministerio en relación a esta ley y los pasos dados hasta el momento, con la propuesta presentada en relación al ámbito de la educación en valores.

Esta misma Comisión ha presentado posibles vías de flexibilización de los requisitos eclesiásticos para la obtención de la **DECA** de Secundaria y Bachillerato.

Otros temas

La crisis de la inmigración en Canarias ha sido uno de los motivos de diálogo entre los obispos durante los días de la Plenaria.

Se ha estudiado la ubicación del departamento de Pastoral de la Salud en el nuevo organigrama de la CEE, que finalmente ha quedado ubicado dentro de la Comisión Episcopal de Pastoral Social y Promoción Humana.

Además, se ha presentado para su estudio el “Marco normativo y Criterios de discernimiento del **Fondo ‘Nueva Evangelización’**”.

Se han aprobado los textos litúrgicos de santa Faustina Kowalska en castellano, catalán, euskera y gallego. También se ha aprobado que la Modificación de la fecha de celebración de la memoria libre de Santa Faustina Kowalska para que se celebre en España el día 8 de octubre.

Con respecto al tema de asociaciones nacionales, se ha aprobado la extinción del “Movimiento de Mujeres trabajadoras cristianas” de Acción Católica y la modificación de los estatutos de la Federación pública de “Scouts de Galicia”, de “Scouts Católicos de Extremadura”, y de la Fundación privada del Sur “Santo Tomás de Aquino”.

Asuntos económicos

Fernando Giménez Barriocanal ha sido renovado en el cargo de vicesecretario para Asuntos Económicos de la Conferencia Episcopal Española (CEE) para los próximos cinco años. Según indica el Reglamento de Ordenación Económica, el vicesecretario para Asuntos Económicos “será nombrado por un quinquenio, renovable, por la Asamblea Plenaria de la Conferencia, a propuesta de la Comisión Permanente, oído el Consejo de Economía”. **Giménez Barriocanal** fue nombrado por primera vez en noviembre de 2005 y renovado en el cargo en el mismo mes de 2010 y 2015.

Como es habitual en la Plenaria de noviembre, se han aprobado los balances y liquidación presupuestaria del año 2019, los criterios de constitución y distribución del **Fondo Común Interdiocesano y los presupuestos de la CEE** y de los organismos que de ella dependen para el año 2021.

La vida es un don, la eutanasia un fracaso

Nota de la Conferencia Episcopal Española ante la aprobación en el Congreso de los Diputados de la ley de la eutanasia

1. El Congreso de los Diputados está a punto de culminar la aprobación de la Ley Orgánica de regulación de la eutanasia. La tramitación se ha realizado de manera sospechosamente acelerada, en tiempo de pandemia y estado de alarma, sin escucha ni diálogo público. El hecho es especialmente grave, pues instaura una **ruptura moral**; un **cambio en los fines del Estado**: de defender la vida a ser responsable de la muerte infligida; y **también de la profesión médica**, «llamada en lo posible a curar o al menos

a aliviar, en cualquier caso a consolar, y nunca a provocar intencionadamente la muerte». Es una propuesta que hace juego con la visión antropológica y cultural de los sistemas de poder dominantes en el mundo.

2. La Congregación para la Doctrina de la Fe, con la aprobación expresa del papa Francisco publicó la **Carta Samaritanus bonus sobre el cuidado de las personas en las fases críticas y terminales de la vida**. Este texto ilumina la reflexión y el juicio moral sobre este tipo de legislaciones. También la Conferencia Episcopal Española, con el documento *Sembradores de esperanza. Acoger, proteger y acompañar en la etapa final de esta vida*, ofrece unas pautas clarificadoras sobre la cuestión.

3. Urgimos a la promoción de los **cuidados paliativos**, que ayudan a vivir la enfermedad grave sin dolor y al **acompañamiento integral**, por tanto también espiritual, a los enfermos y a sus familias. Este cuidado integral alivia el dolor, consuela y ofrece la esperanza que surge de la fe y da sentido a toda la vida humana, incluso en el sufrimiento y la vulnerabilidad.

4. La pandemia ha puesto de manifiesto la fragilidad de la vida y ha suscitado solicitud por los cuidados, al mismo tiempo que indignación por el descarte en la atención a personas mayores. Ha crecido la conciencia de que acabar con la vida no puede ser la solución para abordar un problema humano. Hemos agradecido el trabajo de los sanitarios y el valor de nuestra sanidad pública, reclamando incluso su mejora y mayor atención presupuestaria. **La muerte provocada no puede ser un atajo** que nos permita ahorrar recursos humanos y económicos en los cuidados paliativos y el acompañamiento integral. Por el contrario, frente a la muerte como solución, es preciso invertir en los cuidados y cercanía que todos necesitamos en la etapa final de esta vida. Esta es **la verdadera compasión**.

5. La experiencia de los pocos países donde se ha legalizado nos dice que la eutanasia **incita a la muerte** a los más débiles. Al otorgar este supuesto derecho, la persona, que se experimenta como una carga para la familia y un peso social, se siente condicionada a pedir la muerte cuando una ley la presiona en esa dirección. La falta de cuidados paliativos es también una **expresión de desigualdad social**. Muchas personas mueren sin poder recibir estos cuidados y sólo cuentan con ellos quienes pueden pagarlos.

6. Con el Papa decimos: «La eutanasia y el suicidio asistido son una derrota para todos. La respuesta a la que estamos llamados es **no abandonar nunca a los que sufren, no rendirse nunca, sino cuidar y amar para dar esperanza**». Invitamos a responder a esta llamada con la oración, el cuidado y el testimonio público que favorezcan un compromiso personal e institucional a favor de la vida, los cuidados y una genuina buena muerte en compañía y esperanza.

7. Pedimos a cuantos tienen responsabilidad en la toma de estas graves decisiones que **actúen en conciencia**, según verdad y justicia.

8. Por ello, convocamos a los católicos españoles a **una Jornada de ayuno y oración el próximo miércoles 16 de diciembre**, para pedir al Señor que inspire leyes que respeten y promuevan el cuidado de la vida humana. Invitamos a cuantas personas e instituciones quieran unirse a esta iniciativa.

Nos acogemos a Santa María, Madre de la Vida y Salud de los enfermos y a la intercesión de San José, patrono de la buena muerte, en su año jubilar.

Madrid 11 de diciembre de 2020

Sobre la nueva ley de educación

El Congreso de los Diputados ha aprobado, en primer término, la nueva Ley de Educación que continuará su trámite parlamentario en el Senado, antes de volver definitivamente al Congreso para su aprobación definitiva.

La Educación tiene un significado singular y relevante para la vida y el futuro de niños y jóvenes, de las familias y de la sociedad entera. Es el ámbito donde se contribuye a edificar el porvenir de una nación y su salud democrática. Por la gran inquietud que ha generado la formulación y la manera de tramitarse de la nueva ley, nos parece necesario ofrecer ahora algunas reflexiones:

1. Antes de cualquier consideración queremos mostrar nuestro reconocimiento a todos los docentes que en este tiempo de pandemia están redoblando sus esfuerzos para seguir educando y formando a las nuevas generaciones. Es un trabajo silencioso, pero nos consta que se realiza con una dedicación personal y profesional que permite mantener la tarea escolar por encima de todo.

2. Por ello, lamentamos en particular que se haya procedido a la tramitación de esta ley a pesar de las difíciles circunstancias causadas por la pandemia y con unos ritmos extremadamente acelerados. Ello ha impedido la participación adecuada de toda la comunidad educativa y de los diferentes sujetos sociales.

3. Consideramos necesario insistir en que el verdadero sujeto de la educación es la sociedad, y, en primer lugar, las familias. No sería aceptable

que el Estado pretendiera apropiarse de este protagonismo de la familia y de la sociedad -a cuyo servicio está llamado-, identificando el carácter público de la enseñanza con su dimensión organizativa de carácter estatal. No solo lo que es de titularidad estatal es público.

Con el papa Francisco queremos recordar la urgencia de un Pacto Educativo Global, que el Gobierno ha aplaudido de manera informal, y que significa privilegiar el camino del diálogo, de la escucha y del acuerdo, de modo que las propias posiciones ideológicas (todas ellas “confesionales”) no se conviertan en criterio de exclusión. En palabras del presidente de la CEE al inicio de esta A. Plenaria: “sería conveniente que de este pacto educativo pudiera concretarse una ley sólida que no sea objeto de debate con cada cambio de color político en el Gobierno”.

4. Tras el camino recorrido durante la tramitación de la ley, vemos necesario pedir que esta ofrezca una mayor protección del derecho a la educación y la libertad de enseñanza, tal como se explicitan en el art 27 de la Constitución y en su interpretación jurisprudencial. Nos preocupa que esta ley introduzca limitaciones a estos derechos y libertades y, en primer lugar, al ejercicio de la responsabilidad de los padres en la educación de los hijos.

Comprendemos y apoyamos los esfuerzos de las familias, plataformas y agentes sociales que en estos días se han movilizado en la defensa de estos derechos, y particularmente de los referidos a los alumnos con necesidades especiales.

5. En este mismo sentido afirmamos, de nuevo, que la ley debería recoger la “demanda social” en todas las etapas del proceso educativo: libertad de creación de centros escolares, libertad de elección de centro y propuesta educativa, trato en igualdad de condiciones a los diversos tipos de centro, para lo cual es necesaria la gratuidad de la enseñanza sin discriminaciones.

6. Lamentamos profundamente todos los obstáculos y trabas que se quieren imponer a la acción de las instituciones católicas concertadas. No es el momento de enfrentar entidades e instituciones educativas, sino de trabajar conjuntamente, en el espacio público, para ofrecer una educación adecuada a todos los niños, adolescentes y jóvenes de nuestro país.

7. En diálogo con el Ministerio, la CEE ha recordado que no puede excluirse del ámbito escolar la educación de la dimensión moral y religiosa de la persona, para que ésta pueda crecer como sujeto responsable y libre, abierto a la búsqueda de la verdad y comprometido con el bien común, recibiendo para ello una formación integral. Por eso, ha propuesto que la enseñanza religiosa escolar quede integrada en un área de conocimiento común para todos los alumnos, en un modo que no genere para nadie

agravios comparativos. Y ha recordado que esta asignatura no debe ser considerada ajena al proceso educativo, sino que ha de ser comparable a otras asignaturas fundamentales.

Lamentablemente la propuesta hecha por la CEE no ha recibido respuesta por parte del Ministerio. De hecho, el texto legislativo aprobado suprime el valor académico de la evaluación de la asignatura de Religión, y deja a los alumnos que no cursen esta asignatura sin una formación con contenido escolar.

Queremos recordar que no es aceptable la descalificación de esta asignatura o del trabajo de sus profesores como adoctrinamiento. Al contrario, respeta el conjunto de exigencias propias de su presencia en el ámbito escolar, relativas a la metodología o al estatuto del profesorado. Es escogida con buenas razones por una mayoría de familias, y reconocida en su contribución a la educación integral de la persona y su compromiso en la sociedad. De hecho, está presente en la mayoría de los sistemas educativos europeos.

8. La Iglesia ha desarrollado una gran tradición educativa, que ha sido y deseamos que siga siendo una riqueza de nuestra sociedad. Más allá del debate sobre una ley, es consciente de la necesidad de seguir defendiendo la inclusión escolar y educativa de la enseñanza religiosa escolar como integrante del ámbito de una necesaria educación moral. Y, como Pueblo de Dios, en todos sus miembros, seguirá trabajando para hacer posible el crecimiento, la libertad y la pluralidad de la propuesta educativa para servir así al bien de los alumnos, las familias y toda la sociedad.

Madrid 20 de noviembre de 2020

VI Jornada Mundial de Pregària per la cura de la Creació

Missatge del Sant Pare Francesc

«Declarareu Sant l'any cinquanta i promulgareu pel país llibertat a tots els habitants. Serà per a vosaltres un jubileu» (Lv 25,10).

1 de setembre de 2020

Estimats germans i germanes:

Cada any, en particular des de la publicació de la Carta encíclica *Laudato si'* (LS, 24 maig 2015), el primer dia de setembre la família cristiana celebra la Jornada mundial de pregària per la cura de la creació, amb la qual comença el Temps de la Creació, que finalitza el 4 d'octubre, en memòria de sant Francesc d'Assís. Durant aquest període, els cristians renoven a tot el món la seva fe en Déu creador i s'uneixen de manera especial en l'oració i la tasca a favor de la defensa de la casa comuna.

M'alegra que el tema triat per la família ecumènica per a la celebració del Temps de la Creació 2020 sigui "Jubileu de la Terra", precisament l'any que es compleix el cinquantenari del Dia de la Terra.

A la Sagrada Escripura, el Jubileu és un temps sagrat per recordar, tornar, descansar, reparar i alegrar.

1. Un temps per recordar

Estem convidats a recordar sobretot que el destí últim de la creació és entrar al "dissabte etern" de Déu. És un viatge que es desenvolupa en el temps, abraçant el ritme dels set dies de la setmana, el cicle dels set anys i el gran Any Jubilar que arriba al final de set anys sabàtics.

El Jubileu és també un temps de gràcia per fer memòria de la vocació original de la creació amb vista a ser i prosperar com a comunitat d'amor. Existim només a través de les relacions: amb Déu creador, amb els germans i germanes com a membres d'una família comuna, i amb totes les criatures que habiten la nostra mateixa casa. «Tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans i germanes en una meravellosa peregrinació, entrelaçats per l'amor que Déu té a cadascuna de les seves criatures i que ens uneix també, amb tendre afecte, al germà sol, a la germana lluna, al germà riu i a la mare terra» (LS, 92).

Per tant, el Jubileu és un moment per al record, per conservar la memòria de la nostra existència interrelacional. Hem de recordar constantment que «tot està relacionat, i que l'autèntica cura de la nostra pròpia vida i de les nostres relacions amb la natura és inseparable de la fraternitat, la justícia i la fidelitat als altres» (LS, 70).

2. Un temps per tornar

El Jubileu és un moment per tornar enrere i penedir-se. Hem trencat els llaços que ens unien al Creador, als altres éssers humans i a la resta de la creació. Necessitem curar aquestes relacions danyades, que són essencials per a sostenir-nos a nosaltres mateixos i tot l'entramat de la vida.

El Jubileu és un temps per tornar a Déu, el nostre creador amorós. No es pot viure en harmonia amb la creació sense estar en pau amb el Creador, font i origen de totes les coses. Com va assenyalar el papa Benet, «el consum brutal de la creació comença on no hi ha Déu, on la matèria és només material per a nosaltres, on nosaltres mateixos som les últimes instàncies, on el conjunt és simplement una propietat nostra» (*Trobada amb el Clero de la Diòcesi de Bolzano-Bressanone*, 6 agost 2008).

El Jubileu ens convida a pensar de nou en els altres, especialment en els pobres i en els més vulnerables. Som cridats a acollir de nou el projecte original i amorós de Déu per a la creació com una herència comuna, un banquet per compartir amb tots els germans i germanes en un esperit de convivència; no en una competència deslleial, sinó en una comunió joiosa, on ens donem suport i protegim mútuament. El Jubileu és un moment per posar en llibertat els oprimits i a tots aquells que estan encadenats a les diverses formes d'esclavitud moderna, inclosa la tracta de persones i el treball infantil.

També hem de tornar a escoltar la Terra, que les Escriptures indiquen com *adamah*, el lloc del què va ser format l'home, *Adam*. Avui la veu de la creació ens urgeix, alarmada, a tornar al lloc correcte en l'ordre natural, a recordar que som part, no amos, de la xarxa interconnectada de la vida. La desintegració de la biodiversitat, el vertiginós increment dels desastres climàtics, l'impacte desigual de la pandèmia en curs sobre els més pobres i fràgils són senyals d'alarma davant la cobdícia desenfrenada del consum.

Particularment durant aquest Temps de la Creació, escoltem el batec del cor de tota la creació. En efecte, aquesta ens ha estat donada per manifestar i comunicar la glòria de Déu, per ajudar-nos a trobar en la seva bellesa al Senyor de totes les coses i tornar a ell (cf. S. Buenaventura, *In II Sent.*, I, 2,2, q.1, conclòs; *Brevil.*, II, 5.11). La terra de la qual vam ser extrets és, per tant, un lloc d'oració i meditació: «Despertem el sentit estè-

tic i contemplatiu que Déu va posar en nosaltres» (Exhort. Ap. *Estimada Amazònia*, 56). La capacitat de meravellar i contemplar és una cosa que podem aprendre especialment dels germans i germanes indígenes, que viuen en harmonia amb la terra i les seves múltiples formes de vida.

3. Un temps per descansar

En la seva saviesa, Déu va reservar el dissabte perquè la terra i els seus habitants poguessin reposar i refer-se. Avui, però, el nostre estil de vida empeny al planeta més enllà dels seus límits. La contínua demanda de creixement i l'incessant cicle de producció i consum estan esgotant el medi ambient. Els boscos s'esvaeixen, el sòl s'erosiona, els camps desapareixen, els deserts avancen, els mars es tornen àcids i les tempestes s'intensifiquen: la creació gemega!

Durant el Jubileu, el Poble de Déu va ser convidat a descansar del seu treball habitual, per permetre que la terra es regenerés i el món es reorganitzés, gràcies al declivi del consum habitual. Avui necessitem trobar estils de vida equitatius i sostenibles, que restitueixin a la Terra el descans que es mereix, mitjans de subsistència suficients per a tothom, sense destruir els ecosistemes que ens mantenen.

La pandèmia actual ens ha portat d'alguna manera a redescobrir estils de vida més senzills i sostenibles. La crisi, en cert sentit, ens ha brindat l'oportunitat de desenvolupar noves formes de vida. Es va poder comprovar com la Terra és capaç de recuperar-se si la deixem descansar: l'aire s'ha tornat més net, les aigües més transparents, les espècies animals han tornat a molts llocs d'on havien desaparegut. La pandèmia ens ha portat a una cruïlla. Necessitem aprofitar aquest moment decisiu per acabar amb activitats i propòsits superflus i destructius, i per conrear valors, vincles i projectes regeneratius. Hem d'examinar els nostres hàbits en l'ús d'energia, en el consum, el transport i l'alimentació. Cal eliminar de les nostres economies els aspectes no essencials i nocius i crear formes fructíferes de comerç, producció i transport de mercaderies.

4. Un temps per reparar

El Jubileu és un moment per reparar l'harmonia original de la creació i sanar les relacions humanes perjudicades.

Ens convida a restablir relacions socials equitatives, restituint la llibertat i la propietat a cada un i perdonant els deutes dels altres. Per això, no hem d'oblidar la història d'explotació del sud del planeta, que ha provocat una enorme deute ecològic, principalment pel saqueig de recursos i l'ús excessiu de l'espai mediambiental comú per a l'eliminació de residus. És el moment de la justícia restaurativa. En aquest sentit, renovo la meua crida

per cancel·lar el deute dels països més fràgils davant els greus impactes de la crisi sanitària, social i econòmica que afronten després del COVID-19. També cal assegurar que els incentius per a la recuperació, que s'estan desenvolupant i implementant a nivell global, regional i nacional, siguin realment eficaços, amb polítiques, legislacions i inversions enfocades al bé comú i amb la garantia que s'aconsegueixin els objectius socials i ambientals globals.

És igualment necessari reparar la Terra. Restaurar l'equilibri climàtic és summament important, ja que estem enmig d'una emergència. Se'ns acaba el temps, com ens ho recorden els nostres infants i joves. S'ha de fer tot el possible per limitar el creixement de la temperatura mitjana global per sota el líndar de 1,5 graus centígrads, tal com es va ratificar en l'Acord de París sobre el Clima: anar més enllà resultarà catastròfic, especialment per a les comunitats més pobres del món. En aquest moment crític cal promoure la solidaritat intrageneracional i intergeneracional. En preparació per a la important Cimera del Clima a Glasgow, Regne Unit (COP 26), insto a cada país a adoptar objectius nacionals més ambiciosos per reduir les emissions.

Restaurar la biodiversitat és igualment crucial en el context d'una desaparició d'espècies i una degradació dels ecosistemes sense precedents. Cal donar suport a la crida de les Nacions Unides per a salvaguardar el 30% de la Terra com a hàbitat protegit per 2030, per tal de frenar l'alarmant taxa de pèrdua de biodiversitat. Exhorto a la comunitat internacional a treballar unida per assegurar que la Cimera de Biodiversitat (COP 15) a Kunming, Xina, sigui un punt d'inflexió cap al restabliment de la Terra com una casa on la vida sigui abundant, d'acord amb la voluntat del Creador.

Estem obligats a reparar amb justícia, assegurant que els que han habitat una terra durant generacions puguin recuperar plenament el seu ús. Les comunitats indígenes han de ser protegides de les empreses, en particular de les multinacionals, que, mitjançant l'extracció mortífera de combustibles fòssils, minerals, fusta i productes agroindustrials, «fan en els països menys desenvolupats el que no poden fer als països que els aporten capital» (LS, 51). Aquesta mala conducta empresarial representa un «nou tipus de colonialisme» (S. Joan Pau II, *Discurs a l'Acadèmia Pontifícia de Ciències Socials 27 abril 2001*, citat en *Estimada Amazònia*, 14), que explota vergonyosament a les comunitats i països més pobres que busquen amb desesperació el desenvolupament econòmic. Cal consolidar les legislacions nacionals i internacionals, perquè regulin les activitats de les empreses extractives i garanteixin als perjudicats l'accés a la justícia.

5. Un temps per alegrar

En la tradició bíblica, el Jubileu representa un esdeveniment joiós, inaugurat per un so de trompeta que ressona en tota la terra. Sabem que el

crit de la Terra i dels pobres s'ha tornat encara més fort en els últims anys. Al mateix temps, som testimonis de com l'Esperit Sant està inspirant a persones i comunitats de tot el món a unir-se per reconstruir la nostra casa comuna i defensar els més vulnerables. Assistim al sorgiment gradual d'una gran mobilització de persones, que des de la base i des de les perifèries estan treballant generosament per la protecció de la Terra i dels pobres. Dóna alegria veure a tants joves i comunitats, especialment indígenes, a l'avantguarda de la resposta a la crisi ecològica. Demanen un Jubileu de la Terra i un nou començament, conscients que «les coses poden canviar» (LS, 13).

També és motiu d'alegria constatar com l'Any especial en l'aniversari de l'Encíclica *Laudato si'* està inspirant nombroses iniciatives, a nivell local i mundial, per a la cura de la casa comuna i els pobres. Aquest any hauria de conduir a plans operatius a llarg termini per aconseguir una ecologia integral en les famílies, parròquies, diòcesis, ordes religiosos, escoles, universitats, atenció mèdica, empreses, granges i en moltes altres àrees.

Ens alegrem a més que les comunitats de creients s'estiguin unint per crear un món més just, pacífic i sostenible. És motiu d'especial alegria que el Temps de la Creació s'estigui convertint en una iniciativa veritablement ecumènica. Seguim creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família!

Alegrem-nos perquè, en el seu amor, el Creador dóna suport els nostres humils esforços per la Terra. Aquesta és també la casa de Déu, on la seva Paraula «s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (*Jn 1,14*), el lloc on l'efusió de l'Esperit Sant es renova constantment.

«Envia, Senyor, el teu Esperit i renova la faç de la terra» (cf. *Sal 104,30*).

Roma, Sant Joan del Laterà, 1 de setembre de 2020

Franciscus

El Papa convoca l'any especial dedicat a la família

El Sant Pare ha convocat l'**Any especial dedicat a la família**, que s'inaugurarà el 19 de març de 2021, cinquè aniversari de la publicació de l'Exhortació Apostòlica *Amoris Laetitia*.

Precisament a partir de la celebració d'aquest aniversari, el Sant Pare oferirà a l'Església l'oportunitat de reflexionar i aprofundir en el riquíssim contingut de l'Exhortació Apostòlica, fruit d'un intens camí sinodal, que encara continua a nivell pastoral.

La iniciativa, que porta el nom d'Any "**Família Amoris Laetitia**" (www.amorislaititia.va) i que estarà marcada per propostes i instruments pastorals que es posaran a la disposició de les realitats eclesials i de les famílies, conclourà **amb la celebració de la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma, al juny de 2022**.

L'any de la "Família Amoris Laetitia" és una iniciativa del Papa Francesc que es proposa arribar a totes les famílies del món a través de propostes espirituals, pastorals i culturals que es podran dur a terme en les parròquies, diòcesis, universitats, moviments eclesials i associacions familiars. L'objectiu és oferir a l'Església oportunitats de reflexió i aprofundiment per a viure concretament la riquesa de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*.

L'experiència de la pandèmia ha posat en relleu el paper central de la família com a Església domèstica i la importància dels llaços comunitaris entre les famílies, que fan de l'Església una "família de famílies" (Al 87).

Aquesta mereix un any de celebracions perquè sigui posada en el centre del compromís i de la cura de cada realitat pastoral i eclesial.

Els objectius

- Difondre el contingut de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, per a fer experimentar que l'Evangelí de la família és alegria que "omple el cor i la vida sencera" (Al 200).
- Anunciar que el sagrament del matrimoni és un do i té en si mateixa una força transformadora de l'amor humà. Per a això és necessari que els pastors i les famílies caminin junts en una corresponsabilitat i complementarietat pastoral entre les diferents vocacions a l'Església (Cf. Al 203).
- Fer a les famílies protagonistes de la pastoral família. Per a això es requereix "un esforç evangelitzador i catequístic dirigit a la família" (Al 200), ja que una família deixeble es converteix també en una família missionera.

- Conscienciar als joves de la importància de la formació en la vierdad de l'amor i el do de sí mateixos, amb iniciatives dedicades a ells.
- Ampliar la mirada i l'acció de la **pastoral familiar** perquè es converteixi en transversal, per a incloure als esposos, als nens, als joves, a les persones majors i les situacions de fragilitat familiar.

Iniciatives i recursos

Aquí es descriuen algunes de les iniciatives. La invitació, dirigida a totes les comunitats, és a participar, i a convertir-se en protagonistes amb altres propostes a implementar en la pròpia Església local (diòcesi, parròquies, comunitats eclesials)

- Fòrum “On estem amb Amoris Laetitia? Estratègies per a l'aplicació de l'exhortació apostòlica del Papa Francesc”, del 9 al 12 de juny de 2021, amb els responsables de les delegacions de pastoral familiar de les conferències episcopals, moviments i associacions familiars internacionals.
- Projecte “10 Vídeos Amoris Laetitia”: el Sant Pare explicarà els capítols de l'exhortació apostòlica, juntament amb les famílies que donaran testimoniatge d'alguns aspectes de la seva vida quotidiana. Cada mes es difondrà un vídeo per a despertar l'interès pastoral per la família en les diòcesis i parròquies de tot el món.
- # lamChurch : difusió d'alguns vídeos testimonials sobre el protagonisme eclesial i la fe de les persones amb discapacitat.
- “En camí amb les famílies”: 72 propostes pastorals concretes per a caminar amb les famílies inspirant-se en Amoris Laetitia. Amb vista a la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma 2022, es conviden a les diòcesis i a les famílies de tot el món a difondre i aprofundir les catequesis que seran distribuïdes per la diòcesi de Roma i a comprometre's amb iniciatives pastorals en aquest sentit.

En camí amb les famílies

12 Itineraris amb les famílies per a posar en pràctica Amoris Laetitia

1. Reforçar la pastoral de preparació al matrimoni amb nous itineraris catecumenals a nivell de diòcesi i parròquies (cf. Al 205-222) per a oferir una preparació remota, pròxima i immediata al matrimoni i un acompanyament de les parelles en els primers anys de matrimoni. Un compromís confiat de manera especial als matrimonis que, juntament amb els pastors, es converteixen en companys de viatge dels promesos i de les parelles de joves.

2. Potenciar la pastoral d'acompanyament dels matrimonis amb trobades d'aprofundiment i moments d'espiritualitat i oració dedicats a ells per a adquirir consciència del do i de la gràcia del sagrament nupcial (cf. Al 58 ss. i 223-230).
3. Organitzar trobades per als pares sobre l'educació dels seus fills i sobre els desafiaments més actuals (cf. AL172 ss. i 259-290). Responent a les indicacions del Papa Francesc als pares per a tractar de comprendre "on estan els seus fills en el seu camí" (cf. Al 261).
4. Promoure trobades de reflexió i intercanvi sobre la bellesa i les dificultats de la vida familiar (cf. Al 32 ss. i 89 ss.), per a impulsar el reconeixement del valor social de la família, i la realització d'una xarxa de pastors i famílies capaces si es fes pròxims en les situacions de dificultat a través de l'anunci, el compartir i el testimoniatge.
5. Intensificar l'acompanyament de les parelles en crisi (cf. Al 232 ss.) per a sostenir i formar en una actitud resilient que els porti a veure les dificultats com a oportunitats, per a créixer en l'amor i fer-se més forts.
6. Inserir als matrimonis en les estructures diocesanes i parroquials per a potenciar la pastoral familiar (cf. Al 86-88) i la formació dels agents de pastoral, dels seminaristes i sacerdots perquè estiguin a l'altura dels desafiaments actuals (cf. Al 202 ss.) i col·laborin amb les famílies. Per a això serà important fer funcionar la reciprocitat entre la "família-Església domèstica" i l'Església (Al 200), perquè es descobreixin i valorin com un do insubstituïble la una per a l'altra.
7. Promoure en les famílies la seva natural vocació missionera (cf. Al 201, 230 i 324) creant moments de formació per a l'evangelització i iniciatives misioneres (p. ex. en ocasió de la formació per als sagraments dels fills, matrimonis, aniversaris o moments litúrgics importants).
8. Desenvolupar una pastoral de les persones majors (cf. Al 191-193) que tingui com a objectiu superar la cultura del descarti i la indiferència i promoure propostes transversals en relació amb les diferents edats de la vida, fent que les persones majors siguin també protagonistes de la pastoral comunitària.
9. Involucrar a la pastoral juvenil amb iniciatives per a reflexionar i confrontar-se amb temes sobre la família, el matrimoni, la castedat, l'obertura a la vida, l'ús dels mitjans de comunicació social, la pobresa, el respecte per la creació (cf. Al 40). És necessari poder despertar l'entusiasme i millorar la capacitat dels joves per a comprometre's plenament amb els grans ideals i els desafiaments que

aquests impliquen. Enguany s'ha de prestar especial atenció als nens perquè coneguin l'Any de la "Família Amoris Laetitia" i les iniciatives proposades.

10. Promoure la preparació de la X Trobada Mundial de les Famílies amb les catequesis i camins formatius que, a través de diverses etapes i experiències, acompanyin a les famílies cap a la Trobada amb el Sant Pare.
11. Llançar iniciatives d'acompanyament i discerniment per a les famílies ferides (cf. Al 50 ss., 241 ss. i 291 ss.), per a ajudar-les a descobrir i posar en pràctica la missió que tenen en la seva família i en la seva comunitat, a partir del Baptisme.
12. Organitzar grups en les parròquies i comunitats per a reunions d'aprofundiment sobre "Amoris Laetitia", amb la finalitat de sensibilitzar sobre les oportunitats pastorals concretes que es presenten en les diferents comunitats eclesials (cf. Al 199 ss.).

Altres documents del Sant Pare

- **Carta Encíclica Fratelli Tutti del Sant Pare Francesc sobre la fraternitat i l'amistat social.**

http://www.vatican.va/content/francesco/es/encyclicals/documents/papa-francesco_20201003_enciclica-fratelli-tutti.html

- **Carta apostòlica Patris Corde amb motiu del 150 aniversari de la declaració de Sant Josep com a Patró de l'Església universal (8 de desembre de 2020).**

http://www.vatican.va/content/francesco/es/apost_letters/documents/papa-francesco-lettera-ap_20201208_patris-corde.html

- **Videomissatge del Sant Pare per a la Jornada Mundial de l'alimentació (16 de octubre de 2020).**

http://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/food/documents/papa-francesco_20201016_messaggio-giornata-alimentazione.html

- **Missatge per a la 106 Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat 2020.**

http://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/migration/documents/papa-francesco_20200513_world-migrants-day-2020.html

